
HALLO... JE SPREEKT MET DE TOEKOMST.

Voorwoord

In het kader van "Honderd jaar telefonie in Nederland", schreef ITT Nederlandsche Standard Electric Mij, in het najaar van 1981 de wedstrijd 'Telefoon 2000' uit. De Nederlandse jeugd van 13 tot en met 25 jaar werd gevraagd de telefoon van het jaar 2000 te ontwerpen.

"Hoe denk je dat hij er uit zal zien? Welke betekenis zal de telefoon dan hebben? Wat kun je er dan allemaal mee doen? Je kunt er een verhaal over schrijven of een werkstuk maken. Laat je fantasie maar eens de vrije loop!" Nou, dat heeft de jeugd zich niet twee keer laten zeggen. De inzendingen stróómden binnen, om tot een totaal van bijna 2500 te komen.

Met veel plezier, hier en daar met een schok van ontroering, maar bovenal met waardering voor het hoge niveau en het ongekend enthousiasme hebben we – dwalend door zoveel ongeremde en hartveroverende creativiteit – moeten constateren dat de jeugd beslist nog toekomst ziet... Voor ITT-NSEM een reden om al dit fraais voor de toekomst nu vast te leggen door de bijna 150 prijswinnende inzendingen bij elkaar te brengen in dit kijk- en leesboek.

En nu maar afwachten hoe we over achttien jaar tegen dit werk zullen aankijken. In achttien jaar kan namelijk zovéél gebeuren wat onze stoutste verwachtingen overtreft. Hoe gedurfd sommige Telefoon 2000-creaties ook zijn, we zijn nu in een tijd gekomen waarin we niet meer durven zeggen dat iets technisch niet haalbaar is. Maar de vraag blijft natuurlijk of nieuwe ontwikkelingen ook maatschappelijk, ethisch en economisch verantwoord zijn. Het publiceren van de inzendingen houdt niet in dat wij vinden dat alle ideeën kunnen of moeten worden gerealiseerd. Om met hoofdprijswinnaar Peter Bot te spreken: "De techniek dient ons en niet andersom".

Colofon

Idee en uitvoering: DFS Gillissen Kaldewaay Reklameburo B.V., Amsterdam.
Vormgeving : Frans Drupsteen.
Fotografie : Omslag, Hans Kroeskamp.
Binnenwerk, Rob Bogerd/Piet Janmaat.
Tekst : Aloys Ginjaar/Thomas Lof.
Lay-out : Frans Drupsteen/Jeroen Kat.
Lithografie : Nefli B.V., Haarlem.
Druk : Eikelenboom Bakker Printing, Zwanenburg.

ITT

Een zware taak voor de jury

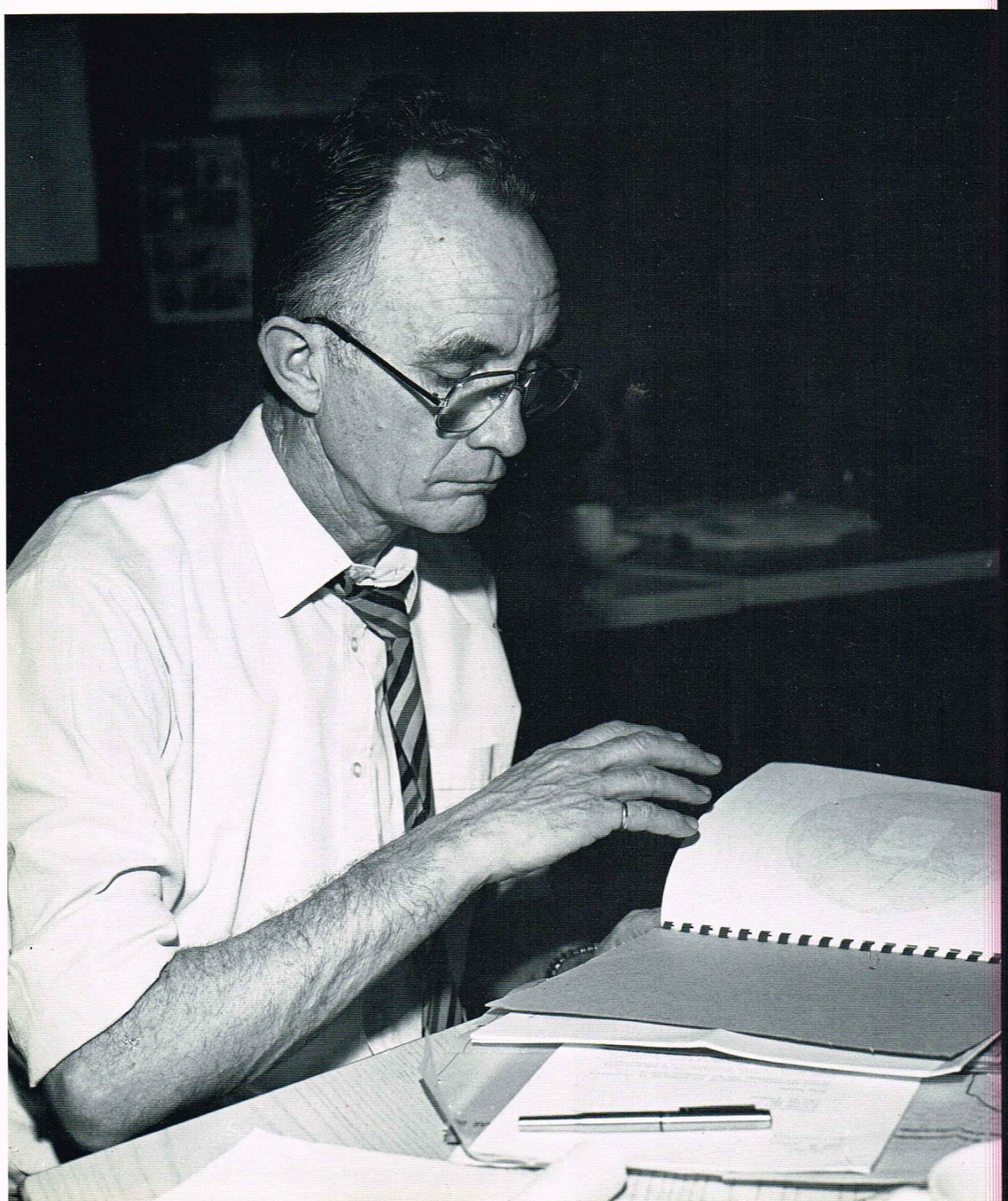
Nadat de inzendingen voor de wedstrijd "Telefoon 2000", in groten getale waren binnengekomen, werd de enorme 'berg' tijdens enkele voorselecties teruggebracht tot enkele honderden werkstukken.

In januari vond de 'finale' plaats in Vinkeveen, waar de jury een zware taak had om de prijzen toe te kennen.

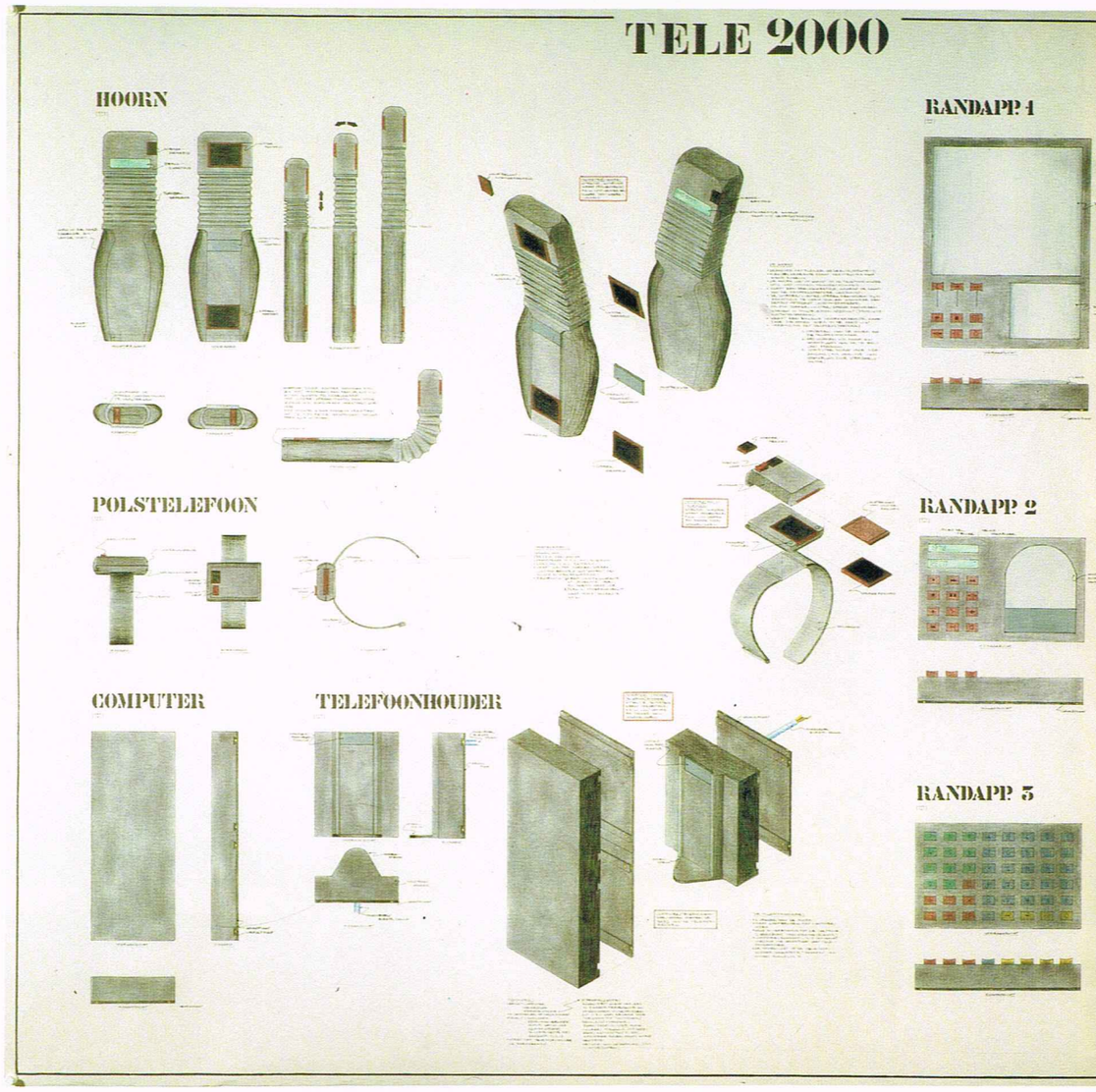
De jury bestond uit drs. Chriet Titulaer, ruimtevaartdeskundige en publicist; G. A. Glas, hoofd Dienst onderwijscontacten Centrale directie PTT; dr. ir. G. R. Smit, directeur ITT Nederlandsche Standard Electric Mij B.V. en Paul Huf, fotograaf/filmer.

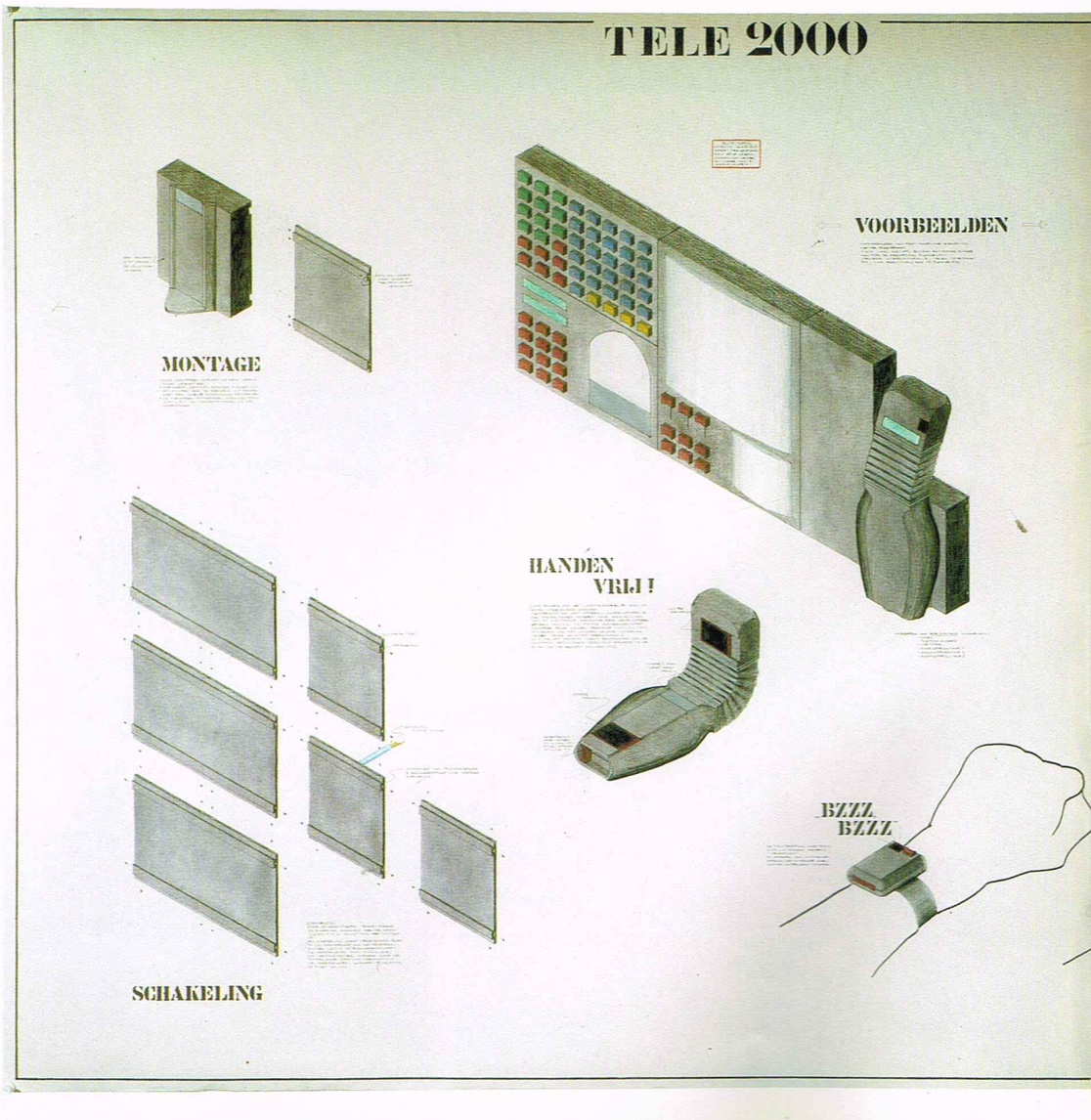
Bij de beoordeling werd met nadruk gelet op het inbeeldingsvermogen van de inzenders, bij de vraag: "Ontwerp de telefoon van de 21ste eeuw."

En of dat idee nu was uitgebeeld in een vluchtig krabbeltje of in een minutieus gedetailleerde bouwtekening, speelde bij de jurering minder een rol.

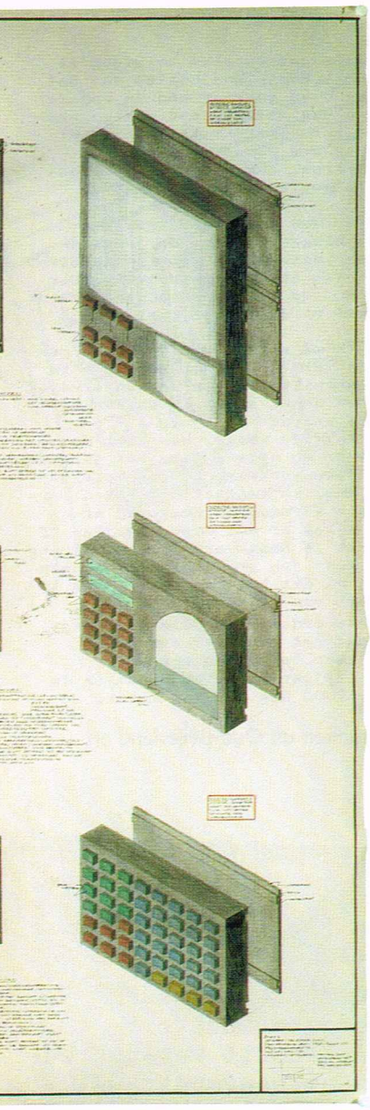

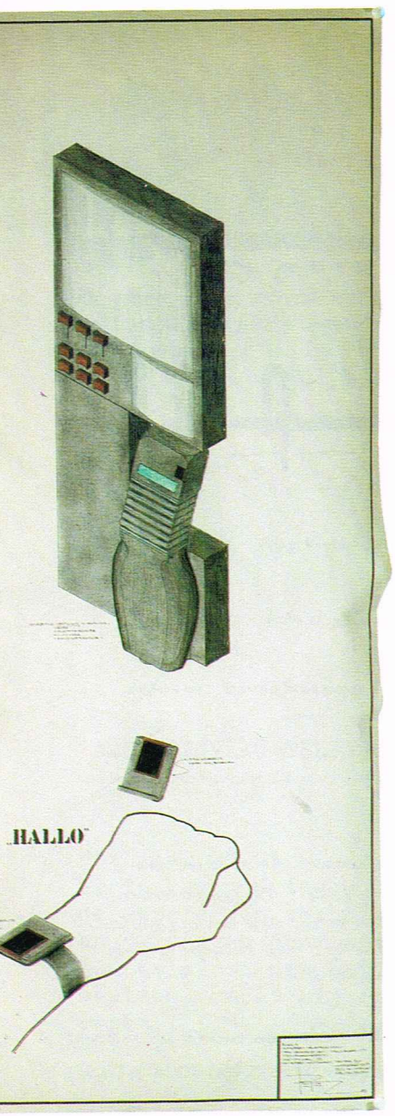
De deelnemers aan de wedstrijd 'Telefoon 2000', waren verdeeld over de volgende leeftijdsgroepen:
Groep A: 13 tot en met 15 jaar
Groep B: 16 tot en met 18 jaar
Groep C: 19 tot en met 25 jaar

Hoofdprijs
groep C: Peter Bot, Utrecht

"Een ontwerp blijft een moment-opname..."

Hoofdprijswinnaar van groep C – de oudste leeftijdsgroep van 19 tot en met 25 jaar – is de 24-jarige Peter Bot, woonachtig te Utrecht. Daar studeert hij architectonische vormgeving aan de Artibus Academie. Die studierichting houdt in dat hij zich ook bezig houdt met het ontwerpen in het algemeen, bij voorbeeld industriële vormgeving. De vierdejaarsstudent loopt momenteel stage op het Amsterdamse architectenbureau Soeters. Na zijn studie moet Peter een keuze maken:

"Of ik ga verder met architectuur, òf met industriële vormgeving. Maar het probleem is, dat ik niet goed kan kiezen. Ik vind eigenlijk alles wel interessant."

Een vriend maakte hem attent op de wedstrijd "Telefoon 2000", waarna Peter uiterst professioneel en met een doelbewuste planning te werk ging:

"Je begint met een analyse van de telefoon. Wat zo'n ding in het jaar 2000 technisch gezien moet kunnen. Daarnaast moet hij ook een stuk gemak bieden.

Dan kom je bij het ontwerpen, waarover verschillende uitspraken bestaan, zoals "Form follows function", "Less is more" en "Less is bore". De eerste twee worden de laatste jaren meer en meer overschaduwd door de laatste. Een zuiver industrieel produkt blijft echter "Form follows function" hoog in het vaandel houden.

Verder krijg je ook te maken met de ergonomie: de wetenschap die zich bezig houdt met de lichaamsafmetingen en verhoudingen, opdat gebruiksvoorwerpen zo makkelijk mogelijk bij het lichaam passen, zoals bij stoelen het geval kan zijn.

Betrek je die wetenschap op mijn ontwerp, dan kun je denken aan de bollende onderkant van de telefoon. Als je naar de vingers kijkt van een open hand, zie je in de overgang van handpalm naar vingers een bollende lijn. Breng je die terug in het handvat, dan ligt de telefoon veel makkelijker in de hand, dan als hij recht zou zijn. Bovendien is hij hierdoor minder scherp en 'liever' voor de hand.

Wat de knopjes betreft: er zit een kleine holling in, want als zo'n knopje bol zou zijn, glijdt je vinger er van af. Maar als het hol is, valt je vingertopje precies in het holletje. Daarom heb ik ook geen tiptoetsen genomen, maar gewoon druktoetsen, omdat je het gevoel moet hebben dat je iets indrukt. Met tiptoetsen mis je vaak dat gevoel in je vingers.

In het volgend stadium komt de economische kant om de hoek kijken. Zoals de uitwisselbaarheid van de spreek- en luisterelementen, zodat het economisch makkelijker te produceren is. Dat zijn allemaal zaken die door elkaar heenlopen. Al schetsend komt er dan iets uit. Je kunt niet stellen dat één facet de hele vorm heeft bepaald. Je denkt wel aan honderdduizend dingen tegelijk. En ik kan nu al zeggen, dat ik er weer dingen aan zou willen toevoegen of veranderen.

Ik wil heel duidelijk stellen dat een ontwerp slechts een moment-opname is. Zodra je méér tijd hebt, zou je er weer iets anders van maken. Maar op een bepaald moment denk je aan de sluitingsdatum en dan heb je iets van: Tot hier en niet verder, want ik kan wel bezig blijven."

Paul Spek, Waddinxveen, groep B

Toekomst: Het beeldscherm? Dat is iets wat op elke telefoon al standaard aanwezig is. In het begin was het zo dat het beeldscherm ingeschakeld werd zo gauw er aan de andere zijde geantwoord werd. Af en toe leverde dat echter problemen op want soms was de ontvanger er helemaal niet op gesteld dat de beller zag hoe men erbij liep.

José : Dat kan ik me goed voorstellen. Een mooi krulspeldenhoofd of een half ingezeept gezicht lijkt me niet zo leuk om te zien.

Toekomst; Zo dom ben je nog niet. Dat was inderdaad iets waar veel oudere mensen over te klagen hadden. De jongeren hadden andere problemen maar deze waren wel van dezelfde strekking. Maar de techniek staat tegenwoordig voor niets. De zoveelste knop werd op het toestel gemonteerd en tegenwoordig kies je zelf of je wel of niet gezien wilt worden.

José : Door die twee vragen ben ik al aardig wat te weten gekomen over het beeld van de telefoon zoals die bij u in het dagelijks leven wordt gebruikt. Ik zou willen eindigen met een derde vraag. Hoe denkt u dat de telefoon bij u er over 20 jaar uit zal zien?

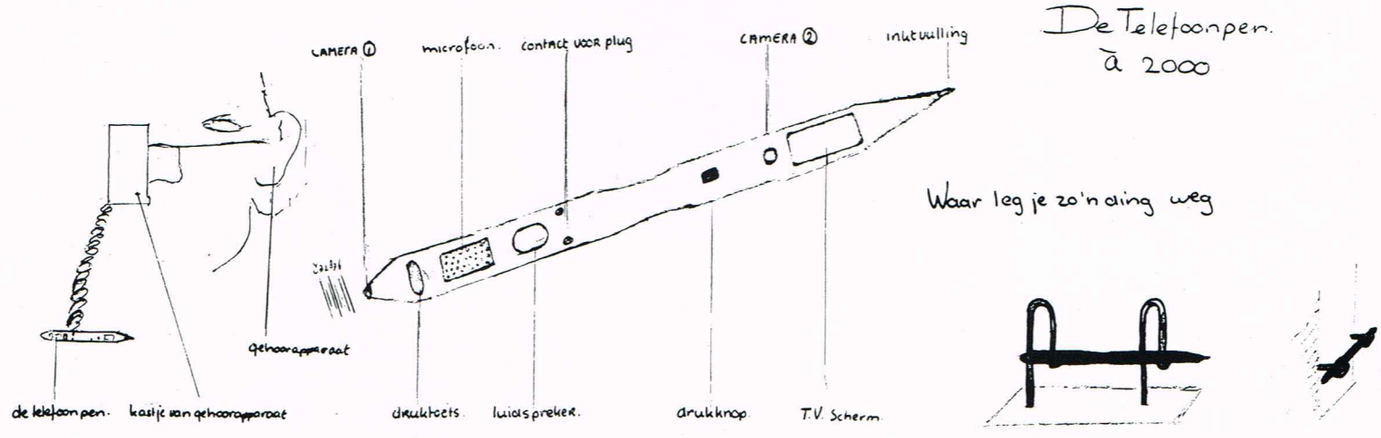
Toekomst: Oei, daar stel je me een lastige vraag. Hoe ziet de telefoon er over 20 jaar voor mij uit. Ik zou het je niet kunnen zeggen. Ik ben dagelijks werkzaam bij het telefoonresearchteam zodat ik vrij snel ik contact kom met allerlei nieuwigheden. Echt grote veranderingen komen er op dit moment echter niet aan. Wat er dus over een jaar of twintig zal zijn? Ik kan het je niet vertellen hoe graag ik ook zou willen. Ik heb voor jou trouwens ook nog een aardige vraag. Hoe denk jij nu dat het is om te leven in het jaar 2000 met zo'n soort van telefoon?

José : Eenzelfde moeilijk te beantwoorden vraag als de vraag die ik u stelde. Ik denk dat het leuk zal zijn om op een zodanige manier met elkaar te kunnen praten. Maar wie weet, ik ben pas 17 jaar en ik hoop dat ik de gebeurtenissen in het jaar 2000 nog mee mag maken.

Gedeelte van een dialoog tussen **José Franken uit Oud-Beijerland** en de Toekomst **groep B.**

Aan het eind van zijn betoog schrijft **Jelle Stuyk, Rotterdam, groep B:**

als nu een geluids-installatie of een computer: vandaag wordt hij gekocht en morgen is hij verouderd. Echter: de eigenlijke functie van de telefoon zal nooit veranderen; die zal altijd blijven: de mogelijkheid om eenvoudig met anderen te kunnen communiceren.

~~Camera~~: Als je een telefoonboek hebt, dan ga je met die camera over het telefoonboek nummer (zoals hier is afgebeeld) De microcomputer zet dit om in signalen.

Druktoets. } 2 functies - Als telefoonnummer onbekend is, dan spreekt men het nummer 008 in. Door de telefoniste wordt men doorverbonden aan de desbetreffende persoon.
Microfoon. }

- Als telefoonnummer bekend is, spreekt men dit in. De microcomputer zet dit om in signalen.

Contact voor plug van : een luidsprekertje
een gehoorapparaatje

~~luidsprekertje dit moet goed hoorbaar zijn.~~

Drukknop : om camera ② aan te zetten

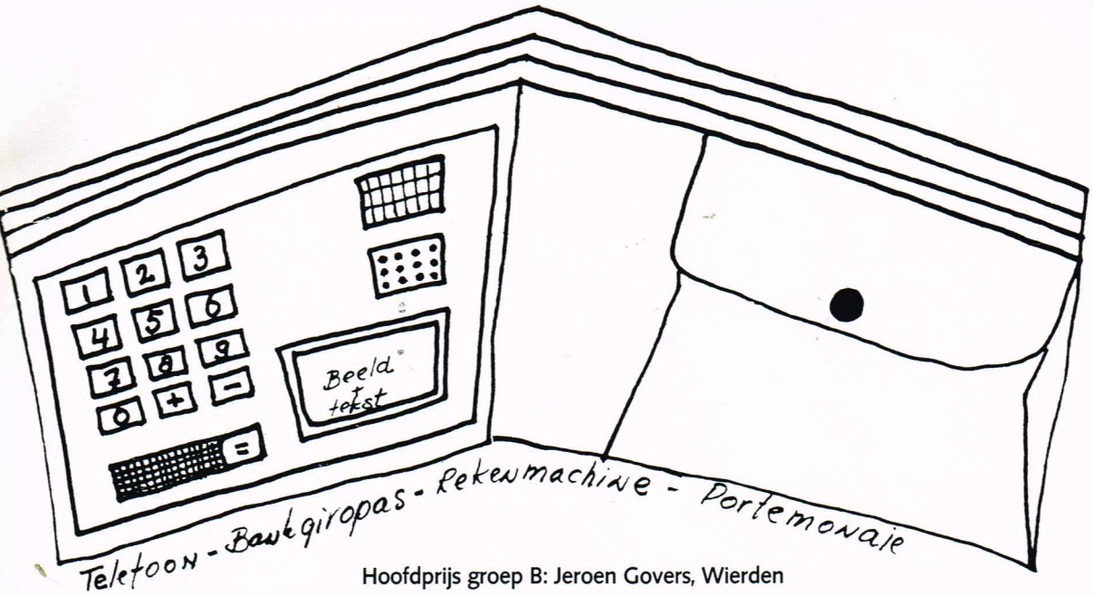
Camera : zodat degene die opgebeld wordt beelden te zien krijgt

TV Scherm : bijv. dmv. quartz

Inktvulling : Als men geen telefoonboek bij de hand, dan schrijft men 008 op papier. De computer neemt deze bewegingen waar en zet deze om in signalen (Dit is eigenlijk overbodig, maar het gaat om het principe)

Omdat het een klein voorwerp is, zal ik het een (tel) oranje kleur geven

De Telefoonpen van **Jaap Boot, Rilland, groep B**

Hoofdprijs groep B: Jeroen Govers, Wierden

Een kwartiertje voor de Telefoon 2000

Voor de achttienjarige Jeroen Govers, uit het Overijsselse Wierden, kwam de reis naar Cape Canaveral als hoofdprijs van groep B – 16 tot en met 18 jaar – als een volslagen verrassing.

Op een ochtend in oktober was hij nietsvermoedend naar de MEAO gegaan. In de les handenarbeid liet de leraar de wedstrijdkrant zien en Jeroen ging meteen aan de slag.

Hoe lang heeft het geduurd? Een uurtje? "Nou, niet de hele les hoor. Ik denk ongeveer een kwartiertje ... Het gaat om het idee, hè. Maar het tekeningetje ... Je kunt wel zien dat het vrij vlot gemaakt is."

"Twee dagen ervoor hadden wij maatschappijles en die ging over communicatie. En zo kwam ik op het idee dat het wel makkelijk zou zijn als je de telefoon en dergelijke in één ding zou hebben, wat je altijd bij je kunt hebben. Het zou wel leuk zijn als er zoiets bestond."

Met zijn ontwerp van een portefeuille, compleet met telefoon, beeldschermpje en opbergruimte voor giropaperassen, vertolkt Jeroen de wens van de meeste inzenders. Volgens die meerderheid moet de telefoon van 2000 een ding zijn dat draagbaar en draadloos is en dat je dus altijd bij je kunt hebben. Kortom: een persoonlijk bezit.

een fragment uit het verhaal "Het geluid uit het trapgat" **van Judith Lissenberg, Neerijnen, groep B**

Het rinkelen is opgehouden. 7 534 4, nog steeds bevangen door de schrik, loopt voorzichtig verder de zolder op. Aarzelend knielt ze bij de telefoon neer en bekijkt het voorwerp aandachtig. Uit haar geschiedenisboeken weet ze dat telefoons tot ongeveer 1990 dienst deden als communicatiemiddel. Als de mensen toen met iemand wilden communiceren, moesten ze een nummer draaien op die schijf. Bij degene wiens nummer gedraaid was ging het apparaat dan rinkelen. En nu stond er daar zo'n telefoon op de zolder. Midden op de zolder, helemaal in z'n uppie. En het was het rinkelen van een telefoon, dat ze gehoord had. In tegenstelling tot al de andere voorwerpen uit de verzameling die in de rekken staan is de telefoon helemaal niet stoffig. Hij glanst zelfs een beetje. 7 534 4's angst voor het voor haar o zo vreemde ding verandert nu in nieuwsgierigheid. Voorzichtig strekt ze haar arm uit om de telefoon op te pakken, maar dan tuimelt ze haast achterover van schrik: de telefoon spreekt. Spreekt! Luid en helder, maar met een ietwat rinkelend accent...

"Eindelijk weer iemand waar ik mee kan praten", verzucht de telefoon. "Ik hoor toch zo graag stemmen. Daar ben ik immers voor bedoeld? Ik bedoel, ik ben er toch juist voor om te zorgen dat de mensen met elkaar kunnen communiceren?" Stom knikt 7 534 4. "Hoelang zou ik hier al op deze zolder staan, 10 jaar, of 20 jaar, of soms nog langer?" vervolgt de telefoon. "Ik vier vandaag mijn 172e verjaardag. M'n 172e! Ik voel me zo alleen. Elk jaar dat ik jarig ben, dof ik me wat op, zoals ik dat ook deed toen ik nog gebruikt werd. Maar het heeft geen zin. Wie ziet me hier? Wat is dan nog het nut van mijn verjaardag?? Mijn 172e! Wel potverdrie!" 7 534 4 buigt zich over de telefoon heen. "Gefeliciteerd", zegt ze zachtjes.

De telefoon vertelt. Hij vertelt van de dag dat hij uit de telefoonfabriek kwam, in 1984. Hij was er nog eentje van het oude model: zonder drukknoppen, maar met een draaischijf. Tot 1992 maar liefst heeft hij het volgehouden. Op een kwade dag kwam er toen een meneer die hem weghaalde en hem meenam. Tussen 1980 en 1992 waren er weinig revolutionaire dingen gebeurt op het gebied van de telefoon. Het ging toen economisch ontzettend slecht en veel mensen hadden geen geld om een nieuwer model telefoon aan te schaffen. Er was ook weinig behoefte aan. Er werden meer telefoons weggedaan dan er bijkwamen. De wereld stond een beetje stil in zijn ontwikkeling. Maar na 1992 ging dat veranderen. Een paar jaar lang doken er steeds weer verwarrende berichten op van een groot communicatie-project waar door ontzettend veel geleerden op dat gebied aan gesleuteld werd. Rond 1998 werd het apparaat bekend gemaakt. Het werd een stukje techniek met een grote betekenis in de wereldgeschiedenis:

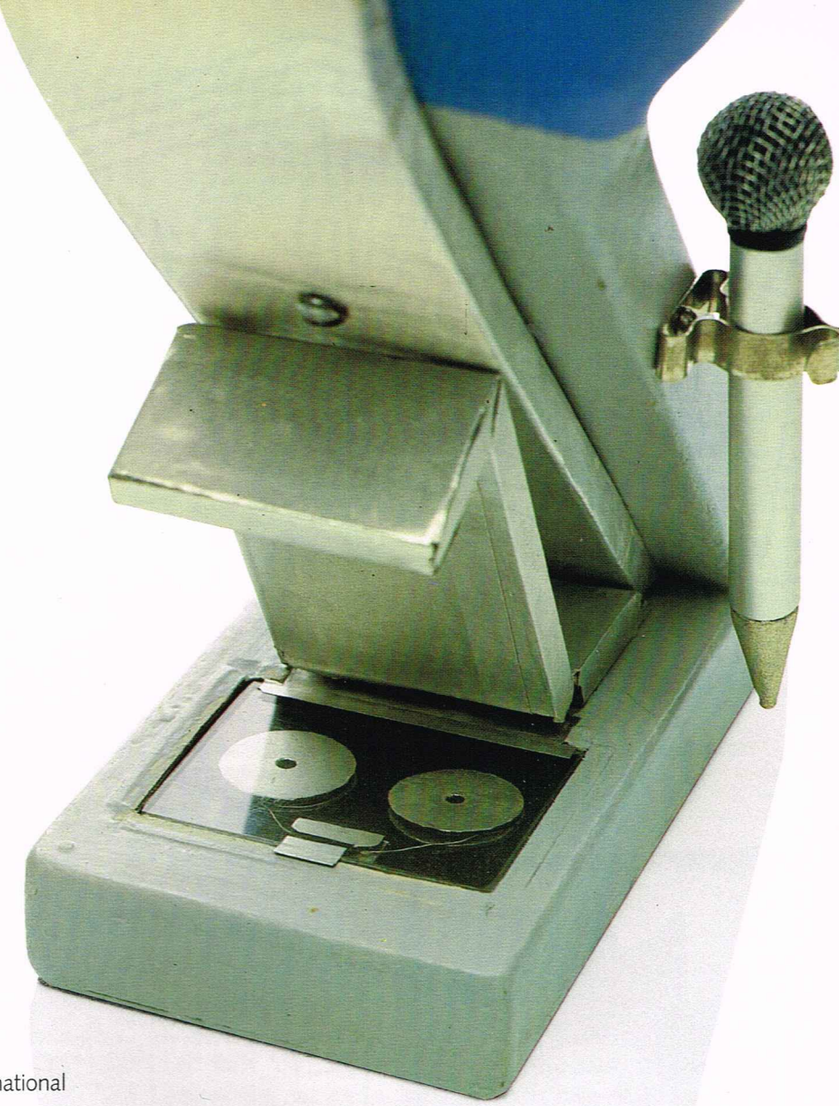
DE DEMAFOON.

BESCHRIJVING TELFFOON TWEEDUIZEND
==========

Het jaar 2000!
Grote veranderingen hebben zich de laatste jaren voorgedaan in de wereld van techniek en communicatie. De chips zijn verouderd en vervangen door nog kleinere en betere apparatuur.
Een telefoon uit het jaar twee duizend is dan ook niet uit te beelden, omdat hij ontzettend klein is en de mogelijkheden onbeperkt.

De inleiding uit de beschrijving van de "Telefoon Tweeduizend" van **Herman Paul Koerts, Gorinchem, groep B**

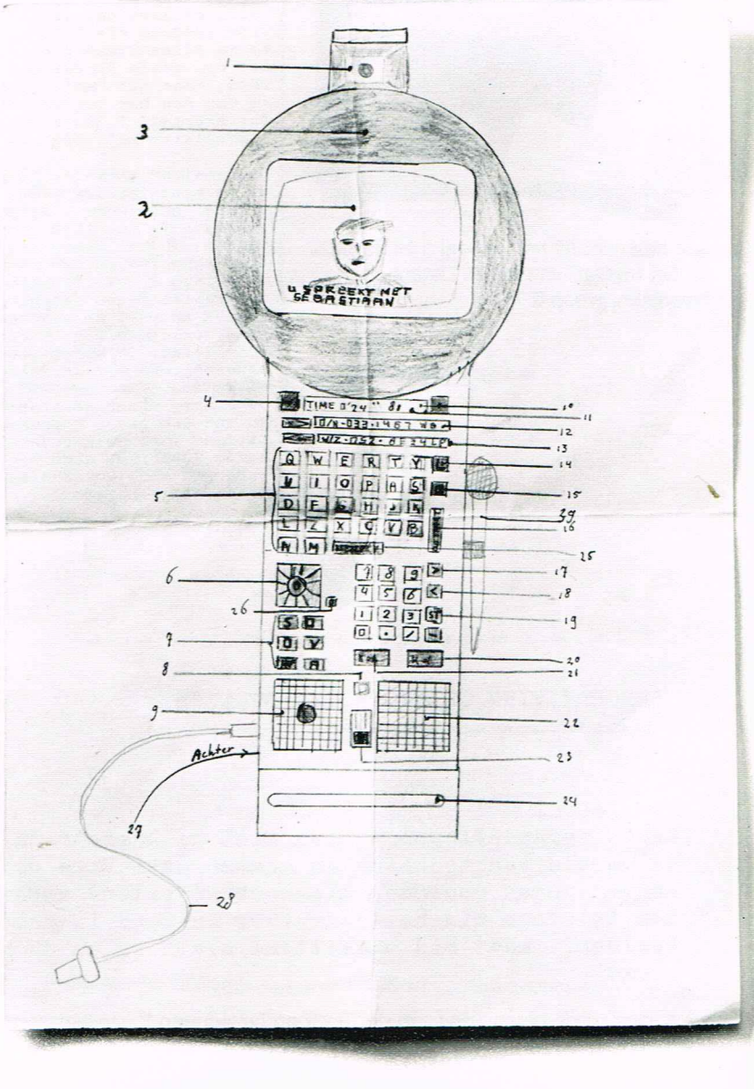

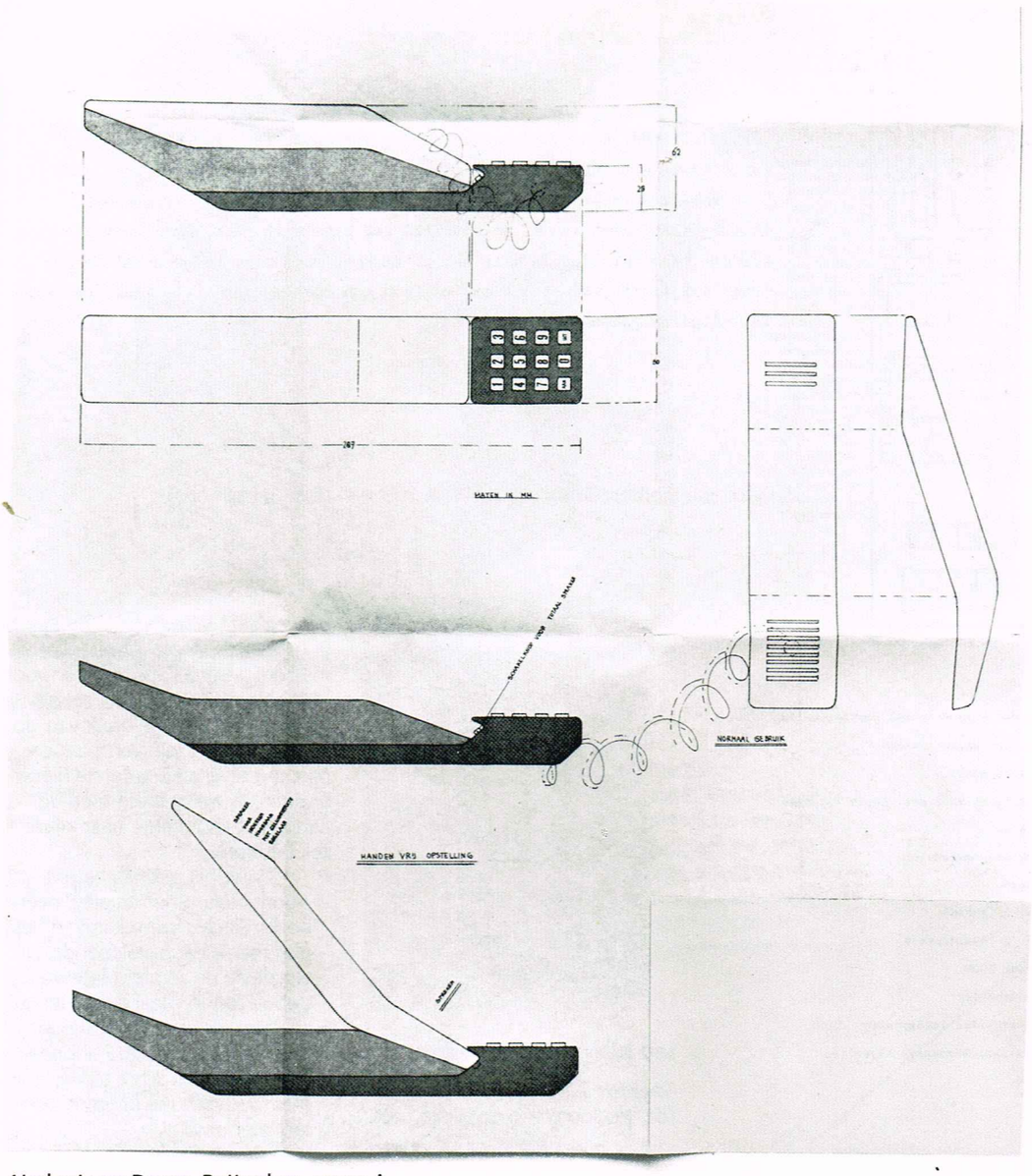

Hoofdprijs groep A,
Sebastiaan Schelfhout uit Wanroy

DE COMP. STIFT-TELEFOON (Computer Space Telephone International For Telecommunication)
Deze telefoon is vooral bedoeld om op eenvoudige wijze wereldwijd te communiceren, waarbij ook aan gehandicapten is gedacht.
(Ondertiteling voor doven, reliëfs voor blinden).
Met deze telefoon is het mogelijk om te schaken, dammen, dat je elkaar kan zien (dit kan ook verhinderd worden) en dat wat je zegt meteen op het scherm verschijnt. Voor verdere mogelijkheden hieronder verder lezen.
Het landkaartje is verdeeld in een aantal sectoren. Als je iemand wilt oproepen die bijvoorbeeld in New York woont, dan moet je sector 17 met de stift/miero aantikken. Onder het kaartje zitten chips en via een satelliet krijg je dan verbinding met het net van New York. Dan tik je het nummer van de persoon die je wilt oproepen.

1. = uitklapbare videocamera
2. = beeldscherm, speciaal bedoeld voor doven en slechthorenden. Er is namelijk automatische ondertiteling mogelijk.
3. = bel met beeldscherm.
4. = lampje dat gaat branden als de lijn vrij is.
5. = alfabet. Is nodig om de nummers van degenen die je wilt oproepen (nl. postcode) in te toetsen. Ook voor schaken en dammen.
6. = wekker.
7. = zes verschillende knoppen. S = Schaakspel, D = Dammen, O = Oortelefoon, V = Viditel, HV = Huisontvanger, A = Antwoordapparaat.
8. = knopje om microfoon aan/uit te schakelen.
9. = microfoon.
10. = lampje dat gaat branden als de lijn bezet is.
11. = schermpje waarop de duur van een telefoongesprek verschijnt.
12. = schermpje waarop het nummer van degene die je oproept verschijnt.
13. = schermpje waarop het door jezelf ingetikte/aangevraagde nummer verschijnt.
14. = knopje om het landkaartje uit te laten schuiven.
15. = knopje om de huiscomputer in te schakelen.
16. 17. 18. 19. = vier knoppen om de recorder te bedienen.
20. = camera in,
21. = camera uit.
22. = luidspreker.
23. = schuifpaneel voor luidspreker hard/zacht.
24. = kaartje met verschillende sectoren.
25. = geheugenknop.
26. = knopje wekker aan/uit.
27. = bandrecorder om gesprekken op te nemen.
28. = oortelefoon, voor persoonlijke gesprekken.
29. = stiftmicrofoon om te praten, knoppen aan te toetsen, om sector op landkaartje aan te tikken. De microfoon is voorzien van een zendertje om op enige afstand toch verder te kunnen praten.

Norbert van Doorn, Rotterdam, groep A
"U ziet hier mijn handige buro-telefoon, ook voor gewoon gebruik."

Dit ontwerp van de Visifoon werkt op wind en zonne-energie, **Evert ten Napel uit Assen groep A**

"Vijftienjarige ontwerpt toekomsttelefoon."

De vijftienjarige Sebastiaan Schelfhout uit Wanroij, nabij Nijmegen, maakte nadat hij in de krant over de wedstrijd "Telefoon 2000" had gelezen, eerst een aantal tekeningen voor zijn ontwerp van de "Comp. STIFT – Telefoon" (Computer Space Telephone International For Telecommunication).

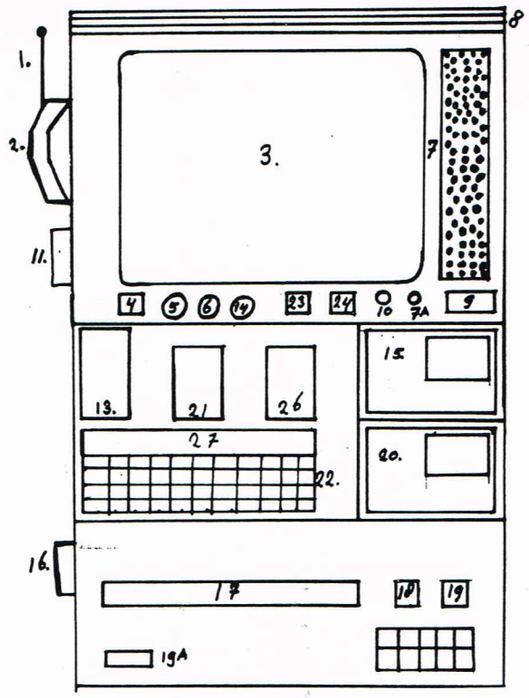
Hoewel het tekenen zelf niet zo gèk lang duurde, nam het maken van zijn creatie toch wel een paar weken in beslag.

Na zijn verkiezing tot hoofdprijswinnaar van groep A – dertien tot en met vijftien jaar – werd de MAVO-leerling min of meer een lokale beroemdheid, vooral na een interview in "De Gelderlander", onder de inspirerende kop: "Vijftienjarige ontwerpt toekomsttelefoon: Sebastiaan Schelfhout wint reis naar de Verenigde Staten".

Op school werd al geïnformeerd of de reis naar Cape Canaveral voor één dan wel meer personen gold…

Op de vraag of hij veel belangstelling voor techniek heeft, antwoordt hij: "Eigenlijk niet zo heel erg. Maar ik wilde dolgraag naar Cape Canaveral, omdat dat nu eenmaal het centrum van de ruimtevaart is."

Sebastiaan is zó geïnteresseerd in de ruimtevaart, dat hij daar later op de één of andere manier zijn beroep van wil maken. Het liefst ziet hij zichzelf als ruimtevaarder, zwevend door ons onmetelijke zonnestelsel en wie weet nog wel verder…

OVERZICHT

1.Antenne
2.Hoorn
3.Beeldscherm
4.Knop aan/uit beeldscherm
5.Beeldsterkte
6.Kleurregelaar
7.Luidspreker
8.Zonwering
9.Knipperlicht bij kontakt
10.Volumeregelaar Bel
11.Afstandsbediening
13.Toetsenbord(uitsteekbare cijfers)
14.Volumeregelaar beeldscherm
15.Beantwoorder
16.Te openen klep voor rol kopieerpapier.
17.Gleuf waar kopie uitkomt
18.Knop voor kopie
19.Knipperlicht voor evt. kopie (ja/nee)
20.Mededeler
21.Pieper voor mededeler
22.Geheugen
23.Kanaal 1 (hoorn)
24Kanaal 2 (beeldscherm)
25.Telerack 2000
26.Kassettehouder
7A.Volumeregelaar luidspreker
19A.Signaal,kopieerpapier bijvullen

Alexander Visser, Amsterdam, groep C

Sytse v. Slooten
Slinge 22
9204 KL Drachten (Frl)

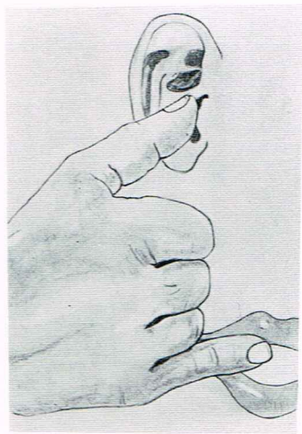
T E L E F O O N 2 0 0 0 (3)

Of de PTT tenslotte zal overgaan tot installatie van een gelijksoortig (of dit) type telefoon ligt er niet aan of zulk een telefoon in het jaar 2000 mogelijk is,-voor driekwart is het tegenwoordig al mogelijk,dus ik twijfel er niet aan of de rest zal ook binnen 18 jaar wel uitgevonden worden,maar het ligt en m.i. aan of de kostprijd niet te hoog zal worden (daar twijfel ik wèl aan) Deze telefoon kan dus (zonder al te veel opscheppen) de Unicafoon genoemd worden.

Hoogachtend,

S v Slooten

Sytse van Slooten, Drachten, groep A, met een citaat uit zijn brief.

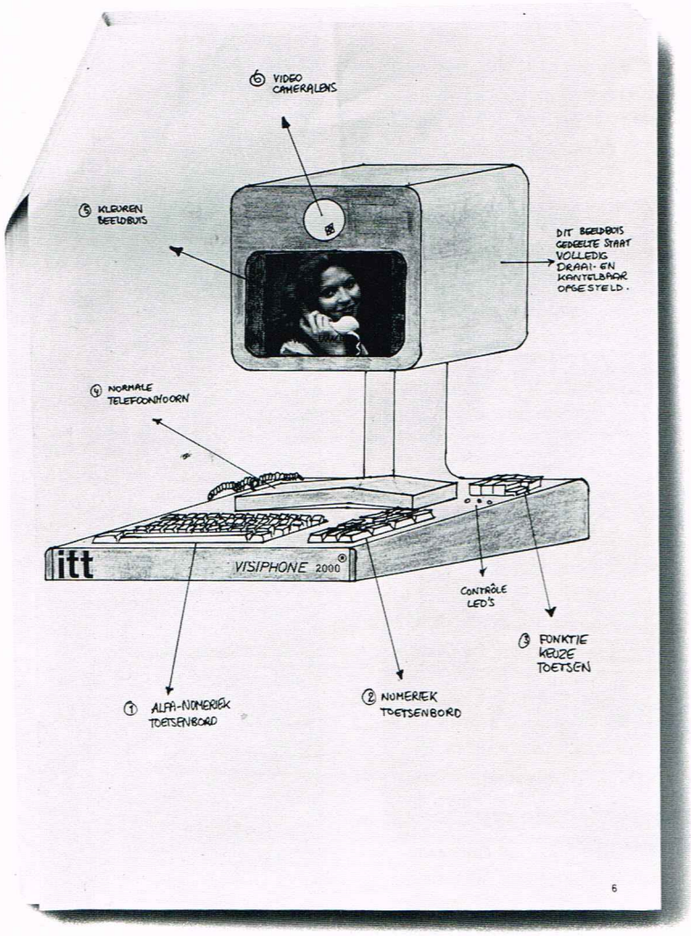

Leo Jabaay, Dordrecht, groep C

Telefoon 2000.
(de "telefoon" van de toekomst).

Om altijd en overal bereikbaar te zijn, zal men tenslotte overgaan tot een oplossing die het meest "voor de hand" ligt. Men laat simpelweg alles inbouwen in de hand. In de kleinste vinger – pink – bouwt men het "inspreekapparaat" en voor het "ontvangstapparaat" (het gehoor) maakt men gebruik van de duim. De hand zelf wordt aangepast om tevens als antenne dienst te doen. In welke hand men dit aanbrengt kan men – naar keuze – zelf beslissen.

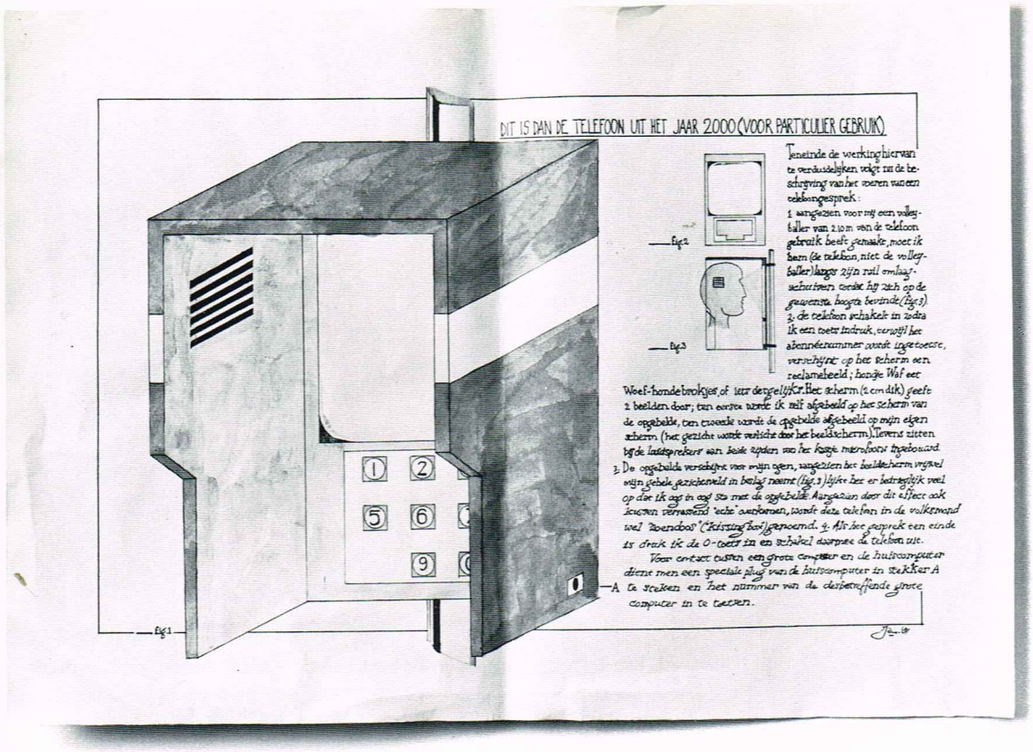
Wat het gebruik betreft:
- Abonneenummer draaien, overbodig. Slechts inspreken van het nummer is reeds voldoende. Dit wordt via de zender (antenne) doorgezonden naar de computercentrale. Deze verbindt u door met de aangevraagde abonnee.
- Oproepen. Een lichte trilling in de duim waarschuwt dat men contact met u wil.
- Niet storen. Dit en eventuele andere wensen geeft men eenvoudig door aan de computercentrale. Handig!

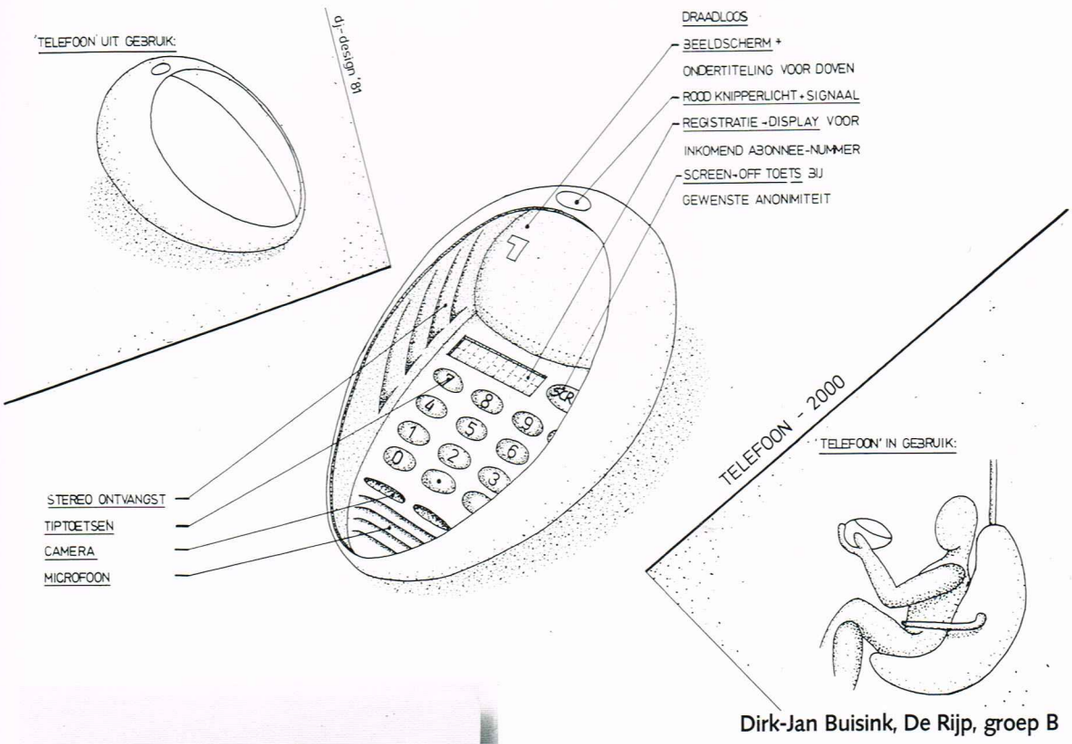
Richard Veenstra, H. I. Ambacht, groep C
dacht aan de gehandicapten bij het ontwerpen van zijn "Visiphone"

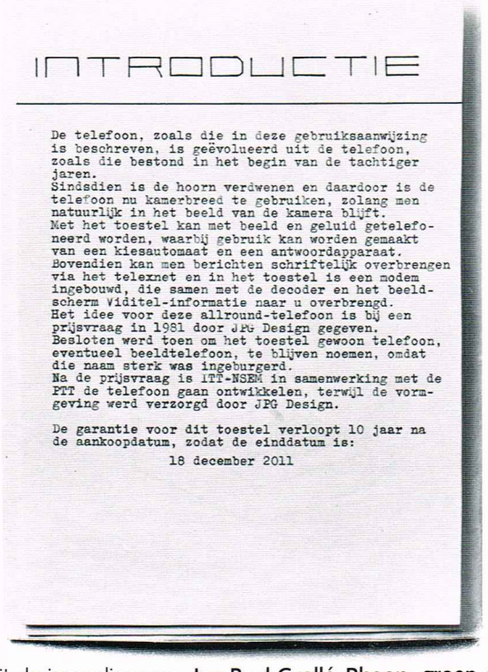
Wouter Schotel, Bunde, groep A

Jan Tjeerd Smit, Zuidhorn, groep B

Dirk-Jan Buisink, De Rijp, groep B

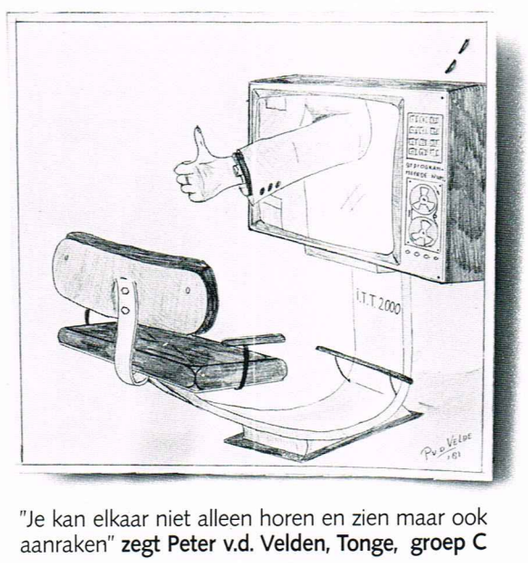

INTRODUCTIE

De telefoon, zoals die in deze gebruiksaanwijzing is beschreven, is geëvolueerd uit de telefoon, zoals die bestond in het begin van de tachtiger jaren.
Sindsdien is de hoorn verdwenen en daardoor is de telefoon nu kamerbreed te gebruiken, zolang men natuurlijk in het beeld van de kamera blijft.
Met het toestel kan met beeld en geluid getelefoneerd worden, waarbij gebruik kan worden gemaakt van een kiesautomaat en een antwoordapparaat.
Bovendien kan men berichten schriftelijk overbrengen via het telexnet en in het toestel is een modem ingebouwd, die samen met de decoder en het beeldscherm Viditel-informatie naar u overbrengd.
Het idee voor deze allround-telefoon is bij een prijsvraag in 1981 door JPG Design gegeven.
Besloten werd toen om het toestel gewoon telefoon, eventueel beeldtelefoon, te blijven noemen, omdat die naam sterk was ingeburgerd.
Na de prijsvraag is ITT-NSEM in samenwerking met de PTT de telefoon gaan ontwikkelen, terwijl de vormgeving werd verzorgd door JPG Design.

De garantie voor dit toestel verloopt 10 jaar na de aankoopdatum, zodat de einddatum is:
18 december 2011

Uit de inzending van **Jan Paul Grollé, Rhoon, groep A**

"Je kan elkaar niet alleen horen en zien maar ook aanraken" **zegt Peter v.d. Velden, Tonge, groep C**

Beeldtelefoneren om béter te communiceren.

Als je iemand belt, hóór je die ander. Met een beetje fantasie kun je je dan voorstellen hoe die ander er uit ziet of in wat voor ruimte hij of zij zich bevindt.

Maar met een beeldtelefoon kun je elkaar echt in de ogen kijken en het gevoel krijgen alsof je dicht bij elkaar bent, ook al ben je duizenden kilometers van elkaar verwijderd.

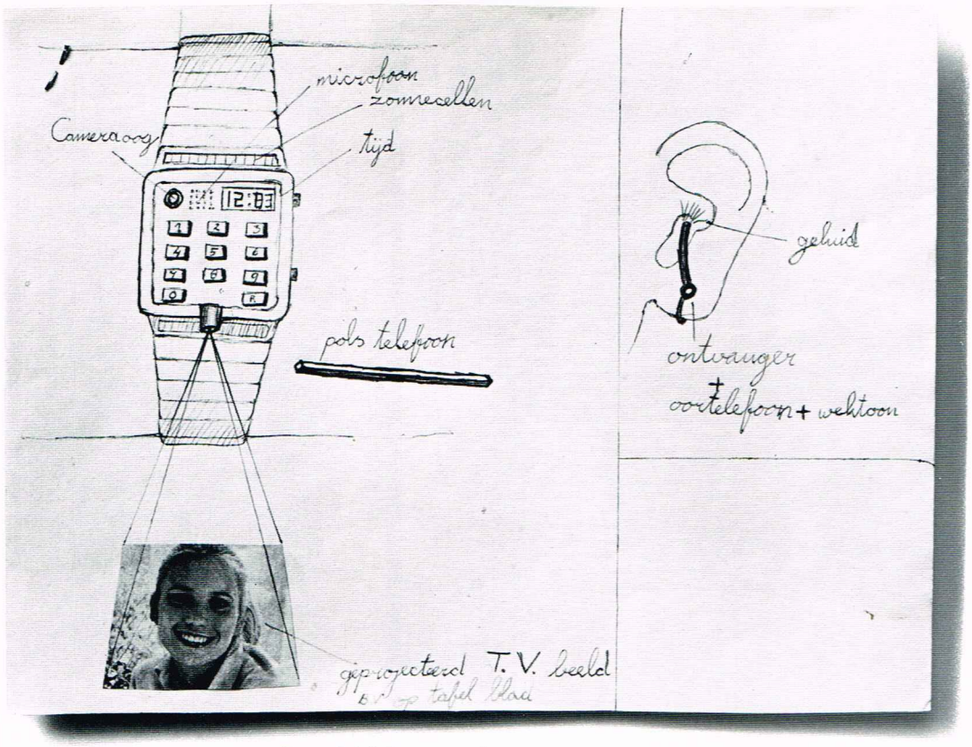
Wellicht vraag je je dan ook af waarom je zo'n apparaat nog niet thuis kan hebben. Het probleem schuilt echter niet in de beeldtelefoon op zich, want die is technisch nu al mogelijk.

De moeilijkheid zit 'm in het kabelnet, of liever gezegd in het beslag dat daarop wordt gelegd. Om beeld over te brengen heb je een erg grote capaciteit ('bandbreedte') nodig.

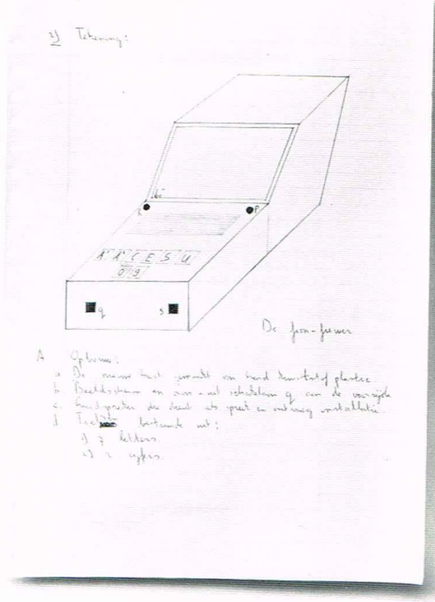
Een beeldtelefoonverbinding met een beeld van 300 lijnen (de helft van een TV-beeld!) vraagt niet minder dan driehonderd telefoonkanalen. Met andere woorden: één beeldtelefoongesprek maakt zo'n driehonderd 'normale' gesprekken minder mogelijk.

Maar met de telefoon van de niet eens zo verre toekomst kan men met digitale technieken voor codering en transmissie de bandbreedte drastisch terugbrengen. Zóver zelfs dat één beeldtelefoongesprek dan nog maar bijvoorbeeld dertig andere gesprekken onmogelijk maakt.

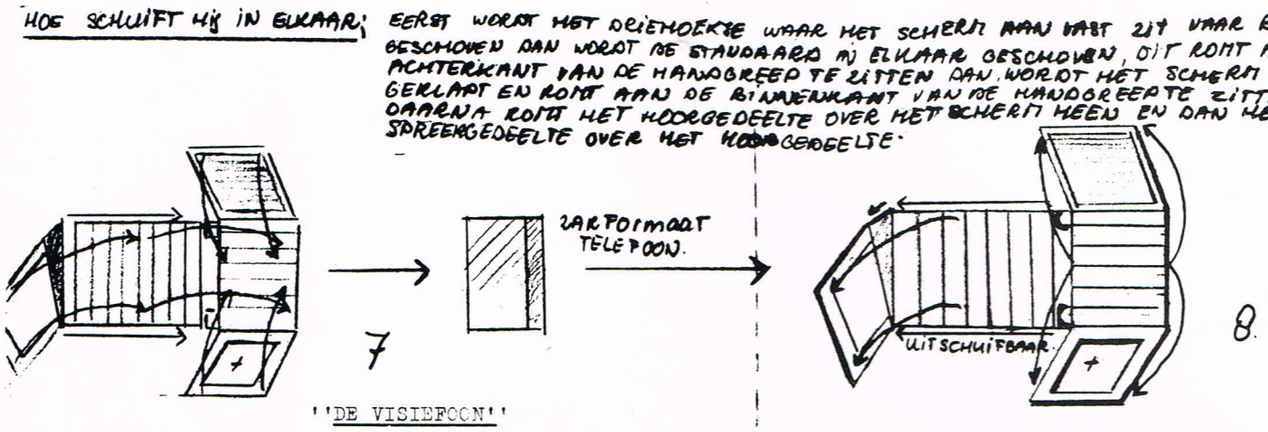
Maar is het eigenlijk zo zinvol? Geeft het beeldscherm echt wel méérwaarde? Als je – om een voorbeeld te geven – in een steriel bankgebouw met iemand achter dik pantserglas moet communiceren, stimuleert dat de conversatie en het 'broodnodige' contact allerminst.

De polstelefoon van Joan Heinen, groep A

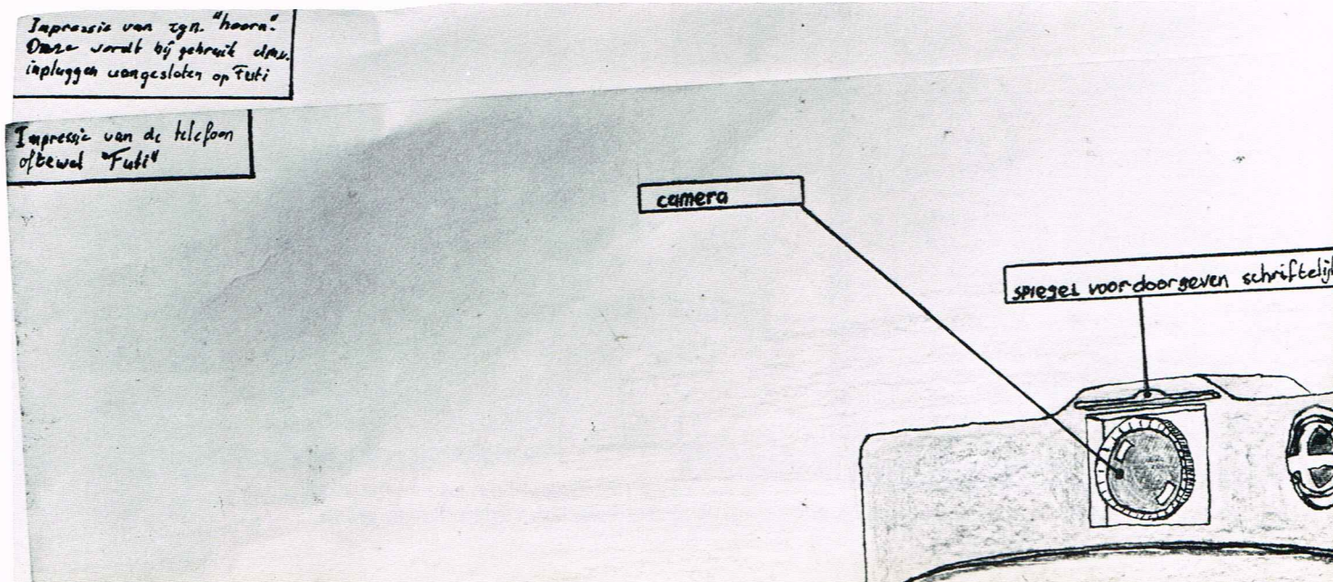
Robert Beverwijk uit Assen, die voor zijn Foon-viewer **een prijs kreeg in Groep B,** schrijft bij zijn inzending: "Men hoeft niet meer te draaien/in te toetsen (wat ook handig is voor mensen met dikke vingers)."

Beschrijving van de verschillende delen van de VISIEFOON die op de tekening te zien zijn.Het is de telefoon van het jaar 20000,zeer bijzonder en zeer revolutionair.
Het meest bijzonder van de VISIEFOON is dat men absoluut niet meer hoeft te draaien of te drukken want men kan de gewenste persoon bereiken door het nummer van de gewenste persoon aan de VISIEFOON te zeggen.Men zal de gewenste persoon altijd kunnen bereiken omdat het in het jaar 2000 voor iedereen verplicht is om de VISIEFOON permanent te dragen.De prijs van dit stuk technisch vernuft zal ongeveer fl0.000 zijn zeer weinig voor deze tijd.
Hierna volgt de verdere beschrijving van de verschillende delen van de VISIEFOON,het nummer dat telkens voor een stukje tekst staat komt overeen met het nummer op de tekening.

Servaas Rouwhorst, Maastricht, groep A

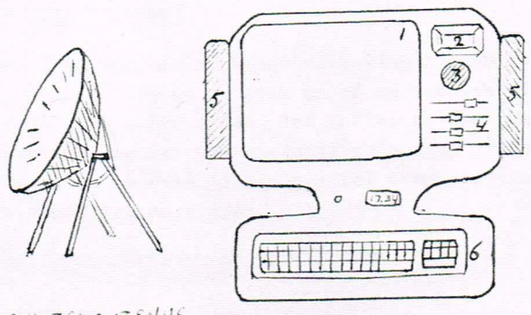
Paul van Dort, Assen, groep C

centraal antennesysteem een onmisbaar onderdeel. In 1981 nog te groot en te duur voor particulier gebruik maar door verdere research en massaproduktie in 2000 voor iedereen haalbaar.

d. microprocessor. Onmisbaar voor optimale funktionering van de diverse onderdelen. Door de combinatie van computertechniek en communicatietechniek is een bijna feilloze werking van het geheel mogelijk.

Diegenen die nog niet tot de aanschaf van die multifunktionele eenheden (COMMUTOPIA) overgingen zijn natuurlijk wel in het bezit van de diverse afzonderlijke onderdelen en zal vrijwel dezelfde mogelijkheden bezitten.

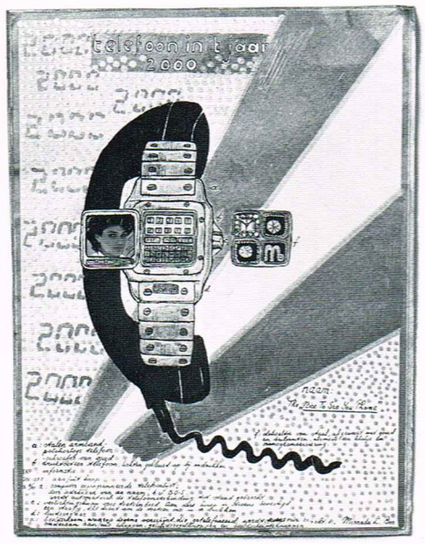
1 = BEELDSCHERM
2 = CAMERA
3 = MICROFOON
4 = BEELD & GELUIDREGELAARS
5 = LUIDSPREKERS
6 = TOETSENBORD

-2-

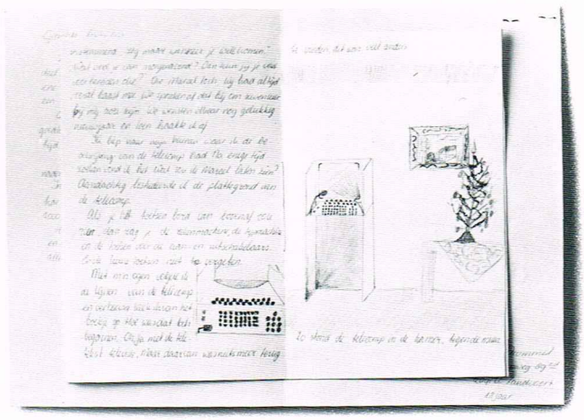
SCHOTELANTENNE

COMMUTOPIUM
TYPE ALEXANDER GRAHAM BELL I

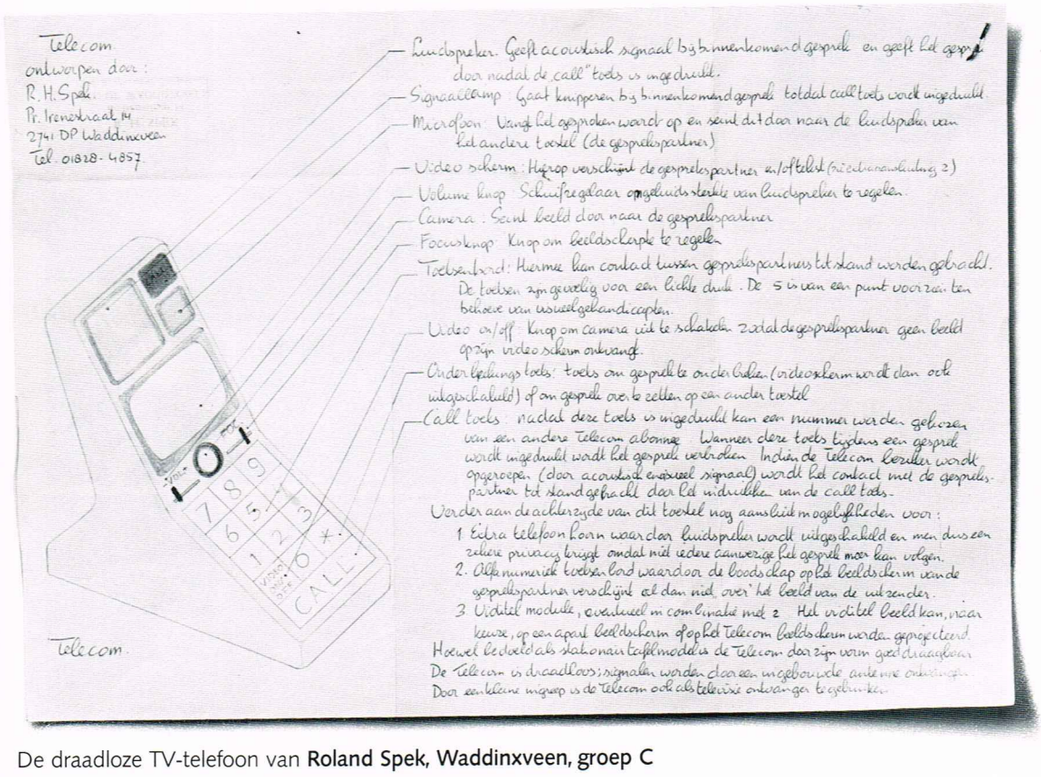
G. Bouw, Barneveld, groep C

The "Nice to see you-phone" ontworpen door **M. L. Bos, Eindhoven, groep C**

Imca Christina Drommel, Zandvoort, groep B, beschrijft het leven in het jaar 2000 met de computer telefoon.

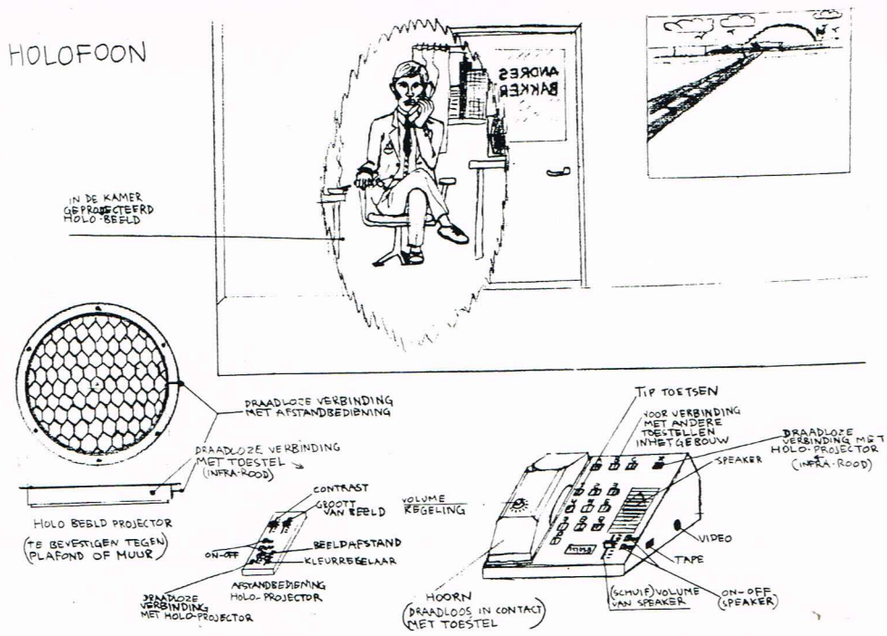

De draadloze TV-telefoon van **Roland Spek, Waddinxveen, groep C**

Integendeel: zwijgend schrijf je een cheque uit, frommel die met het bijbehorende pasje in de doorgeefgleuf... Daar blijft het contact meestal bij. Is dàt nou communicatie?

Maar als je met je ellebogen op de balie, naar de bediende kunt vooroverleunen, bevordert dat in hoge mate de intimiteit en sfeer van het gesprek. Wat het huis-, tuin- en keukentelefoneren betreft is het nog zeer de vraag of het beeldschermpje de beoogde intimiteit geeft, het gevoel dat je bij elkaar bent. Voor echte communicatie is het belangrijk dat je bij elkaar –tastbaar– in één ruimte bent.

Voor de zakenwereld daarentegen, waar de hogere kosten minder een bezwaar zullen zijn, zal het beeldtelefoneren wel degelijk interessant worden, bij vergadertelefonie bijvoorbeeld. Mocht in de toekomst de brandstof voor het gemotoriseerde verkeer extreem duur worden en de wegen nog meer verstopt raken (zodat het veel tijd kost om ergens heen te gaan), dan kon de vergadertelefonie wel eens een grotere vlucht nemen, bijvoorbeeld compleet met kamerbreed wandscherm...

De "Holofoon" van **Andres Bakker, Amsterdam, groep B**

De Kop Druk Handtelefoon
Als je wilt praten met iemand
dan moet je eerst de Koptelefoon opdoen
en de microfoon pakken dan zeg je
het nummer in de ~~Dial~~ Microfoon II
dan komt de druktoets in werking
en draait de druktoetsen in dan kan
je praten.

Joop van Asselen.

Joop van Asselen, Vinkeveen, groep A

MIJN ONTWERP VOOR DE PRIJSVRAAG
"TELEFOON 2000"

Ik ben er van uit gegaan dat de telefoon enerzijds een communicatiemiddel en anderzijds een luxeartikel, een apparaat voor het gemak is.
in mijn ontwerp heb ik natuurlijk geprobeerd de huidige telefoon te verbeteren, en dat zou dan zijn de telefoon zoals wij die nu kennen in de communicatiesfeer meer uitbuiten, meer mogelijkheden op hetzelfde apparaat scheppen, zoudt de telefoon een uiteindelijk een centrale plaats in onze dagelijkse communicatie gaat innemen. Dat dit kan, dat de telefoon voor meer dingen dan opoeilen is in te zetten heeft de PTT al bewezen met VIDITEL, waarbij de telefoon (in combinatie met een TV) als een informatiecentrum wordt gebruikt. De tweede verbetering zou bestaan uit verhoging van het comfort en gemak, en ik merkte dat daar nog steeds vooruitgang op te boeken is. Toch mag natuurlijk niet vergeten worden wat er allemaal al gedaan is in de afgelopen tijd: de lastige kiesschijf is ondertussen vervangen door drukknoppen, het verbinden gaat tegenwoordig automatisch, er bestaan mogelijkheden om zelfs per telefoon te vergaderen! enz. enz.
Ik heb geprobeerd uiteen te zetten wat de mogelijkheden van de TELEFOON 2000 naar mijn idee zouden moeten zijn, hoe het werkt, hoe alles bedient moet worden en uiteindelijk met de vormgeving van de TELEFOON 2000 naar mijn idee te beslaten.

Eén ding heb ik zeker vergeten: nieuwe ontwikkelingen in de technologie. Verder begrijp ik niet over een voorstellende blik waarmee ik eventueel verrei[illegible]

De negentien pagina's tellende inzending van **Michael Jolink, Brummen, groep B**

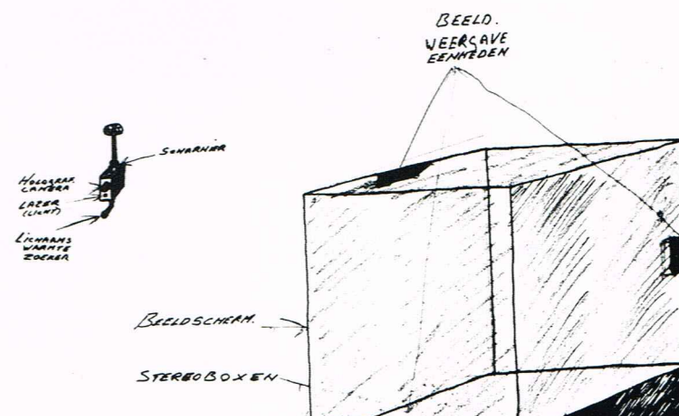
1. beeld van degene die je bel
2. oog: dan kan de ander jou ook zien (soort camera)
3. luidspreker voor het nummer in te spreken en dan worden automatisch verbinding gemaakt
4. contacte: voor als je misschien 't niem. wel bezet gezegt hebt.
5. deze moet je door heen prikken en dan hoort de ander 't. (deze niem 6)
6. deze komt tegelijk uit dat de andere in num 5 inspeelt

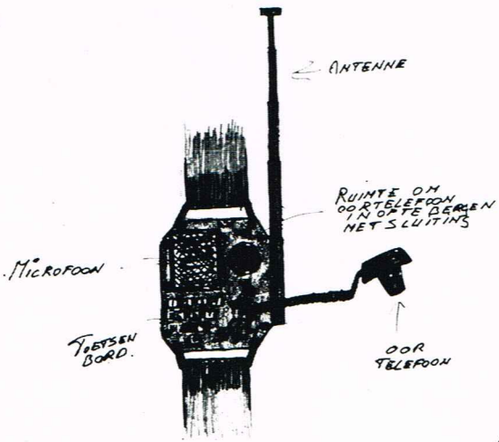
getekend Jacqueline van Aerle

. telefoon (telefoon hoofdtoestel)

buitenfoon (buiten telefoon)

Jacqueline van Aerle, Deurne, groep A

BUITEN TELEFOON.

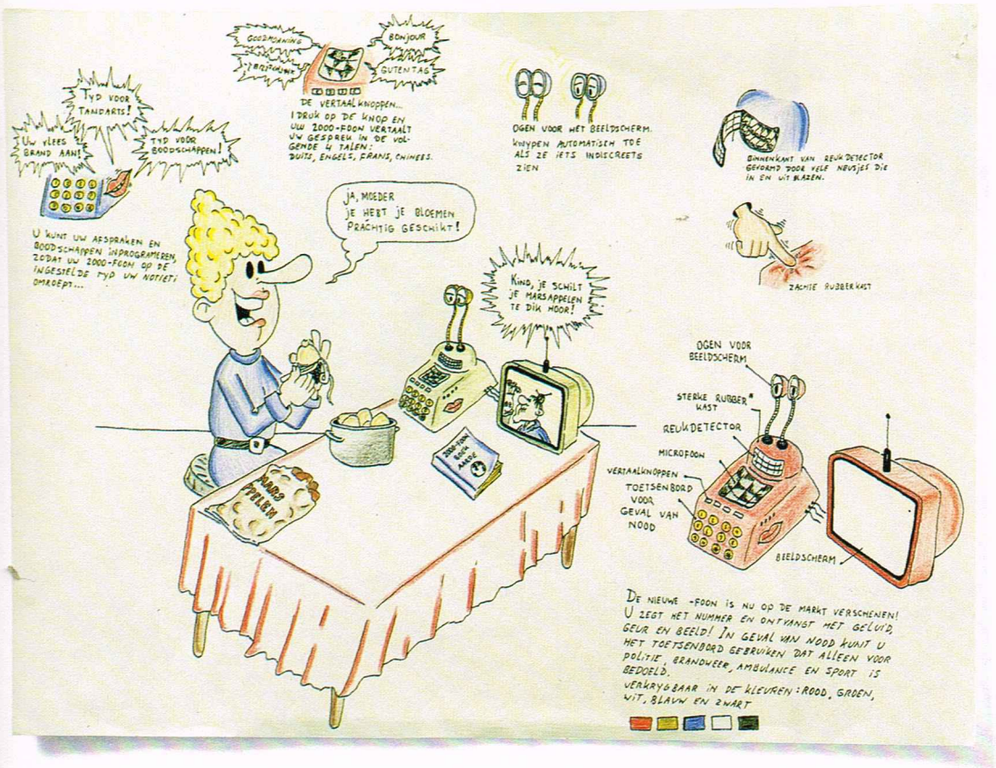
BREEDTE: 4½ CM.
LENGTE: 6 CM
LENGTE ANTENNE: 17 CM. BREEDTE: 0,15 CM.
DIKTE: 0,75 CM.

AFMETINGEN:
TOETSEN BORD: 2 CM HOOG → 4 CM HOOG
12 CM BREED
17 CM LANG
BEELDSCHERM: 17 CM BREED (BOXEN 2½ CM BREED.
(MET BOXEN 24 CM HOOG 4 CM HOOG
12 CM LANG 4 CM LANG
CAMERA.: 8 CM HOOG
2 CM BREED
4 CM DIEP

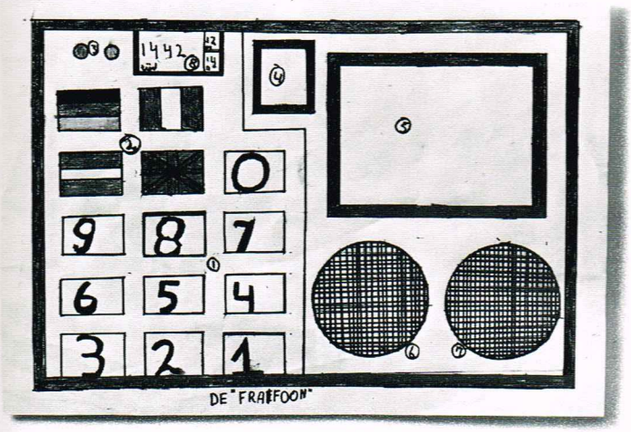
HUIS TELEFOON

ONTWERP/UITVOERING
NAAM: DICK VAN TONGEREN
ADRES: ZWALUWENLAAN 30
POSTCODE: 3126 TK VLAARDINGEN
TEL: 010-3426 85
LEEFTIJD: 21 JAAR
LETTERTYPE: DICK VAN TONGEREN

De holografische beeldtelefoon van **Dick van Tongeren, Vlaardingen, groep C**

Cyril Aben, Eindhoven, groep A

Frans de Boer, Hoogezand, groep A

Verklaring van de "Frafoon"

Nr 1 is: De nummers die je alleen aan hoeft te toetsen, de computer die in het apparaat zit stuurt de nummers door naar de centrale die ze weer doorstuurt naar de persoon die je belt.

Nr 2 is: Als men de Engelse vlag aantipt dan hoort men hetgene wat men in landstaal spreekt aan de andere kant van de "lijn" in het Engels.

Nr 3 is: Als een van de batterijen op is gaat het rode lichtje branden, anders brandt het gele.

Nr 4 is: Het beeld wat je opneemt.

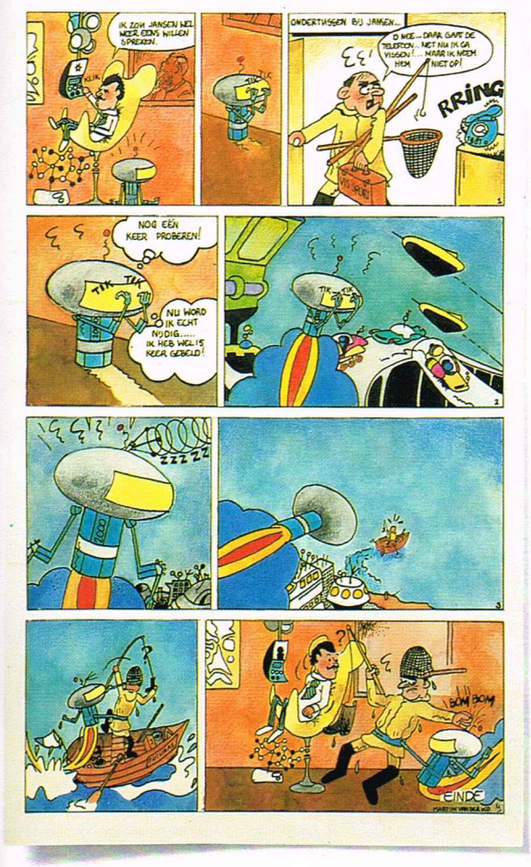
Nr 5 is: Het beeld wat je ziet wat aan de andere zijde is opgenomen.

Nr 6 is: De versterker waar je door hoort wat er aan de andere zijde wordt gesproken.

Nr 7 is: De versterker waar je door spreekt.

Nr 8 is: De tijd, datum en maand wordt hier aangegeven in Quartz.

Het geheel is in pocketvorm.

Martyn van der Voo, Aalden, groep A

Fabian Hamer, Breda, groep B

"'t Is net alsof je bij me bent..."

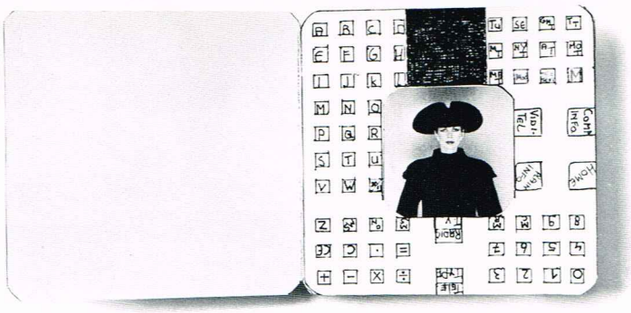
Een flinke stap verder dan de beeldtelefoon, zou de 'holofoon' kunnen zijn, die op holografische wijze het beeld van de ander driedimensionaal in je kamer plaatst.

Het zou in principe mogelijk zijn om degene met wie je spreekt, bijna levensecht op een stoel tegenover je te projecteren, alsof hij of zij er echt is!

Holografie – het geesteskind van de in Hongarije geboren Dennis Gabor, die er in 1971 de Nobelprijs voor Natuurkunde voor kreeg – is een techniek om met behulp van een laserstraal een afbeelding van een voorwerp te maken met behulp van het "geheel der eigenschappen" van het licht. Daardoor is het mogelijk om later van zo'n hologram weer een driedimensionaal beeld te maken.

De mogelijkheden zijn onbegrensd: in de toekomst kun je met je holocamera levensechte beelden vastleggen en die aan je (aanvankelijk) verbaasde huisgenoten voortoveren.
Alles wat je hebt gezien herleeft bijna "in het echt".

Maar – net als bij beeldtelefonie – is het de vraag in hoeverre 'holofonie' tot een betere communicatie kan bijdragen. Want net zo min als je een "holografische appel" kunt opeten, is de holografische mens 'echt'...

Afz:Dnr.L.H.M.Osternolt
Lutaoorgaweg 12
9752 vv
Haren (GN)
Manager-Directar "Direct Design"

Aan:Advertentiebureau
"Your success is our Money"
Koopmansgracht 33
6254 AA
Amsterdam
t.n.v.Dnr.G.A.Longrange

Haren 31-12-1997

Geacnte Heer Longrange,

Hierbij sturen wij U ons nieuwste model horloge,waarmee wij de jaren 2000 denken in te gaan.Zoals U zelf kunt zien,is dit net dunste en meest functionele horloge van deze tijd.Vooral hierop wilde ik in Uw op te stellen campagne de nadruk zien liggen.

Verdere gegevens over net horloge vindt U in de bijgestuurde gebruiksaanwijzing.

Ook hiervoor wilde ik graag dat U een modieuze opzet ontwierp,in dezelfde kleuren als de posters voor de reclamecampagne.

Veel succes.

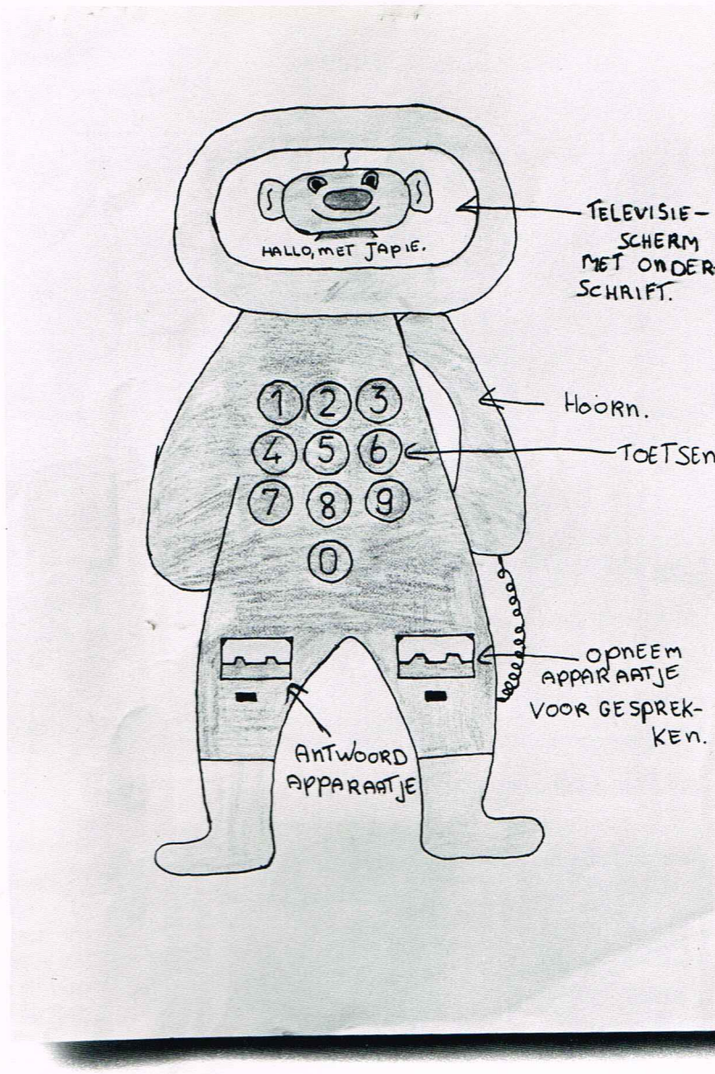
Hoogachtend:

Dnr.L.H.M.Osterholt

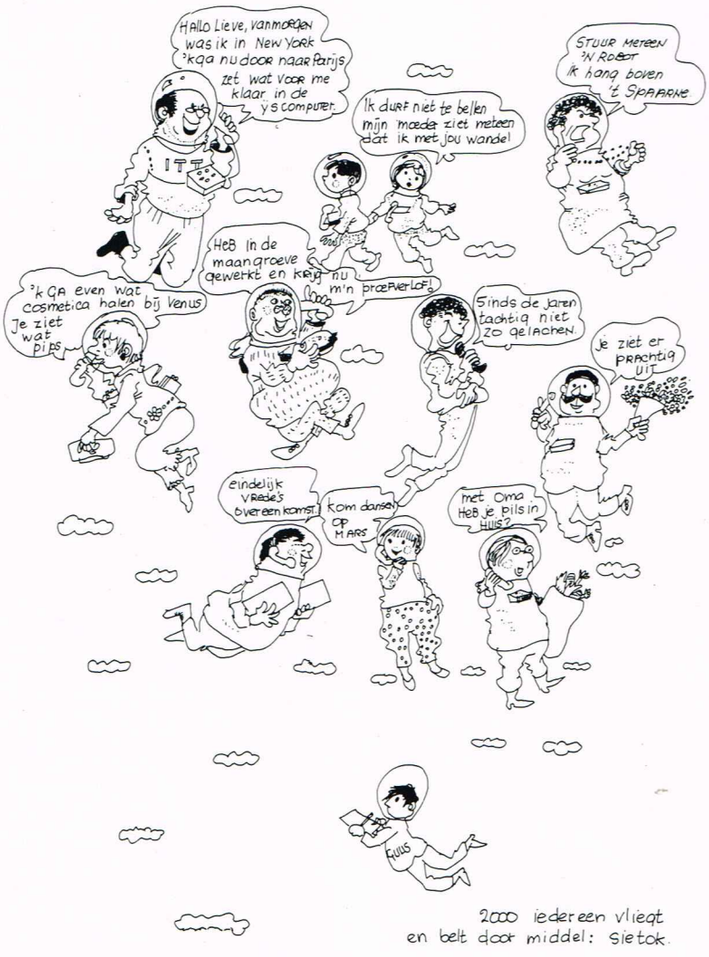
Feelgood

(getekend bij afwezigheid;
Mevr.Feelgood)

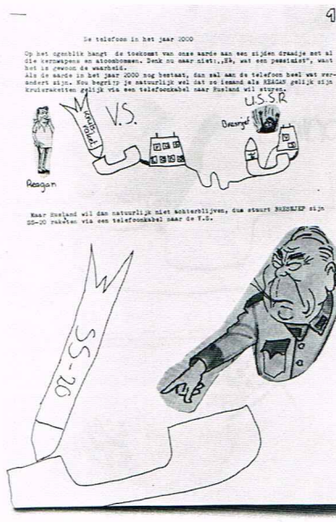
Lucas Osterholt, Haren, groep C

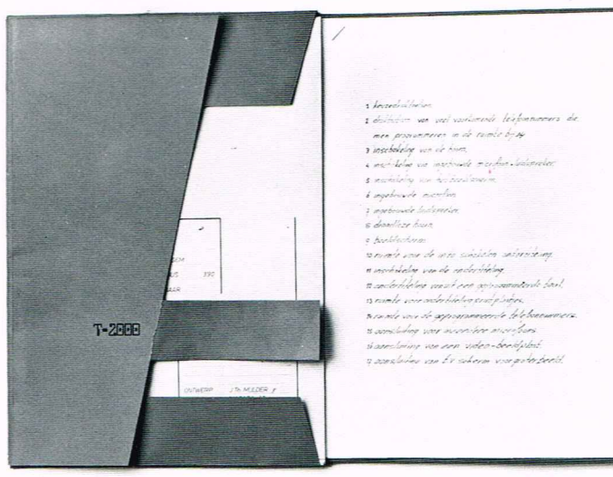
Jeroen Pijpers, Geleen, groep A

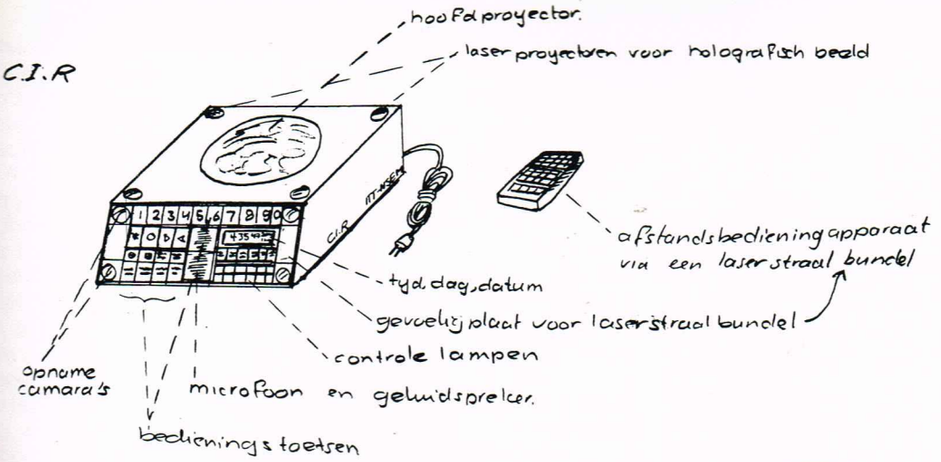
Guus Surendonk, Haarlem, groep C

Robbert Kaufmann, Waddinxveen, groep A

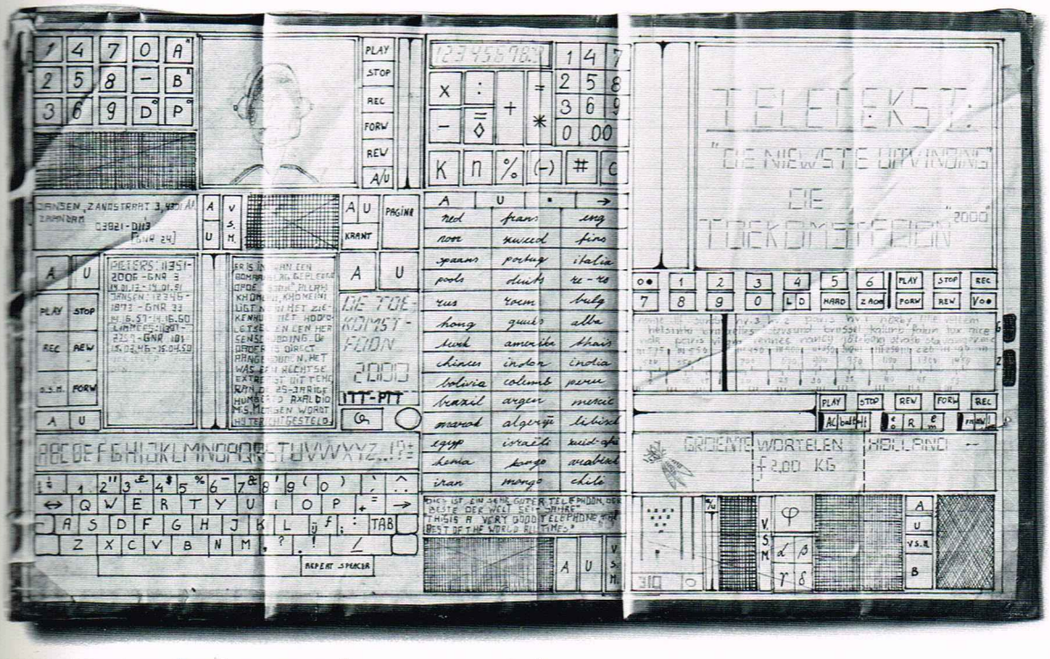

De presentatiemap van de multi-funktionele Telefoon 2000, van **J. T. Mulder jr., Schoonrewoerd groep B**

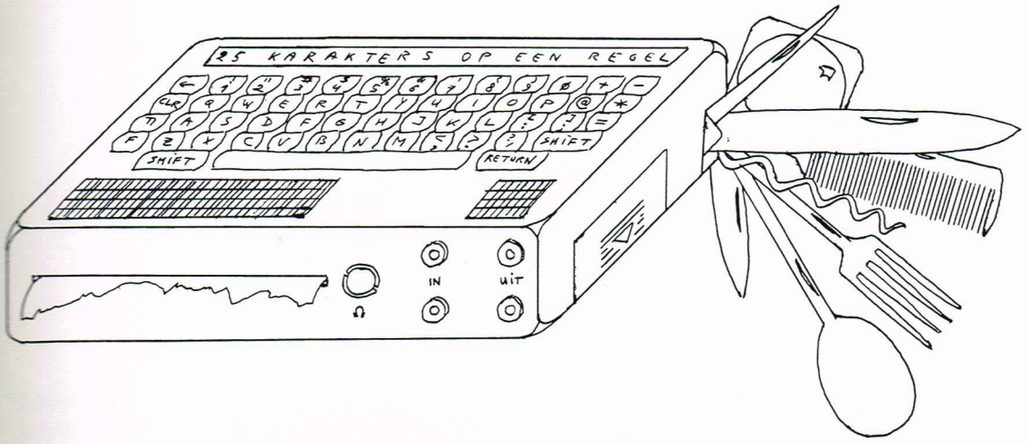

Philip Leslie, Hoogeveen, groep C

Robbert Luyteyn, Oostburg, groep A
De Toekomst Foon 2000 met vertaler en o.a. kosten-voor- levensonderhoud-indicator

DE COMMUNOFOON

Michiel de Wolde, Rijswijk, groep C

"Dáár ben ik dan!"

In science-fictionfilms zie je vaak mensen – met of zonder lichtflits – plotseling uit het beeld verdwijnen om dan ergens anders weer op te duiken.

In de televisieserie "Star Trek" bijvoorbeeld, moesten ruimtevaarders in een lichtschacht gaan staan, van waaruit ze 'overgebracht' werden naar een ander ruimteschip.

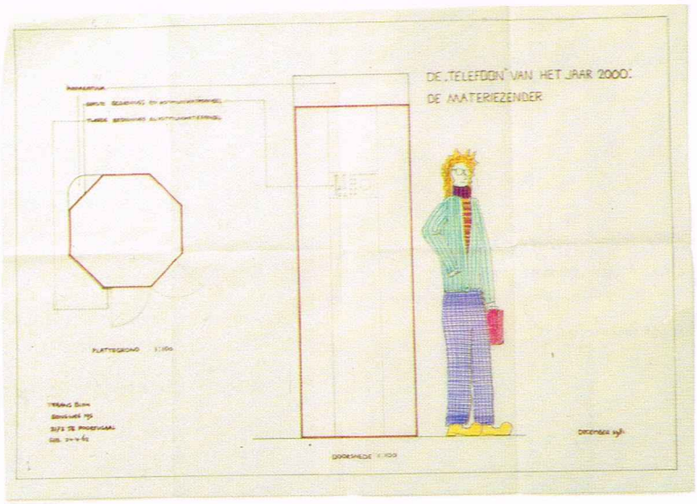
Denk je eens in hoe leuk het zou zijn als je je zo door de wereld zou kunnen verplaatsen. Eén druk op de knop en je zit in Melbourne, Tokyo, Los Angeles, Moskou of bij je oma in het vakantiehuisje in Nunspeet. Maar laten we eens kijken wat er voor nodig is om dit wonder ooit te verwezenlijken.

Het gaat er eerst om dat de stof van je lichaam – of van een voorwerp – kan worden omgezet in bijvoorbeeld elektrische energie. Die elektriciteit kan jou dan overdragen en als je dan aan de andere kant van de 'telefoonlijn' komt, moet je teruggebracht worden in je normale doen...

Het klinkt allemaal fantastisch, maar kijk eens naar de toestanden waarin stoffen kunnen voorkomen. Neem nou water: je kent het in vloeibare vorm, in vaste vorm,(ijs) en in gasvorm,(stoom). En er is nog 'n vierde vorm, die wij plasma noemen.

Een voorbeeld van plasma, zoals wij dat in ons dagelijks leven kennen, is de baan die een bliksem maakt. Een zuil van lucht gaat dan van de gasvorm over in de plasmavorm.

Plasma bestaat uit elektronen en ionen, die op 'reis' zijn: een vorm van energietransport, zoals wij die kennen in de energietechniek, elektronica en de telecommunicatie.

Deze materiezender van **Frans Blok, Poortugaal, groep C,** vervangt zowel de telefoon als vervoermiddelen

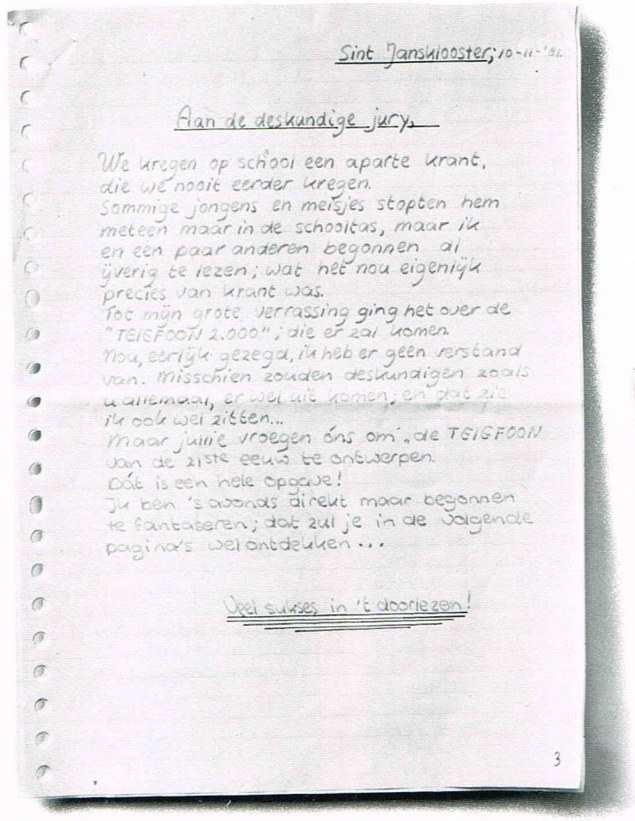
De "Telefoon" van het jaar 2000: de materiezender.

De materiezender is na het wiel, de stoommachine en de Coca Cola wel de meest opzienbarende uitvinding die de mens heeft voortgebracht. De materiezender is de vervanger van de telefoon, waarmee men slechts met iemand kon praten en de videofoon waarbij het mogelijk werd die ander dan ook nog te zien.

Met de M.Z. kan je vrienden, kennissen, zakenrelaties en geliefden allemaal hoogstpersoonlijk opzoeken zonder dat het veel tijd hoeft te kosten. Een MZ-cel is een achthoek van 70 x 70 cm, 220 cm hoog. Stel: meneer A heeft een cel in zijn kamer staan en hij wil naar mevrouw B. A stapt zijn cel in en drukt op de knopjes het nummer van B.

Op dat moment gaat er bij B een zoemer over. Als B thuis is, vraagt zij via de luidspreker op het tweede bedieningspaneel (dat zich aan de buitenzijde van de cel bevindt) wie er gebeld heeft. A maakt zich bekend en vraag of hij mag komen. Als B het goed vindt, haalt zij haar cel van het slot (dit slot dient uiteraard om te voorkomen dat allerlei ongewenste individuen in de cel van B terechtkomen). A haalt een hendel over en wordt met de snelheid van het licht onbeschadigd overgeflitst naar de cel van B.

Wanneer zich in de cel van mevrouw B al iets of iemand bevindt, dan is overzending niet mogelijk. Het maakt in dit voorbeeld niets uit of de cel van B zich een paar straten verder bevindt, of in een andere stad of in Australië of op Mars. De MZ vervangt dus niet alleen de telefoon en de videofoon, maar ook de fiets, de auto, de trein en het vliegtuig.

Sint Jansklooster, 10-11-'82

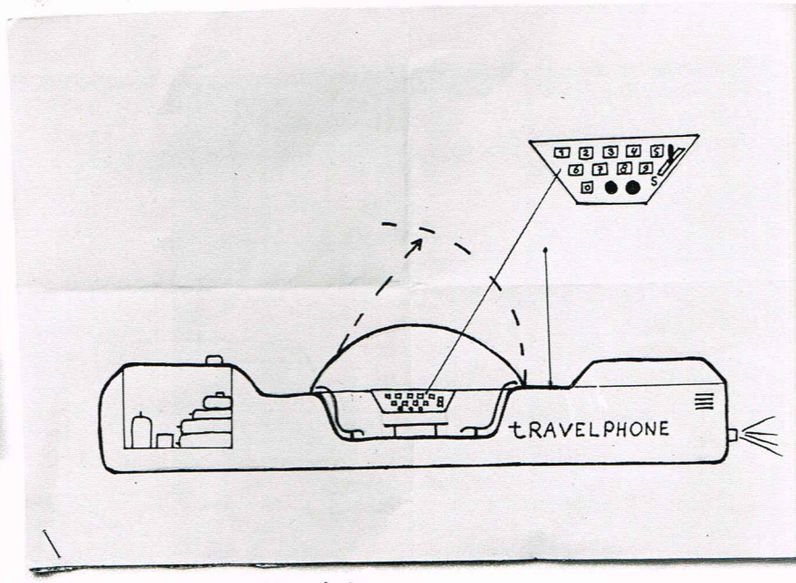
Aan de deskundige jury.

We kregen op school een aparte krant, die we nooit eerder kregen. Sommige jongens en meisjes stopten hem meteen maar in de schooltas, maar ik en een paar anderen begonnen al ijverig te lezen; wat het nou eigenlijk precies van krant was. Tot mijn grote verrassing ging het over de "TELEFOON 2.000", die er zal komen. Nou, eerlijk gezegd, ik heb er geen verstand van. Misschien zouden deskundigen zoals u allemaal, er wel uit komen; en dat zie ik ook wel zitten... Maar jullie vroegen óns om, de TELEFOON van de 21ste eeuw te ontwerpen. Dát is een hele opgave! Ik ben 's avonds direkt maar begonnen te fantaseren; dat zul je in de volgende pagina's wel ontdekken...

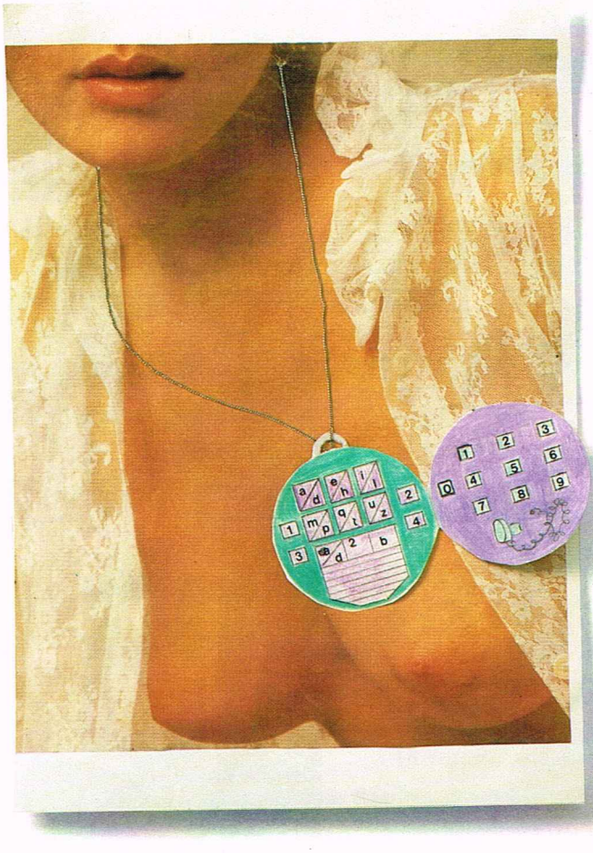
Veel succes in 't doorlezen!

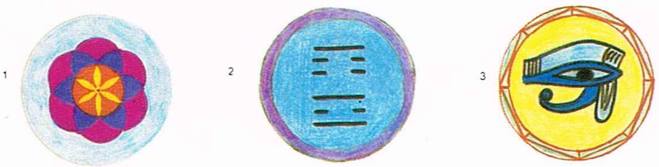
3

Ger van der Linde, St. Jansklooster, groep A

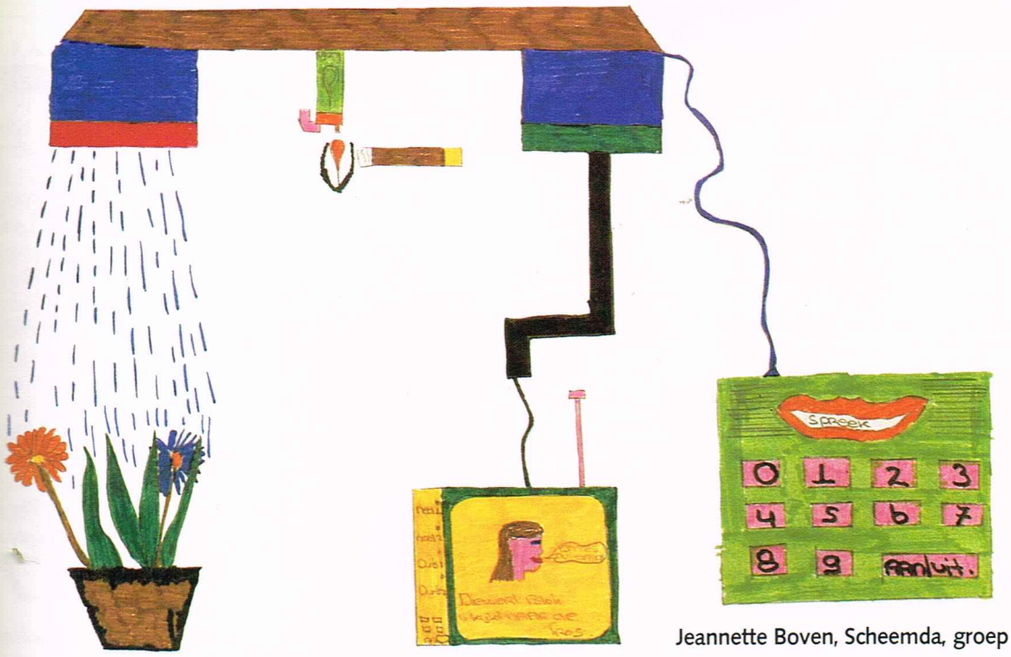
Sytske Hofstee, Oppenhuizen, groep C, over zijn "Travelphone": "Plaats uw bagage in de daarvoor bestemde ruimte, neem plaats in de stoelen en haal de hendel over. Binnen 2 minuten bent u op de plaats van bestemming."

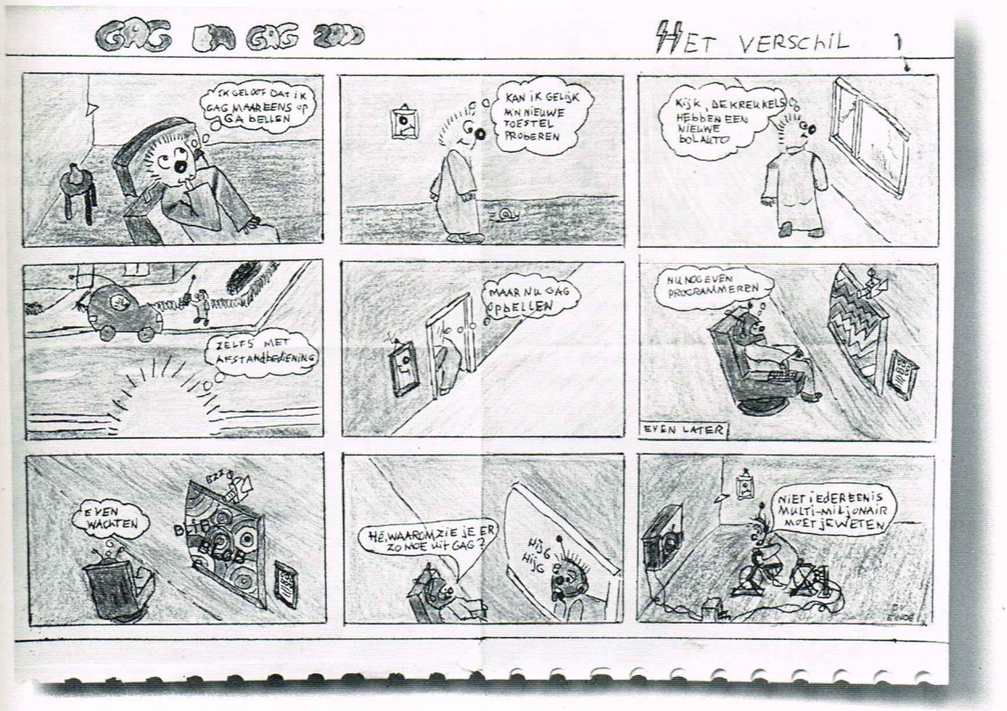

Eveline van Laar, Den Helder, groep C, schrijft in het briefje bij deze inzending: "De medalfoon kan om de nek gedragen worden. De voorkant kan verwisseld worden, zodat je het bij verschillende gelegenheden kunt dragen. Met ingebouwde telefoon en adresindex.

Verschillende voorkanten:
1. bloem in jaar 2000
2. teken uit de I Tjing: "bekoorlijkheid"
3. teken uit de Egyptische godsdienst "oedjat": ruimtebeeld van de kracht van de lichtgod

Jeannette Boven, Scheemda, groep A

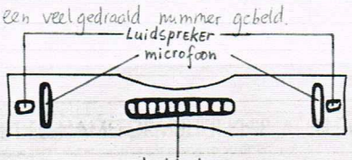

Bernard Vroom, Hardenberg groep B

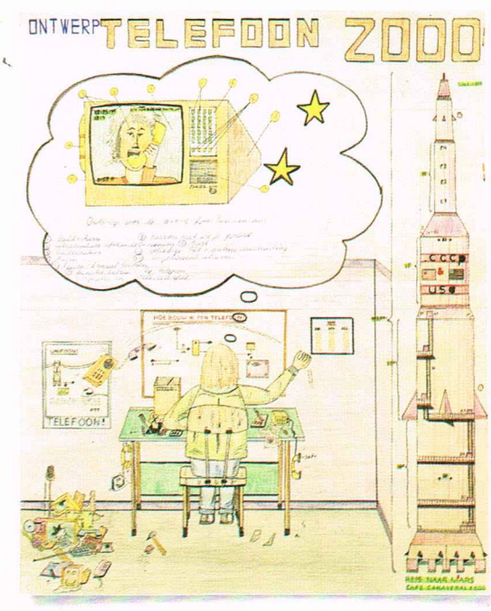
Geen snoer tussen hoorn en voetstuk (de hoorn kan maximaal 2,5 [m] van het voetstuk verwijderd worden). De hoorn wordt van energie voorzien door energie rijke straling vanuit het voetstuk.

Zodra de hoorn van het voetstuk afgehaald is, kan de hoorn gebruikt worden. Er zijn twee mogelijkheden om de hoorn vast te houden wanneer naar dit toestel wordt opgebeld (daarom zijn er twee luidsprekers en twee microfoons). Opbellen naar iemand anders kan op één manier.

Ieder nummer op de hoorn staat ook nog voor een geprogrammeerd nummer dat veel gebruikt wordt, door één van de nummers enkele seconden in te drukken wordt automatisch een veelgedraaid nummer gebeld.

René Geeraars, Utrecht, groep B

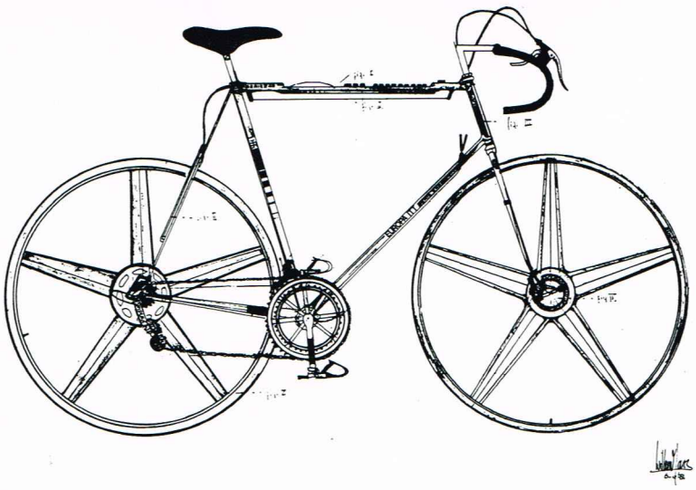
Edwin van Schendel, Made, groep A:
De A-I-E-Foon (alles-in-één-foon)

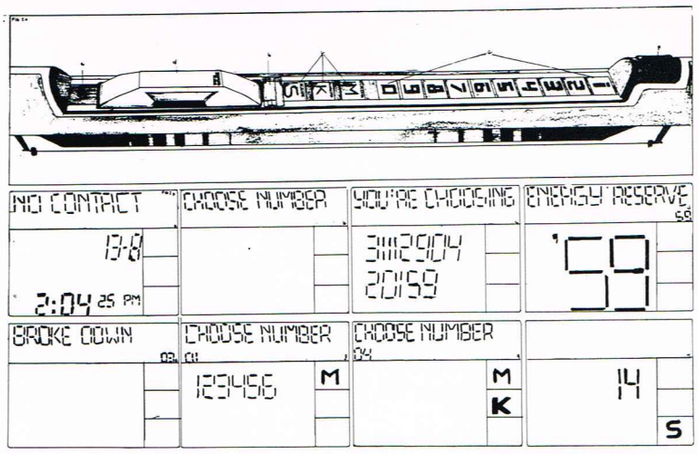
Plasma is – net als gas – zonder vorm. De grote vraag die moet worden opgelost, voordat men een mens als energie kan transporteren, is: "Hoe kan de mens van de vaste en vloeibare materie waaruit hij bestaat, worden 'vertaald' zodat de energie-inhoud kan worden getransporteerd en op de plaats van bestemming weer in zijn normale doen kan worden gebracht.

En reizen in de tijd dan, kan dat ook?

Volgens de relativiteitstheorie van Einstein ($E = mc^2$) zal indien een stof de snelheid van het licht bereikt, de materie 'overgaan' in energie.

Wanneer ooit bijvoorbeeld ruimteschepen de lichtsnelheid zouden bereiken, komt men in een situatie, waarin de begrippen ruimte en tijd in elkaar overvloeien en zelfs tijdreizen mogelijk zijn…

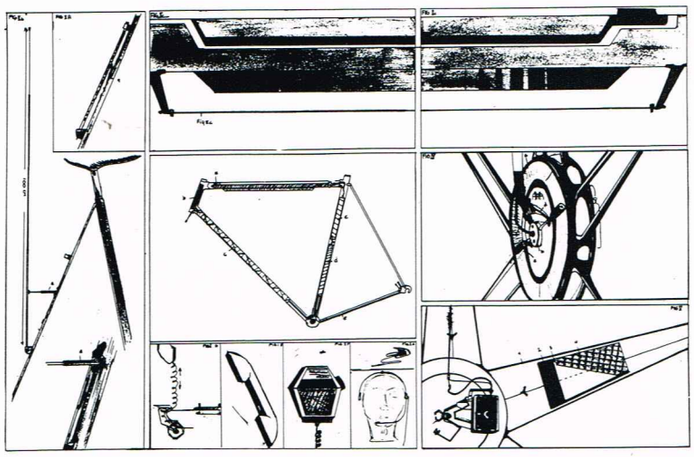

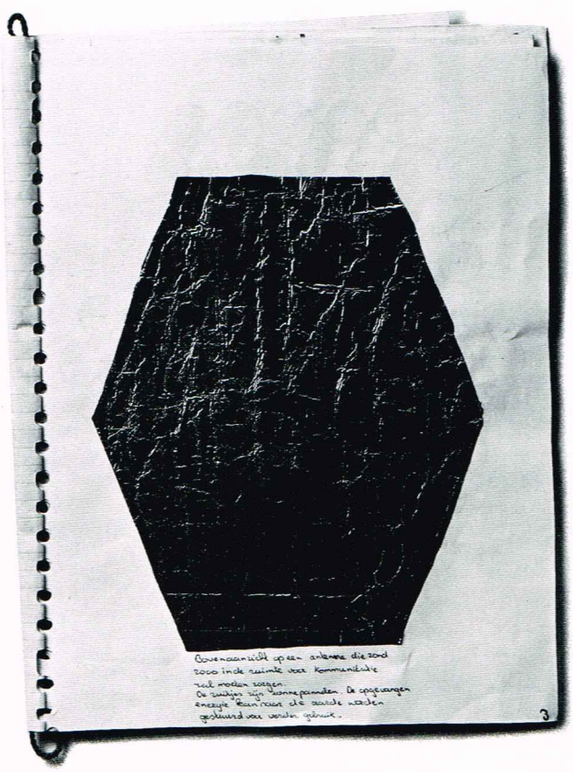
Verklaringen bij de 3 tekeningen.

tekening 1: De fiets in zijn geheel, compleet met trommels(remmen) en de ontmantelde telefoon(het is nog maar de pre-serie) (de knoppen zijn nog niet verzonken) de fig.die er bij staan slaan op verdere details die nog behandeld gaan worden.

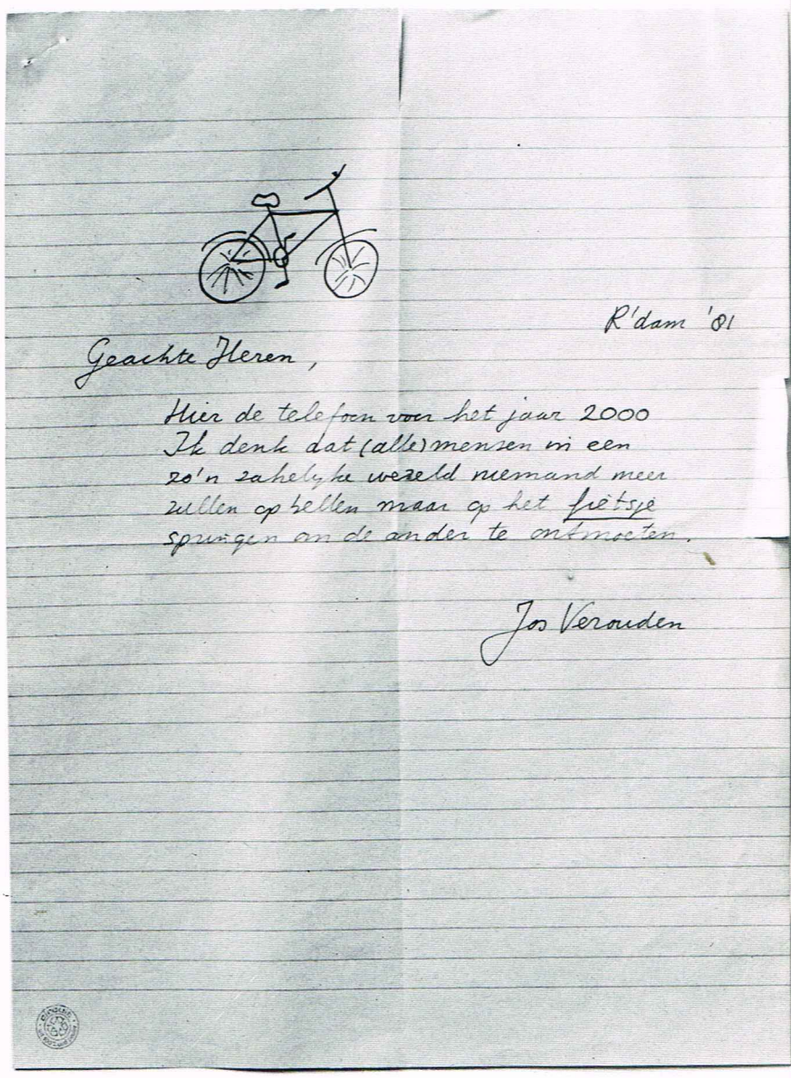
fig.1. de telefoon zelf + gebruiksaanwijzing.
fig.2. antennegedeelte(stads en omtrekantenne)
fig.3. het frame met zijn functies
fig.4. de dynamo die voor de energie voor de telefoon moet zorgen.
fig.5. de batterijen

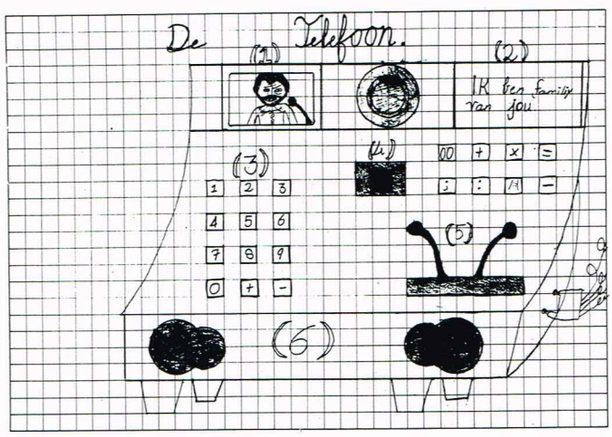
De Fietstelefoon van **Willem Jan van der Eijkhof, Gouda, groep B**

Imraan Ramdjan, Zoetermeer, groep A

J. P. F. Verouden, Rotterdam, groep C

Hasan Gündes, Tilburg, groep A

S. J. Mensch, Middelburg, groep C

In zijn verhaal "Een standbeeld voor de professor" begint de schrijver met een tijdschriftartikel uit "Wetenschap in beweging" d.d. 13.11.99, waarin de dood van ene Prof. Schulz wordt gemeld, gevonden in de studeerkamer van Prof. C. Abma, befaamd om zijn proefnemingen met anti-materie. Abma was verder gegaan op een theorie dat er aan de andere zijde van de lichtbarrière deeltjes anti-materie zouden bestaan (de tachyonen), die a.h.w. een omgekeerd bestaan zouden leiden. In een brief aan Mr. S. de Kort d.d. 2.12.99 beschrijft Abma zowel zijn uitvinding als de dramatische dood van zijn vriend:

Waarom koos ik de anti-materie als mijn werkterrein? Wel, ik zou bijna zeggen: omdat Einstein de rest al had gehad. Jawel, ik durf mijzelf op één lijn te stellen met Einstein. Waarom? De wereld die ons wacht aan gene zijde van de lichtbarrière is niets anders dan de "buitenaardse" beschaving, waarmee men sedert decennia kontakt probeert te krijgen. Maar deze beschaving was al die tijd daar te vinden, waar niet gezocht werd: op onze plaats in het universum, maar in een andere dimensie. De anti-wereld! En ik ben de ontdekker van die wereld, een moderne Columbus! Kan iemand het mij dan kwalijk nemen, dat ik mijzelf vergelijk met Einstein? En kan iemand het mij kwalijk nemen dat ik mijn ontdekking een ruggesteuntje gaf in de vorm van een anti-materie-telefoon, een tachyfoon? Geen katalysator werkt beter dan het bewijs en een katalysator was wat ik nodig had om de erkenning van deze belangrijke ontdekking te verkrijgen. Laten we wel zijn: ik ben beslist niet de eerste onderzoeker, die de ontwikkelingen een handje helpt door vooruit te lopen op nog te verkrijgen resultaten. Mijn bedoeling was een demonstratie van mogelijkheden en deze heeft ook plaatsgevonden, nog wel in het bijzijn van professor Schulz. Hoe ben ik te werk gegaan?

Mijn eerste probleem was het slechten van de taalbarrière. Voor het zuivere vertaalwerk hebben we, zoals u wellicht weet, sinds de uitvinding van de "chip-zenuw" de beschikking over komputers met verbluffende kapaciteit. Nee, het echte probleem lag in de tegengestelde richtingen van tijd en anti-tijd. Hoe kan ik nú vertalen wat over een seconde gezegd gaat worden in de anti-wereld? En hoe kan ik nú een antwoord krijgen van een "anti-mens" op een vraag, die voor hem in de toekomst gesteld gaat worden. Mijn antwoord was: horloges gelijk zetten!

In het centrum van een zwart gat (u weet wat deze term inhoudt) bestaat volgens de huidige theorieën geen tijd-stroom meer. Alle tijd bestaat hier als het ware "naast elkaar" door de afbuigende invloed van de zwaartekracht. Van dit principe nu kan gebruik worden gemaakt om tijd en anti-tijd te synchroniseren. Aan de Princeton-universiteit heeft men enige jaren geleden een "gravitatie-simulator" ontwikkeld (in de volksmond pres sure-cooker geheten), waarin vele zwarte-gat-effecten kunstmatig kunnen worden opgewekt, zonder gevaar voor het ontstaan van een reëel zwart gat. Van deze machine heb ik dankbaar gebruik gemaakt voor het "vertalen" van tijd in anti-tijd en omgekeerd.

Ik had een kleine ruimte ontworpen, die ik in een vrolijke bui de Telefooncel doopte, waarbinnen de invloed van de gravitatie-simulator zich deed gelden. Telefooncel, want de elektrische omzetting van de signalen kwam volgens exact hetzelfde procédé tot stand, geloof het of niet, als de omzetting in die hoogbejaarde uitvinding: de telefoon!

"Hoe kwam het eerste kontakt met onze tegenvoeters tot stand?", vroeg professor Schulz mij sarkastisch op die noodlottige avond. Ik heb hem verteld, dat ik niet lang hoefde te seinen, alvorens ik stemkontakt kreeg met... mijzelf! Om een allegorie te gebruiken: ik bevond mij voor een spiegel die terugpraatte! Het merkwaardige aan onze konversatie was, dat wij elkaar kenden zonder ooit kennis gemaakt te hebben. Mijn anti-ik had precies hetzelfde verleden als ikzelf. En tot het moment van kontakt was ook de geschiedenis van onze twee werelden dezelfde geweest. Ik maakte met mijn anti-ik een afspraak voor een experiment op de avond van de achtentwintigste oktober. Het ging allemaal heel zakelijk, alsof er niets normalers bestond, dan een gesprek tussen een man en zijn spiegelbeeld.

UXLUG,45702

Mijne personen,

In een tijdreis door Uw 20e eeuw kwam ik in zo'n alleraardigste "super"markt een krantje tegen,waarin gevraagd werd een visie te geven op de telefoon van het jaar 2000.
Natuurlijk kan geen van de deelnemers daar iets zinnigs over zeggen,aangezien in jullie tijd de tijdreizer nog niet is uitgevonden.
Ik ben nu zo vriendelijk geweest voor U even naar de 21e eeuw te reizen,en heb daar dit krantje vol informatie voor U meegenomen,hetgeen U hierbij aantreft.
Mijn contactpersoon op de aarde in wat jullie noemen de 20e eeuw is:

Peter Kruyswijk
Cornelis Lelylaan 45hs
1065 CK Amsterdam.

Verzoeke verdere correspondentie e.d. naar hem te zenden.
Ik zal nog even iets over mijzelf vertellen,Ik leef in wat jullie noemen de 35e eeuw,in de stad UXLUG op de planeet Atlatia.
De aarde is zover vervuild dat daar geen leven meer op mogelijk is,en de planeet Atlatia is op9000 lichtjaren, volgens jullie berekening alweer,van de zon verwijderd.
Ik ga hier echter niet over de 35e eeuw zitten praten,U hebt voorlopig genoeg aan die in het boekje,de 21e.
Ik verzeker U dat U uw ogen uit zult kijken.Zoveel mogelijkheden als er zijn!
Ik eindig met een paar woorden in mijn eigen taal te schrijven:
p roxx can tre we ghiy sad q3jiop fgu klon burgh
hetgeen evenveel wil zeggen als:
Ik wens U veel succes bij het beoordelen van de inzendingen.

Peter Kruijswijk, Amsterdam, groep A

met hoogachting,

Aryrt l1iudeokl

P.S.Wel vermoeiend,dat typen.Wij doen dat heel simpel en heel anders,maar daar zou ik het niet over hebben.

z.o.z.

Wordt de fiets de telefoon van het jaar 2000?

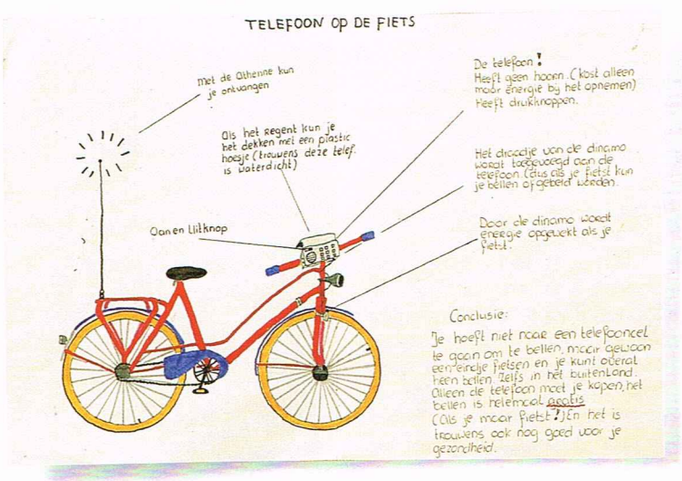
Het grappige van onze taal is, dat het andere woord voor telefoneren 'bellen', nog altijd de uitvinder van de telefonie, Alexander Graham Bell, memoreert. Dat kan natuurlijk wel eens tot misverstanden leiden, als je in een fietsenstalling vraagt of je even mag bellen...

Ook uit de wedstrijd is gebleken, dat voor velen een sterk verband bestaat tussen het bellen met de telefoon en met de fietsbel. Er was zelfs iemand die een fietsbel instuurde!

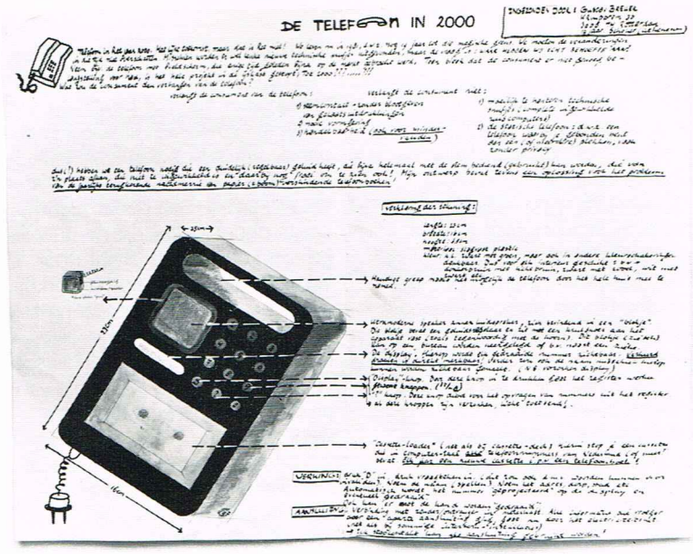
Toch is het niet zó vreemd dat de fiets hier op de proppen komt. Een fiets is – net als de telefoon van de meeste inzenders – een persoonlijk bezit, dat een twee-eenheid met je vormt, waar je mee leven kan en waardoor je in contact met een ander kunt komen.

Het is niet ondenkbaar dat mensen in het jaar 2000 juist door alle zegeningen van de techniek zózeer van elkaar vervreemd zijn, dat ze weer behoefte krijgen om elkaar op te zoeken. Want – hoezeer telecommunicatie ook kan bijdragen tot menselijk geluk – er gaat niets boven het onder-vier-ogen-contact.

Wie weet, springen overwerkte en eenzaam geworden zakenmensen dan wel op de fiets en wordt de tweewieler, zoals een inzender het voorspelde, de telefoon van het jaar 2000!

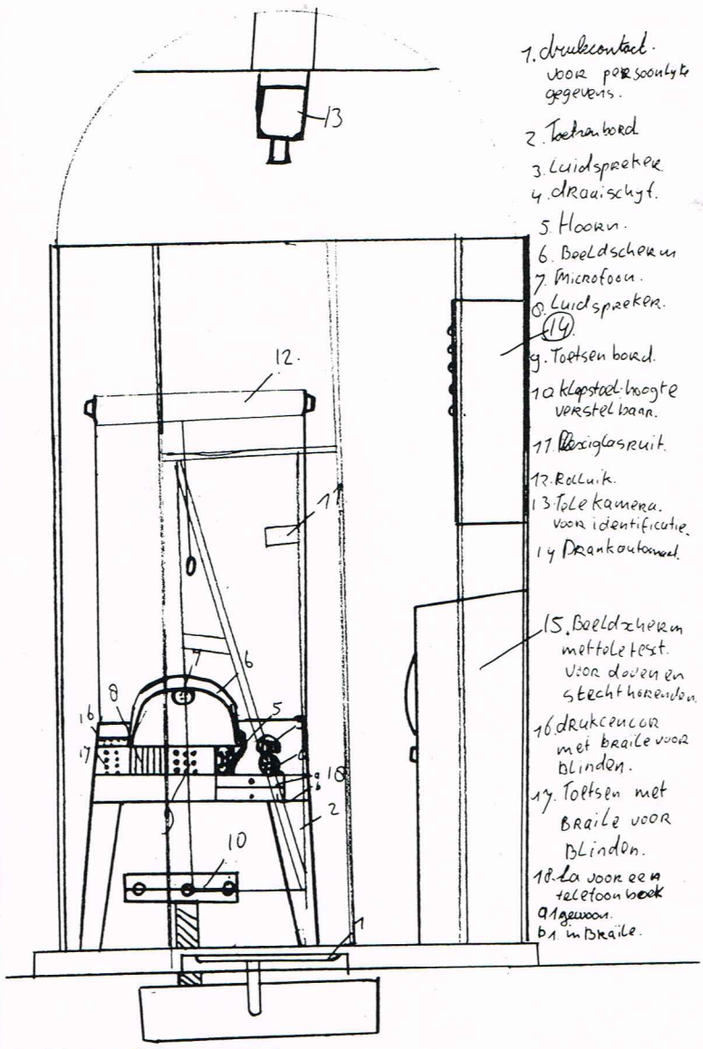
Hetty Holwerda, Stiens, groep A

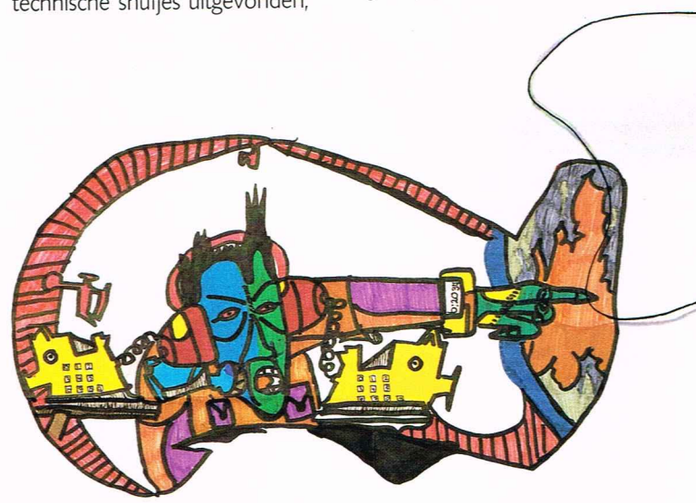
Gustav Breller, Rotterdam, groep C

Telefoon in het jaar 2000. Het lijkt toekomst, maar dat is het niet! We leven nu in 1981, d.w.z. nog 19 jaar tot de magische grens. We moeten de veranderingen in die tijd niet overschatten. Misschien worden er wel leuke nieuwe technische snufjes uitgevonden, maar de vraag is: waar hebben wij echt behoefte aan?

Neem bijv. de telefoon met beeldscherm, die enige tijd geleden bijna op de markt gebracht werd. Toen bleek dat de consument er niet genoeg belangstelling voor had, is het hele projekt in de ijskast gestopt; Tot 2000...???

André Dort, Geleen, groep A.
Hier een fragment uit de toelichting van de Ultrafoon 2000:

Marcel Claessen, Heythuysen, groep A

Vandalisme.

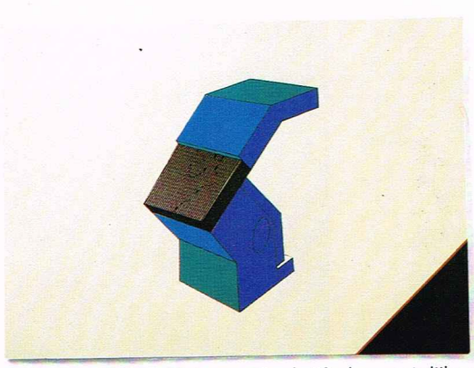
Ok hiertegen is de ultrafoon beveiligt door de speciale voetmat en de de telekamera in het plafond.
hierdoor is het onmogelijk om met slechte bedoelingen de ultrafoon te betreden.
Want dan kan je de deur niet loskrijgen.

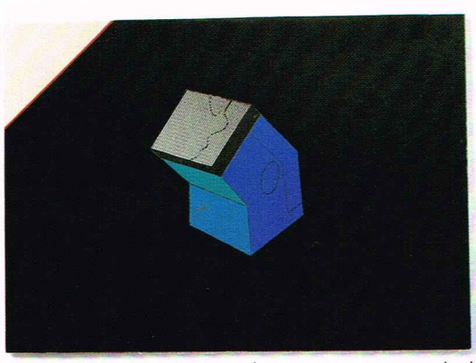
Nog een klein toelichtingetje van de chef.

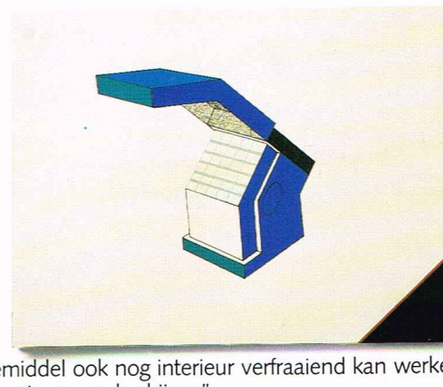
Als u geïntreseerd bent in onze nieuwste uitvoering kan men hem bestellen op het nummer 49736- Geleen. Bij de firma A. Dost.

Ik wens u veel plezier met uw nieuwe aanwinst.

p.s. Voor gebreken aan de ultrafoon is de firma niet wettelijk aansprakelijk.

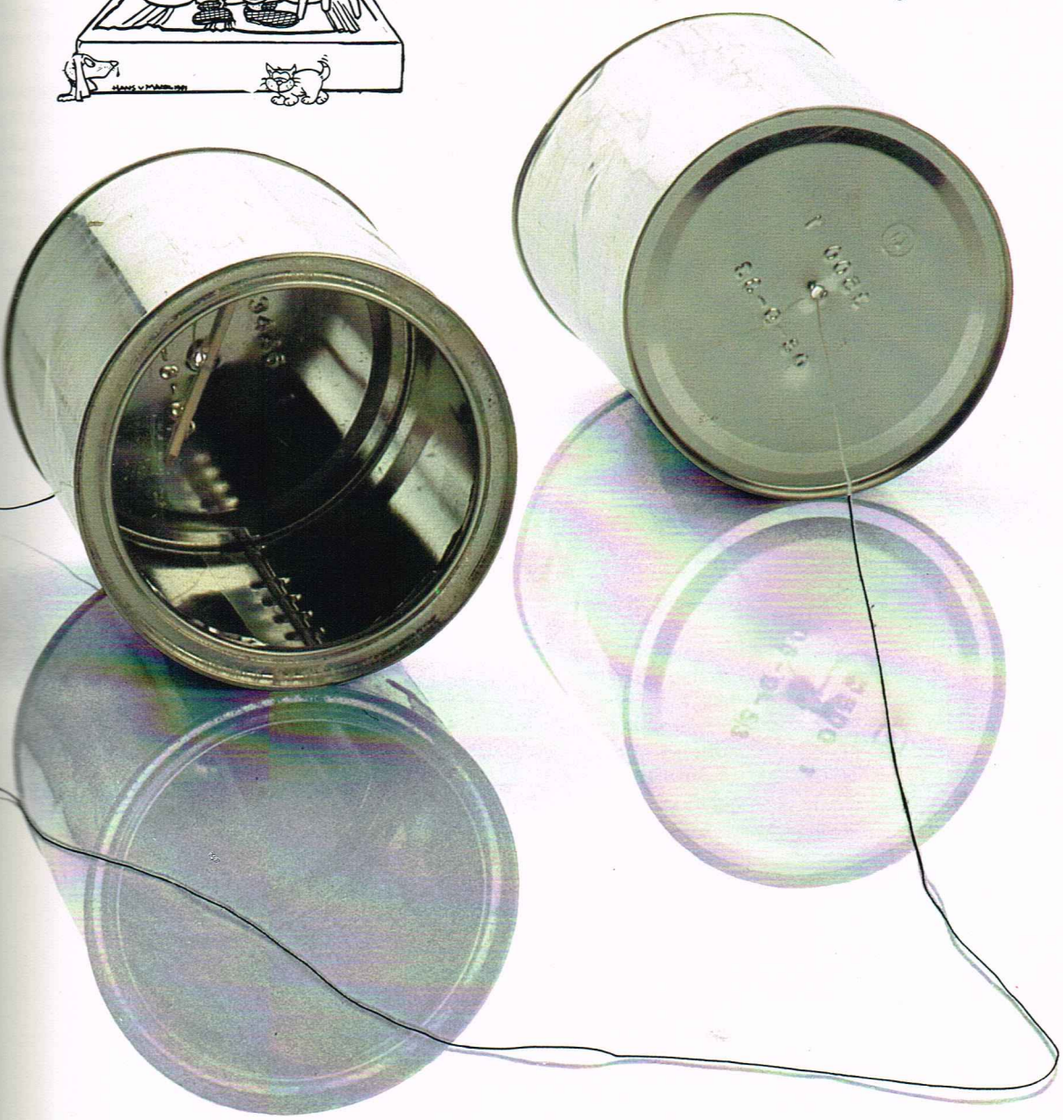

In de tekst bij de "Science F," schrijft de geestelijke vader **Dick Ockers, Koog aan de Zaan, groep C:** "Deze vorm heb ik gekozen, omdat ik wilde dat het buiten een communicatiemiddel ook nog interieur verfraaiend kan werke voor onze toekomstige woningen en bedrijven."

Hans van Maar, Groningen, groep C

Eric van Erk, Waddinxveen, groep A:
"Dit is het blik op de toekomst. We moeten allemaal bezuinigen, ook de PTT."

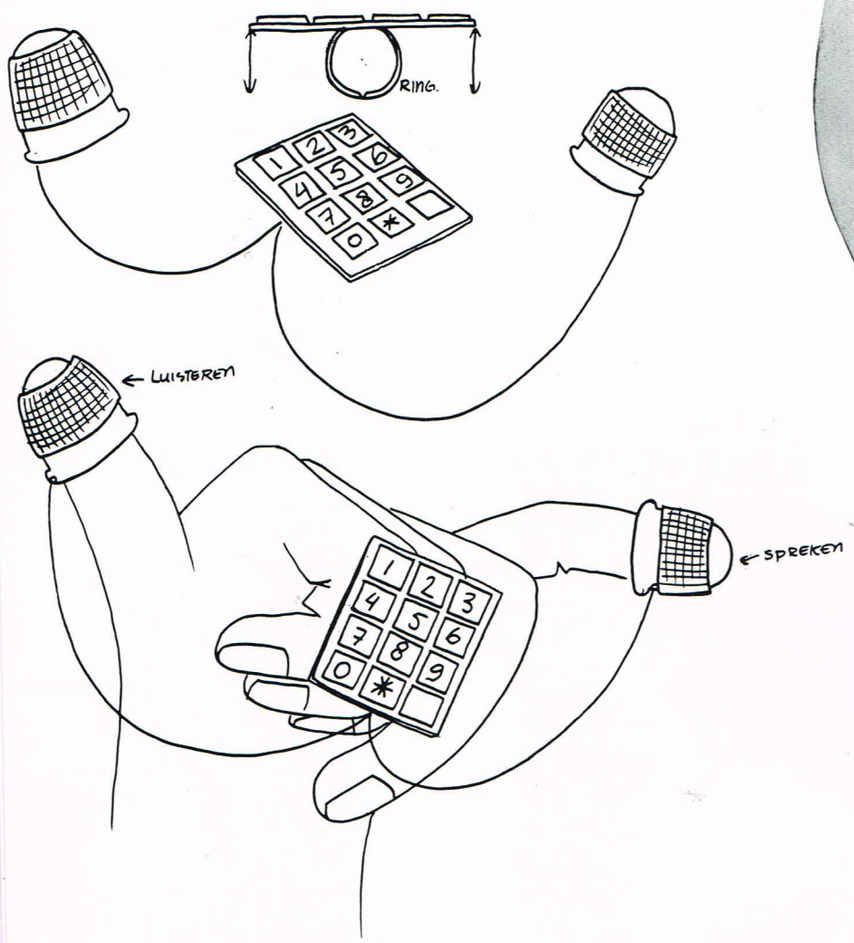
Het begin van een boeiend verhaal van **Hans Bruin uit Warmenhuizen, groep B**

WAT DOET XENA DE VRIES ALS ZE THUIS KOMT UIT AFRIKA?

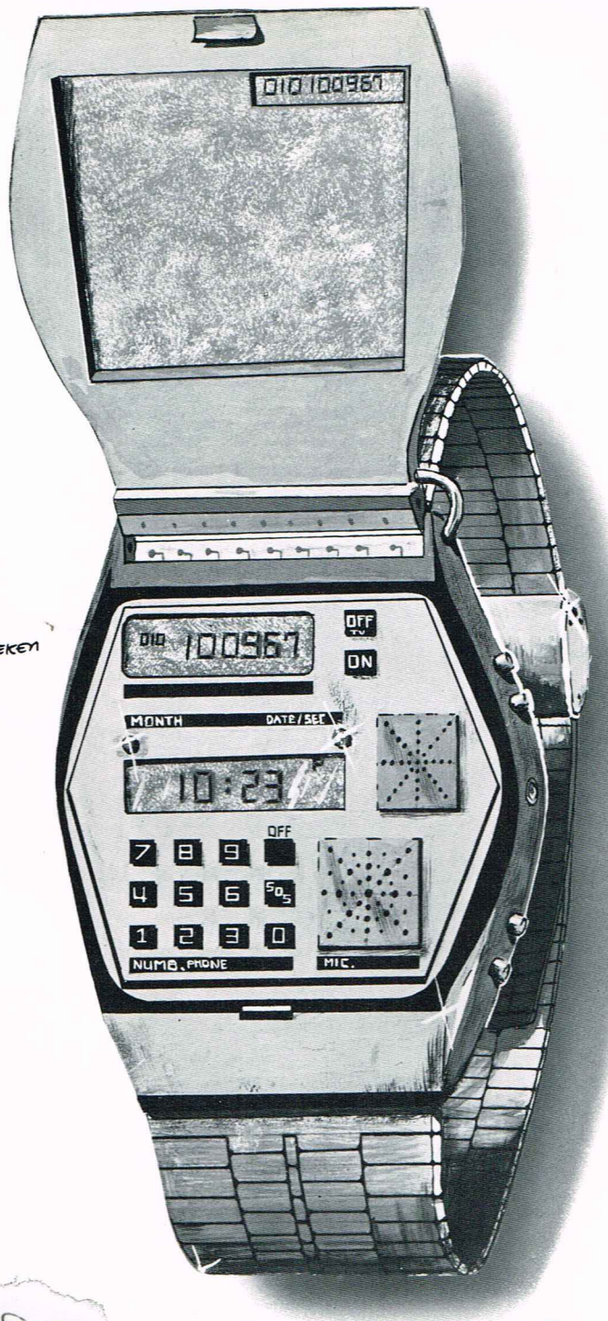
STEVIG DRUKT ZE HAAR DUIM TEGEN DE FOTOGRAFISCHE PLAAT EN DE DEUR SCHUIFT VOOR HAAR OPEN. JA HOOR: ZE IS WEER THUIS! VERMOEID MAAR BLIJ SNUIFT ZE DE OUDE BEKENDE GEUR OP.

HAAR KOFFERS LAAT ZE MIDDEN IN DE HAL STAAN, DE KAMERDEUR GLIJDT AL OPEN EN HET LICHT KNIPT VANZELF AAN BIJ HET GELUID VAN HAAR VOETSTAPPEN. NA EVEN RONDGEKEKEN TE HEBBEN LOOPT ZE NAAR DE T.V. EN ZET HEM AAN; OP HET SCHERM VERSCHIJNEN NUMMERS VAN MENSEN DIE HAAR HEBBEN PROBEREN TE BEREIKEN TIJDENS HAAR AFWEZIGHEID. MAAR NEE: DIE KUNNEN NOG WEL EVEN WACHTEN, NU EERST...

"WEDSTRYD TELEFOON 2000"

Gabriel Jas, Roosendaal, groep C

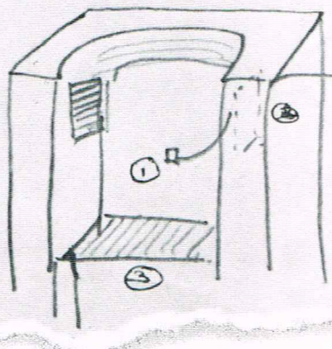
Willem v.d. Elst, Rotterdam, groep B

4-11-81

Jan Dekker, Bergen, groep C

OPENBARE TELEFOON

① verstelbare microfoon
② ingebouwde sprekers
③ comfort (zitstoel)
④ AFSLUITER (GLAS)

Onder uitna ik, dat men (zie tekening 1, laatste) de openbare telefoon (~~moet~~) comfortabeler moet zijn

Dit is hebaas een summier verslag over mijn toekomstvisie, en dat mijn studie aan de hea.o. niet kan toelaten

Voor toelichtingen op tekeningen e.d

02200 - 6333

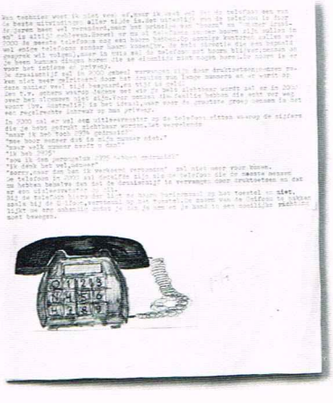
(JAN DEKKER)

Paul Bruin, Warmenhuizen, groep B

In 2000 zal er wel een uitleesvenster o
de telefoon zitten waarop de cijfers die je heb
gedrukt zichtbaar worden.

Het vervelende "maar ik heb toch 297
gedraaid?"
"nee hoor meneer dat is mijn nummer niet."
"maar welk nummer heeft u dan?"
"ik heb 2975"
"zou ik dan per ongeluk 2975 hebben gedraai
"ik denk het wel, meneer."
"sorry, maar dan ben ik verkeerd verbonden"
niet meer voorkomen.

De telefoon in 2000 zal dezelfde zijn
de telefoon die de meeste mensen nu hebbe
behalve dan dat de draaischijf is vervangen do
druktoetsen en dat er een uitleesvenster op

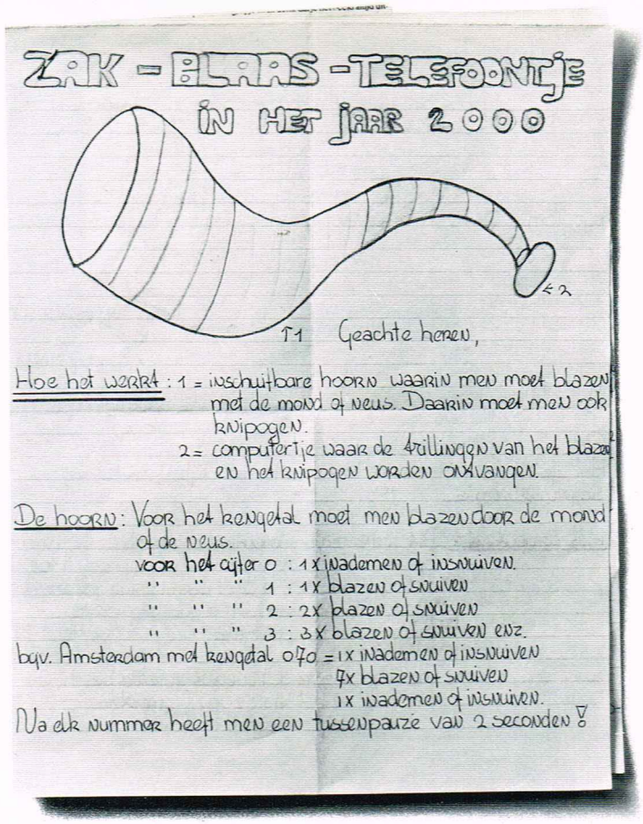

Richard T. Bakker, Amsterdam, groep B, schreef een opstel van 1600 woorden over de "neuraaldraad," waaruit wij het volgende fragment publiceren:

"De informatie, variërend van atoomfysica tot Koreaanse taal- en letterkunde, wordt van de internationale beeld- en impulsentaal vertaald in de eigen (zeer persoonlijke) hersentaal en als zodanig opgeslagen in de enorme geheugenruimte.

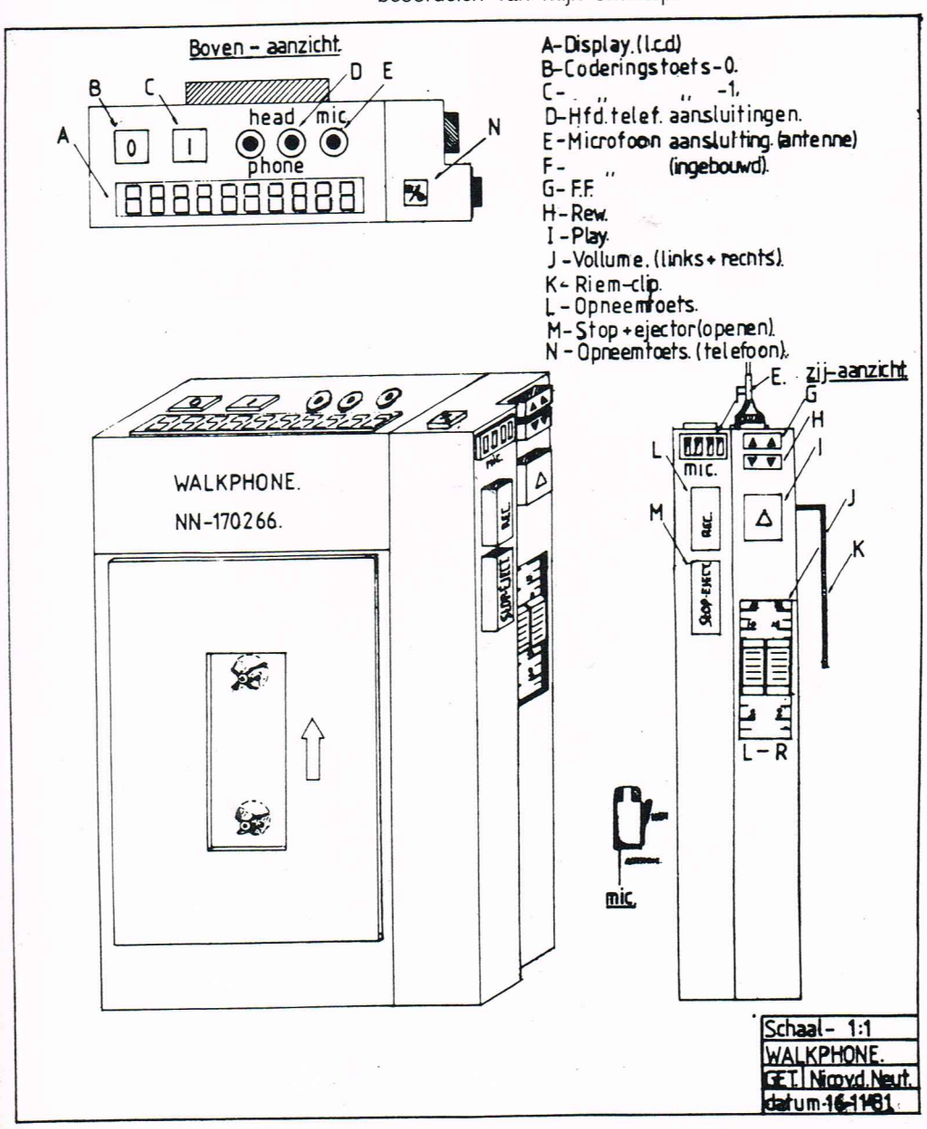
Het opslaan gebeurt in de vorm van duizenden tot miljoenen proteïnen die in de uitgebreide plooien van de geheugenruimte met een zekere (zeer kleine) spanning staan ten opzichte van hun omgeving—hoe hoger de spanning, hoe beter de informatie in het geheugen geëtst. Aan zichzelf overgelaten nemen deze spanningen met verstrekkende tijd langzaam af, leidend tot verdwijning uit het geheugen, het vergeten.

Dankzij de nieuwe technieken waarbij de hersenen als een computer voor de mens dienst doen, worden de vastgelegde spanningen voortdurend in stand gehouden zodat we geheugenverlies nu kunnen vergeten. Het is wel mogelijk om ongewenste informatie (zoals traumatische ervaringen en foutieve gegevens) uit het geheugen te verwijderen door de hersenen opdracht te geven de spanning tot nul te verlagen zodat het proteïnecomplex van de geheugenmembraan losraakt en zo wordt het kunstmatig vergeten."

Uit de inzending van **Janine Smeets, Geleen, groep A:**

Nico van der Neut, Kockengen, groep A:
"De Walkphone heeft de mogelijkheden van: 1. een walkman. 2. een telefoon. 3. een horloge. 4. een stopwatch. 5. snelheidsmeter. 6. een teller voor de cassetterecorder. Ik dank u voor het beoordelen van mijn ontwerp.

Een persoonlijke telefoon met een wereldwijd web.

Het telefoonnet is een wereldomspannend communicatieweb. Onder alle zeeën liggen telefoonkabels, net als op het land, waar ook straalzendertorens staan. Sinds de komst van de ruimtevaart hangen er ook nog satellieten boven de aarde.

Hoe communiceren wij via de satellieten? Als je bijvoorbeeld iemand in Amerika wilt spreken, draai je eerst zijn nummer. Via jouw telefoon en de telefooncentrale wordt het signaal via een grondstation naar een satelliet gestraald, die 'geostationair' stil hangt en een groot deel van de aarde bestrijkt.

Uit de inzendingen van de wedstrijd "Telefoon 2000", spreekt een duidelijke wens voor een draadloze, draagbare telefoon. Maar onze huidige telefoon is plaatsgebonden.

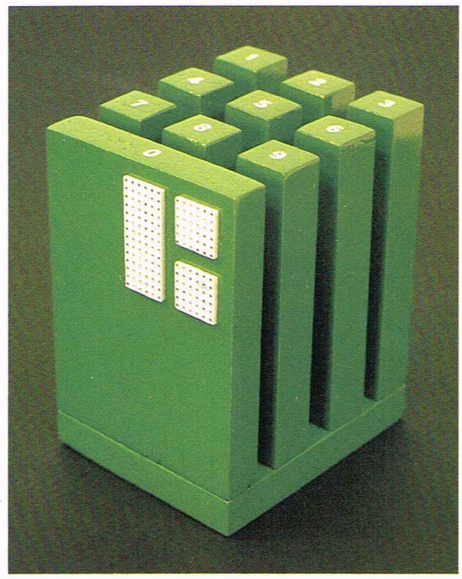
De radiocommunicatie heeft echter mobiele telefonie mogelijk gemaakt door middel van de autotelefoon. Dat is een automatisch bereikbare, draadloze telefoon, ideaal geschikt voor gebruik in de auto, of in andere voer- of vaartuigen. Autotelefoons hebben speciale telefoonnummers. Draai je het nummer van een autotelefoon, dan stralen enkele zenders een code uit, die door de opgeroepen autotelefoon wordt herkend. Deze reageert daarop en de verbinding is een feit.

Het zou zelfs mogelijk zijn, om de autotelefoons niet langer door aardse zenders, maar door satellieten te laten 'oproepen'.

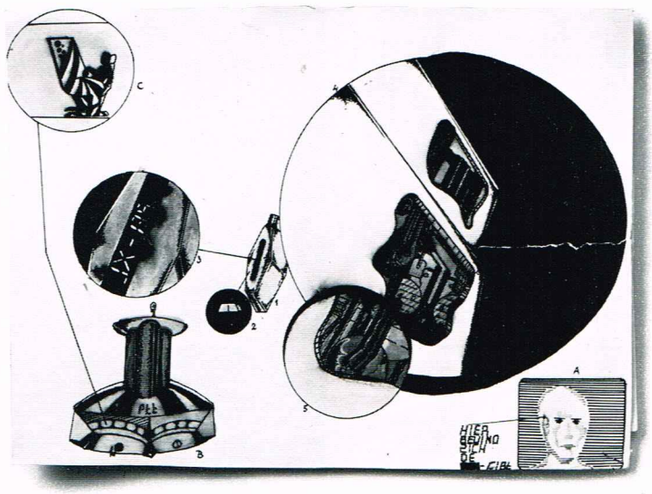
Dat zou dan betekenen, dat je je eigen, automatisch bereikbare telefoon kunt meenemen waar je ook gaat of staat. Je bent immers altijd binnen het bereik van een ander... via de satelliet.

Ger Seyben, Weert, groep C

Ontwerp en foto van **Jan van Mechelen, Tilburg, groep C**

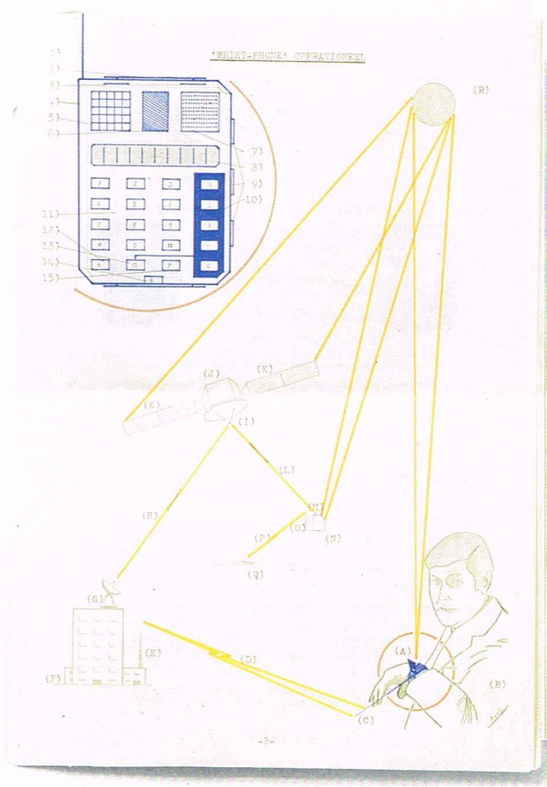
Raymond Op ten Berg, Poortugaal, groep B ontwierp een op gedachten werkende telefoon, die onder de huid wordt aangebracht.

CIBT (: chirurgische inplant v. biomechanisch telecontact)

Met de minimale leeftijd van 19 jaar kan de CIBT onder een huidplooi achter het oor worden aangebracht. Ieder individu heeft zijn eigen code die met de oproep voor een gedachtegesprek meteen aan de centrale de volle naam geeft. Ook de ontvanger zendt een code door die door de ontvangstpost (B) wordt ontcijferd. Zo kan men nooit verkeerd verbonden zijn en zeker weten met wie men spreekt.

Het CHIPje werkt op geluidstrillingen waar het zijn accu mee oplaadt. Beide contactpersonen kunnen hun gedachte afsluiten of selecteren omdat de CHIP een stukje van hun lichaam zelf is geworden.

Nog een ander voordeel is dat de computer in het ontvangststation direct als archief dient. De politie is gemachtigd om hieruit gegevens te halen. Bij ongevallen kunnen mensen die bepaalde verzorging nodig hebben deze eerder krijgen.

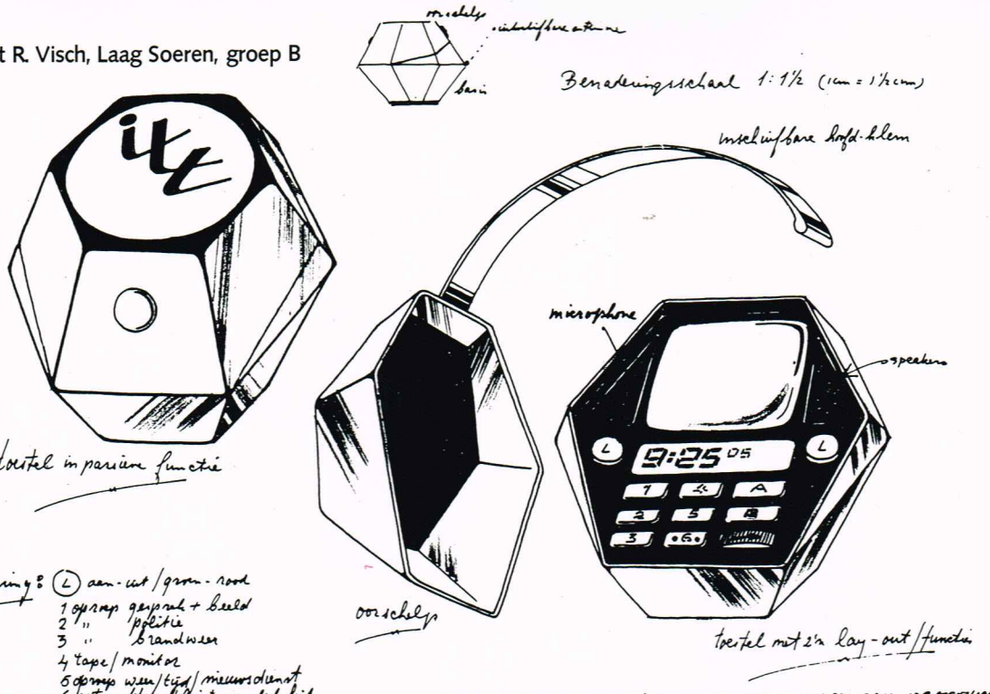

Korte beschrijving van de "Wrist-phone" van **André van der Leeden, Leerdam, groep C:**
"De ontwikkeling in de richting van communicatiesatellieten met een groot zend- en ontvangst-vermogen parallel aan een verdere ontwikkeling van de polstelefoon, zal er toe leiden dat naast continentale gesprekken ook gesprekken tussen mensen OP ELK PUNT VAN DE AARDE mogelijk worden.
De polstelefoon kan mensen dan op elk gewenst tijdstip dichter bij elkaar brengen!"

A. Geelhoed, 's Heer Hendrikskinderen, groep C:
"Internationaal model TLPHN 2000. Funkties naar keuze of tegelijkertijd: telefoon en lamp. Verkrijgbare kleuren: wit, zwart, grijs, rood en goud. Dit niet werkzame model is gebouwd schaal 1:2. Ter bestudering is een loep bijgevoegd."

Vincent R. Visch, Laag Soeren, groep B

IK BEN MAAR EEN SIMPELE HOBBYIST, IK VIND HET LEUK OM AAN VORMGEVING TE WERKEN, MAAR DE TECHNISCHE ASPECTEN ZULT U ONGETWIJFELD BETER BEHEERSEN ALS IK.

IK VOND DE OPDRACHT ERG LEUK, EN BEN BENIEUWD WAT DE REST ER VAN GEBROUWEN HEEFT!

VEEL SUCCES TOEGEWENST MET JURERING ...

VINCENT RUISCH
12-12-81

Kees de Feyter, Axel, groep A

De rekdruk

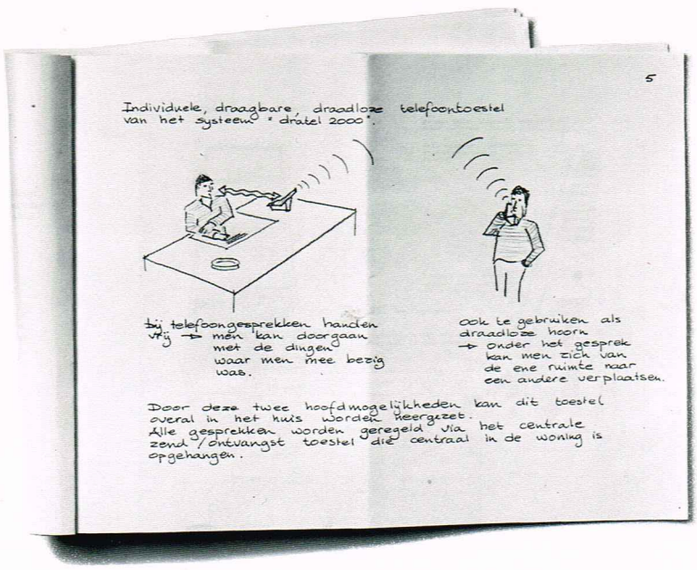
De rekdruk is misschien wel een rare naam, maar het is maar fantasie. Helaas heren, kan ik het niet maken want ik heb er rubber voor nodig en dat heb ik niet.

Nu ga ik mijn ideeën maar zeggen. Het is een heel bijzondere telefoon; de telefoon is van rubber. Je kan hem tot in een doosje van 1 kubieke centimeter stoppen. Raar hè! Je kan hem in je broekzak stoppen. Je moet hem een tikje geven en dan blaast hij zichzelf op. Dan kan je gewoon een soort wens doen voor welke kleur je wilt hebben. De ene week deze kleur en de andere week de andere.

Er zit ook een reukapparatuur in. Bijvoorbeeld: je belt je tante en je kan de koffie ruiken (als het niet lekker ruikt kan je hem natuurlijk ook afzetten).

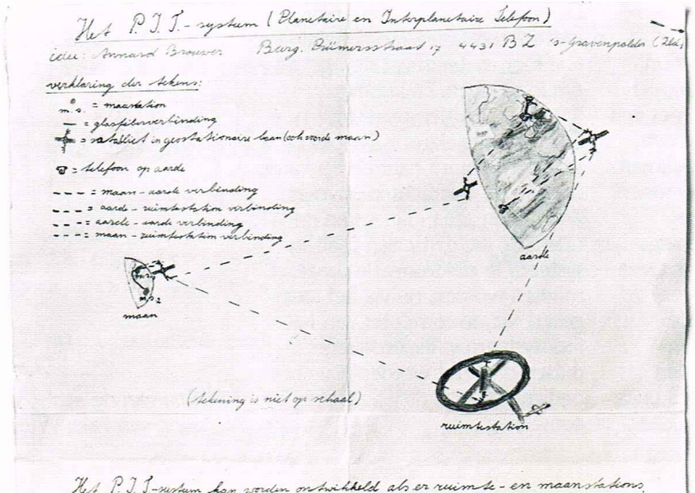
Er zit ook een anti-hand bij die automatisch naar je toe komt. Het hoorn(tje) komt automatisch naar je mond en naar je neus. Dat is voor door te praten en voor door te ruiken. Nu kom ik terug op de rekdruk. Het is een rare naam. Ik woon in een plaatsje in Zeeuwsch Vlaanderen; en in dat plaatsje spreekt men dilaject, óh sorry dialect. Tegen rekdrop zeggen ze hier rekdruk. Daarom die naam...

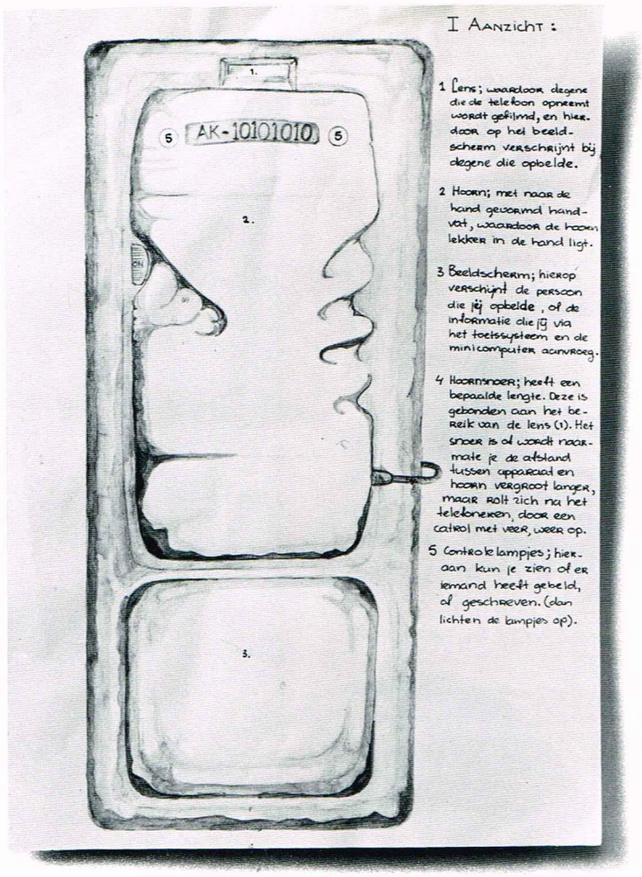
Ik noem hem die naam omdat de telefoon van rubber is (dus uitrekbaar). Ik zal hem ook proberen te tekenen. Er zit nog een televisie(tje) in. Hij is een vierkante decimeter (die televisie dus), maar ik weet dat die al uitgevonden is. De rekdruk rinkelt niet, nee hij PSSSST. Als er gebeld wordt zegt hij PSSSST. Nu dat was het zo'n beetje. Ik zal het heel erg leuk vinden dat ik een van die mooie prijzen won, daaaaaag.

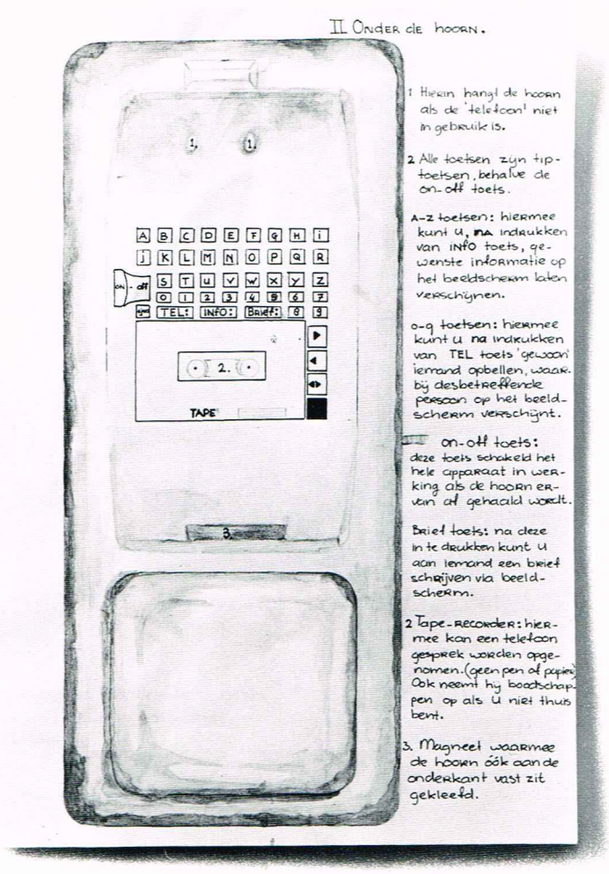

De "draadloze telefoon met spraaksturing" van **Derk M. Flikkema, Spijk, groep C**

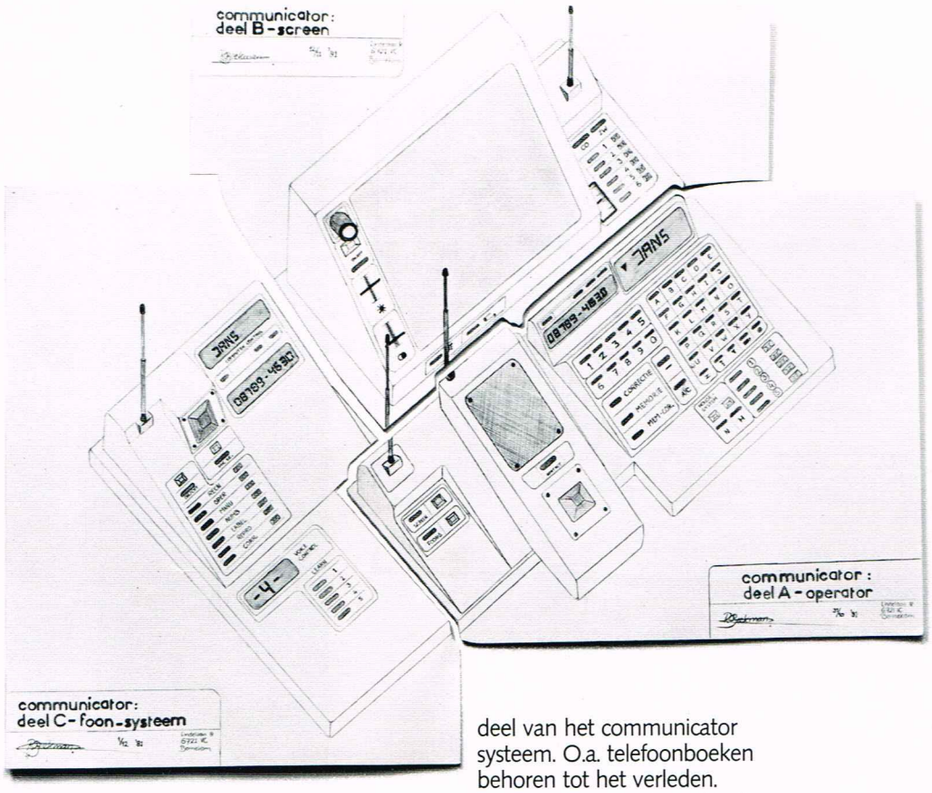
Het P.I.T. systeem (Planetaire en Interplanetaire Telefoon) van **Arnard Brouwer, 's Gravenpolder, groep A**

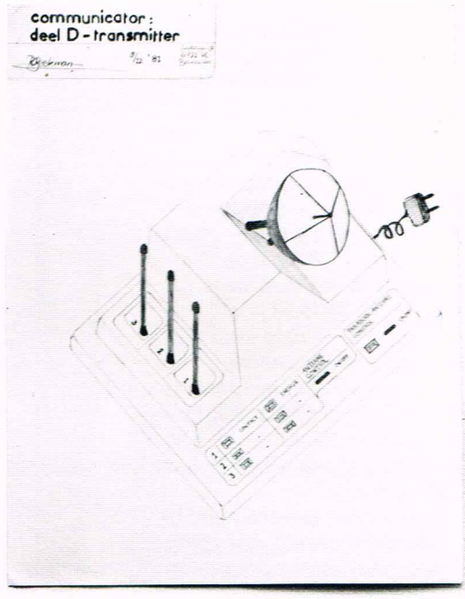

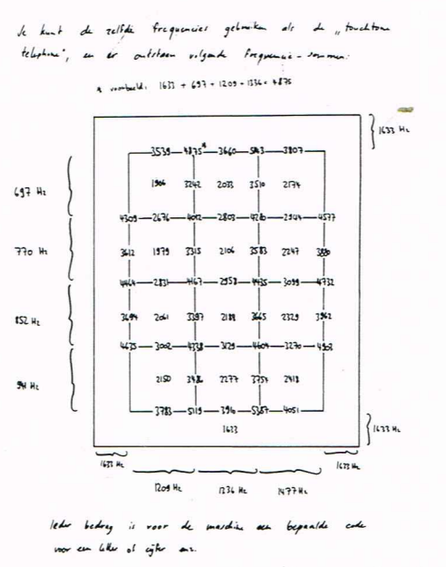

Zo ziet volgens **Hans Feyth, Vleuten, groep B,** de telefoon van de toekomst er uit.

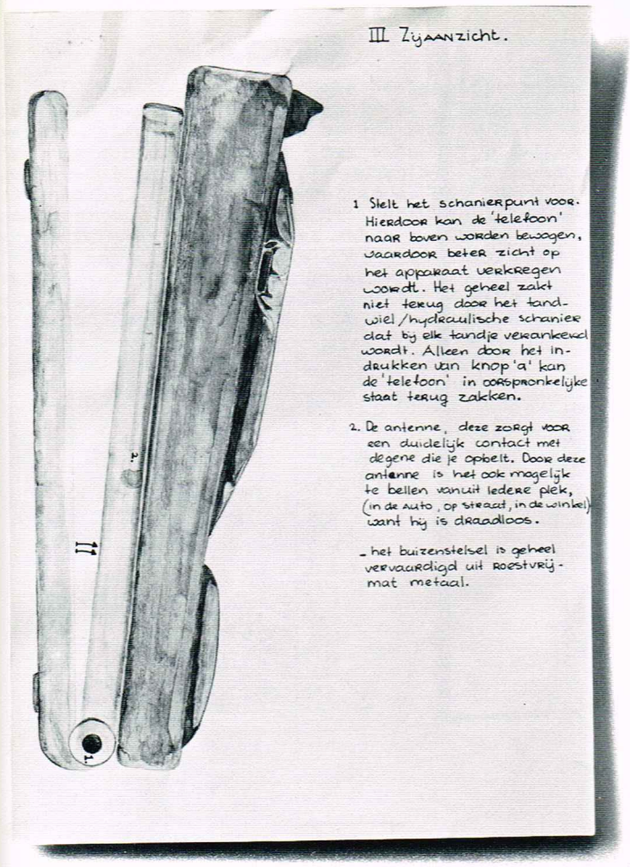

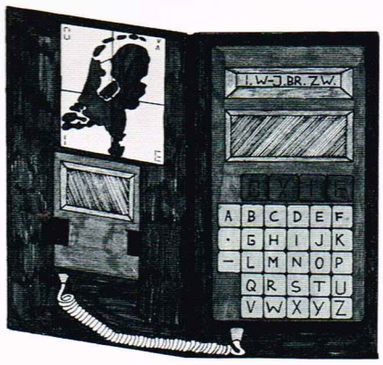

In de uitleg over de "Communicator, het nieuwe communicatiesysteem in het jaar 2000, met een transmitter, operator, screen en foon-systeem, schrijft **R, Beekman, Bennekom, groep B onder meer:** "De transmitter is het enige apparaat dat op een spanningsbron aangesloten moet zijn. Deze bestaat in grote lijnen uit een parabool antenne die op de centrale gericht staat en een antenne-systeem dat signalen doorzendt naar de andere 3 units. De operator is het belangrijkste deel van het communicator systeem. O.a. telefoonboeken behoren tot het verleden. De operator staat in verbinding met de computer van de centrale. Het foon-systeem zet stemgeluid om in signalen. Zo kunnen "bevelen" worden opgevangen, omgezet in elektronische pulsen en doorgestuurd naar de operator, die dan de opdrachten uitvoert. Zo kunnen alle funkties van de operator, die d.m.v. een toetsensysteem in elektronische omgezet moeten worden, nu via het stemgeluid, via de computer van het foonsysteem in elektronische pulsen omgezet worden! Dus het bedienen wordt daardoor zeer eenvoudig!"

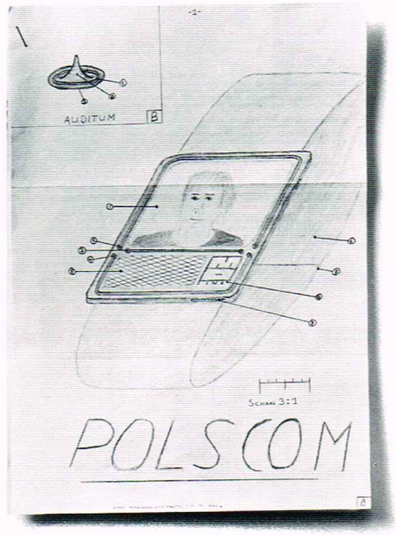

Eén van de acht pagina's technische uitleg van de schepping van **Felix Würz, Neuenhof, Zwitserland, groep B.**

Willem-Jan v.d. Broek, Alphen a/d Rijn, groep A

M. A. Prins, Teteringen, groep B

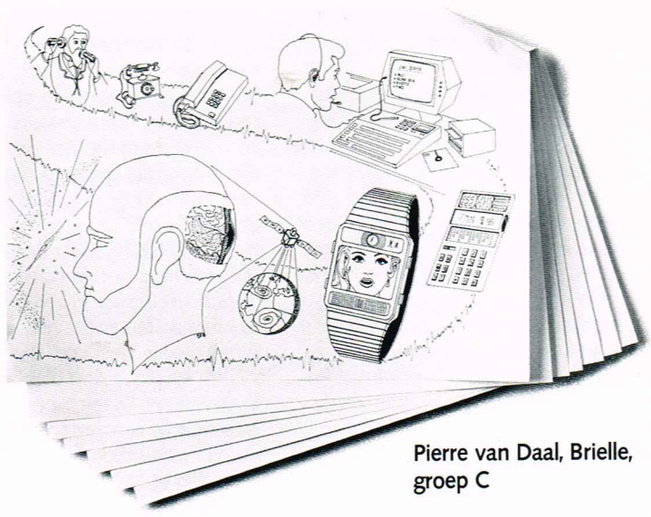
Ronald van Berkel, Heerlen, groep B

Standaard in elke polscom is een hartstilstandsdetector die in geval van nood ogenblikkelijk de dichtsbijzijnde ambulancepost alarmeert. Overvallen worden ook moeilijker omdat direct de politie gewaarschuwd kan worden.

Een prachtig ding dus, die polscom. Het volledig uitgewerkte schema waarin slechts één chip zit is nu reeds bij mij te verkrijgen, het zelf bouwen is niet te moeilijk. Ik zelf verwacht dat de prijs in 2000 zo rond de vijfhonderd eurodollars komt te liggen.

© MAP'81

z.o.z.

Pierre van Daal, Brielle, groep C

Mijne heren,

Geheel bij toeval ontdekte ik dit weekeinde Uw advertentie in een oud exemplaar van het Algemeen Dagblad.

Aangezien er niet veel tijd restte, heb ik mijn inzending moeten beperken tot een beschrijving met een illustratie.

In de hoop, dat deze inzending U nog voor de sluitingsdatum van de aktie bereikt, zou ik U willen verzoeken om mijn verhaal, waarin ik mijn fantasie de vrije loop heb gelaten, met een open geest te lezen.

Tenslotte wens ik U veel succes met deze aktie.

Met vriendelijke groet,

P. van Daal

ABC of QWERTY?

Heel veel inzenders hebben machines bedacht met knopjes voor allerlei doelen: van het aan- en uitdoen van het licht tot het uitlaten van de hond. Kijken we naar de toetsenborden voor die snufjes, dan valt een opmerkelijk feit meteen op. Negentig procent van de inzenders dat zijn telefoon-van-het-jaar 2000 een toetsenbord met letters en cijfers toedacht, kiest voor een toetsopstelling met alfabetische volgorde en niet voor de gebruikelijke schrijfmachine-indeling.

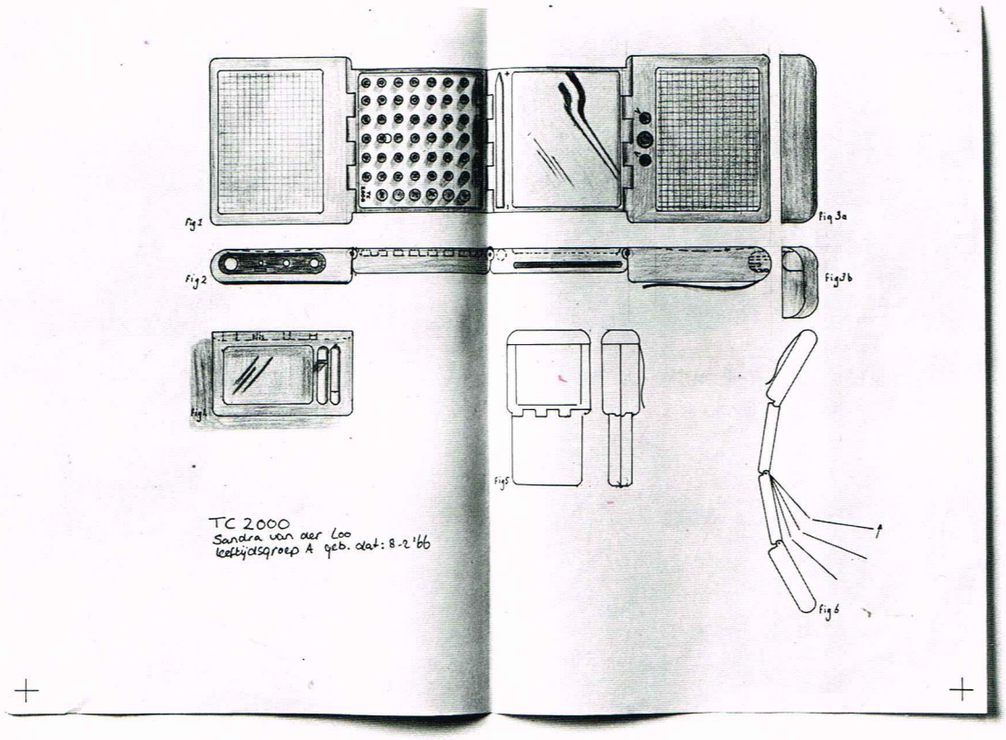
Waarom heeft het schrijfmachinetoetsenbord eigenlijk zo'n vreemde indeling? Dat komt door ene meneer Sholes, die het 'qwerty'-toetsenbord uitvond, genoemd naar de letters linksboven op het bord.

Hij was er via een vriend achtergekomen, welke letters toendertijd in Amerika het meest werden gebruikt en gaf die een speciale plaats op de door hem ontworpen machine.

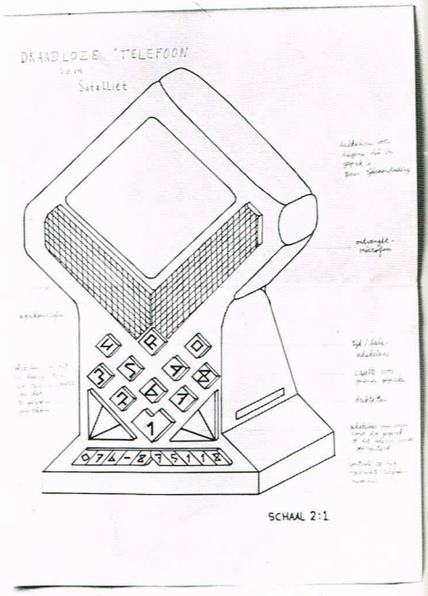
Hij deed dat zo dat de armen met de meest gebruikte letters zover mogelijk uit elkaar lagen, opdat snelle typistes die niet in elkaar zouden slaan.

Remington bracht de machine van Sholes op de markt en maakte hem tot de meest verkochte. Dus de meeste mensen met een schrijfmachine, leerden de 'qwerty'-volgorde. Hoewel al in 1905 op een conferentie bleek, dat er veel efficiëntere toetsenbord-indelingen mogelijk waren, is het systeem nooit veranderd.

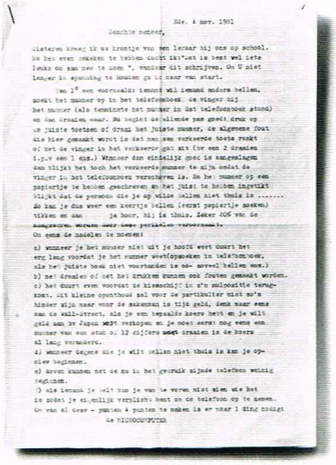
Nu er echter een nieuwe toepassing van de schrijfmachine is bijgekomen in de vorm van de teksttelefoon, is de discussie – terecht? – weer opgelaaid.

Sandra van der Loo, Eindhoven, groep A:
"Mijn Telecom 2000 is draagbaar, opklapbaar in elke stand te zetten en draadloos!"

Kees Snijders, Teteringen, groep A

Jurgen v.d. Peppel, Ede, groep B:

Geachte meneer,

Gisteren kreeg ik uw krantje van een leraar bij ons op school. Na het even bekeken te hebben dacht ik: "Dat is best wel iets leuks om aan mee te doen", vandaar dit schrijven. Om u niet langer in spanning te houden ga ik maar van start.

Ten 1e een voorbeeld: iemand wil iemand anders bellen, zoekt het nummer op in het telefoonboek, de vinger bij het nummer (als tenminste het nummer in dat telefoonboek stond) en dan draaien maar. Nu begint de ellende pas goed: druk op de juiste toetsen of draai het juiste nummer, de algemene fout die hier gemaakt wordt is dat men een verkeerde toets raakt of met de vinger in het verkeerde gat zit (b.v. een 2 draaien i.p.v. een 1 enz.) Wanneer dan eindelijk goed is aangeslagen dan blijkt het toch het verkeerde nummer te zijn omdat de vinger in het telefoonboek verschoven is. Na het nummer op een papiertje te hebben geschreven en het juist te hebben ingetikt blijkt dat de persoon die je op wilde bellen niet thuis is... Zo kan je dus weer een keertje bellen (eerst papiertje zoeken) tikken en dan ja hoor, hij is thuis. Zeker 40% van de maagzweren worden door deze perikelen veroorzaakt.
Om eens de nadelen te noemen:

a) wanneer je het nummer niet uit je hoofd weet duurt het erg lang voordat je het nummer weet (opzoeken in telefoonboek, als het juiste boek niet voorhanden is 00-zoveel bellen enz.).

b) met draaien of met het drukken kunnen ook fouten gemaakt worden.

c) het duurt even voordat de kiesschijf in z'n nulpositie terugkomt. Dit kleine oponthoud zal voor de partikulier niet zo'n hinder zijn maar voor de zakenman is tijd geld, denk maar eens aan de Wall-Street, als je een bepaalde koers hebt en je wilt geld aan b.v. Japan verkopen en je moet eerst nog eens een nummer van een stuk of 12 cijfers draaien is de koers al lang veranderd.

d) wanneer degene die je wilt bellen niet thuis is kan je opnieuw beginnen.

e) doven kunnen met de nu in het gebruik zijnde telefoon weinig beginnen.

f) als iemand je belt kan je van te voren niet zien wie het is zodat je eigenlijk verplicht bent om de telefoon op te nemen. Om van al deze – punten – punten te maken is er maar 1 ding nodig: de MICROCOMPUTER.

Om met punt a te beginnen: je kunt een huiscomputer zo programmeren dat als je m.b.v. een keyboard de naam, adres en woonplaats intoetst dat de huiscomputer aan een in het land opgestelde centrale computer het abonneenummer vraagt en dat de computer dan zelf belt. Mooier is het natuurlijk om het keyboard (toetsenbord) te vervangen door een word-recognizer (dat is een apparaat dat woorden kan herkennen en uitspreken). Zo hoef je alleen nog wat tegen de huiscomputer te zeggen met wie je wilt spreken en binnen 10 sec. krijg je de desbetreffende persoon aan de lijn. Alleen het word-recognizing is nog in een erg experimenteel stadium maar in de toekomst zal dit probleem wel overwonnen zijn.

b) Wanneer je een word-recognizer toepast zal het toetsenbord vervallen zodat je ook niet meer foutief kan aanslaan.

c) de computer werkt met een onzaglijke snelheid zodat je niet meer op de nulstand van de kiesschijf hoeft te wachten.

d) hierbij denk ik aan de mogelijkheid om de computer het abonneenummer in z'n geheugen te laten zetten zodat het zonder moeite weer "gedraaid" kan worden.

e) om doven toch de kans te geven om te telefoneren is het heel handig om een televisietje aan de computer te koppelen. Om de woorden te kunnen herkennen is een word-recognizer nodig. Deze geeft het spraaksignaal door in een voor de computer verstaanbare taal, die het gesproken woord opschrijft.

f) tja, het zou wel erg handig zijn om voordat je het gesprek begint te kunnen zien wie jou belt. Dit moet mogelijk zijn met de huiscomputer. Dit is erg handig voor de zakenman (schuldeisers) maar ook voor de partikulier.

Nu nog een voorbeeld om de huidige telefoons af te kraken: Een paar kennissen die je een lange tijd niet meer hebt gezien bellen op. Nu valt er meestal heel wat af te praten en zodoende gaat de haak pas na een half uur neer. Dan komen al je familieleden op je af en vragen dingen van: hoe was het met ze, hebben ze mooi weer gehad op vakantie enz. enz.

Nee, de toekomstige telefoon moet een krachtige lf-versterker hebben zodat iedereen mee kan luisteren en ook praten. Ja, ook praten is best leuk maar het nadeel van de gewone telefoon is dat er maar een persoon tegelijk kan praten. De toekomstige telefoon moet dan ook een mooie goede mic. hebben waarvan de gevoeligheid is in te stellen. Het nieuwste snufje wat ik verder kan bedenken is een soort Walkie Talkie. Waar je ook bent, de huiscomputer geeft dan een bliebje draadloos door zodat je weet dat er iemand belt. Dan pak je je W-T en spreekt draadloos met degene die belt. Dit spreken moet voordat het uitgezonden wordt, worden gecodeerd zodat niet iedereen kan horen wat je zegt.

Als laatste nog het volgende: in zo'n wedstrijd kan je wel zeggen van je neemt een computer dit en een computer voor dat maar al deze wijzigingen zal de consument toch moeten betalen, en of de mensen daartoe bereid zijn? Maar dat is een vraag van de toekomst. Zal het in het jaar 2000 zo goedkoop kunnen dat de gebruiker er nauwelijks (financieel) iets van merkt? Zo ja, dan wens ik u succes met het uitvoeren van dit projekt.

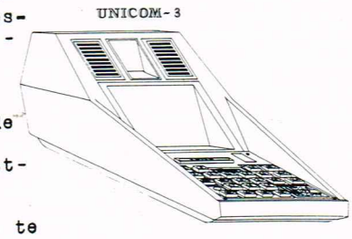
Met vriendelijke groet

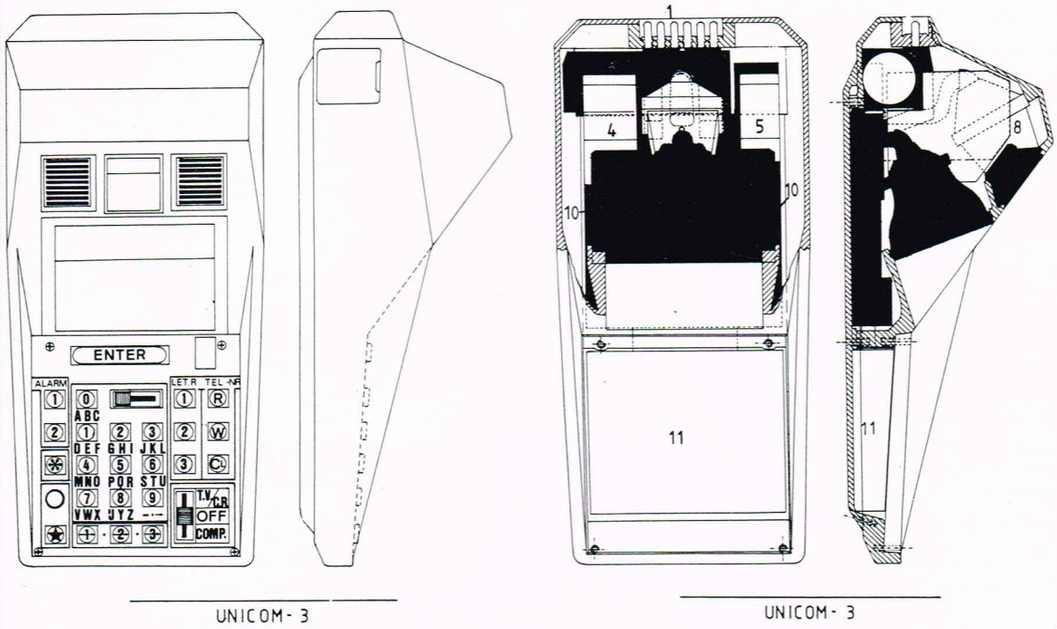
Jurgen van de Peppel
Kolkakkerweg 43
6713 DA Ede
tel. 08380-13379

(Ik geef het u maar vast, dan hoeft u het niet in het telefoonboek op te zoeken.)

DE UNICOM-3

De UNICOM-3 is een universele beeldtelefoon die U de mogelijkheid biedt om 10 nummers (= telefoonnummers) met adressen in het geheugen op te bergen en ook nog twee alarmtijden. De geheugenplaatsen (dat zijn die plaatsen waar een nummer met adres in staat) kunnen op elk gewenst moment uitgelezen worden en als het adres met nummer verandred moet worden, dan wist men die geheugenplaats waar het oude adres in staat en dan tikt men het nieuwe in.
Is het adres ingetikt dan komt het automatisch in de eerstvolgende vrije plaats te staan.
Het beeldscherm of de televisie kan tevens als uitlezing voor het geheugen dienen door de keuzeschakelaar op COMP. te zetten.

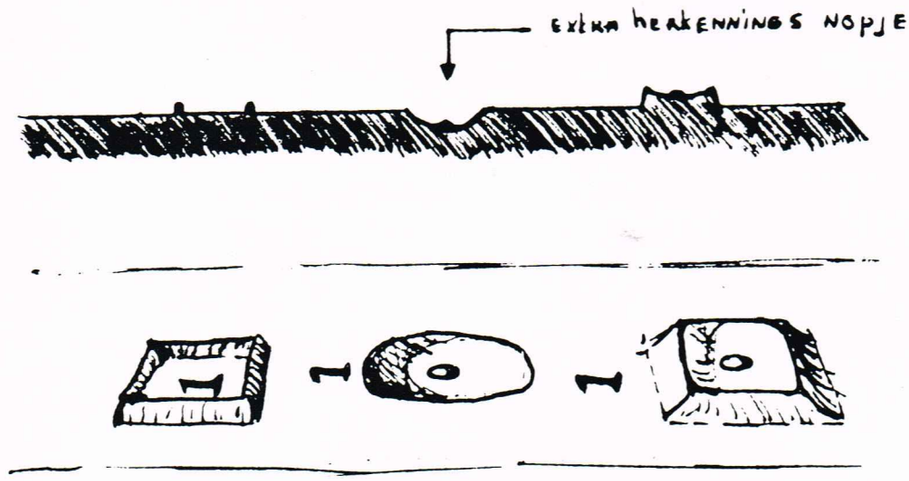

UNICOM-3 SCHAAL 1:1,25 1

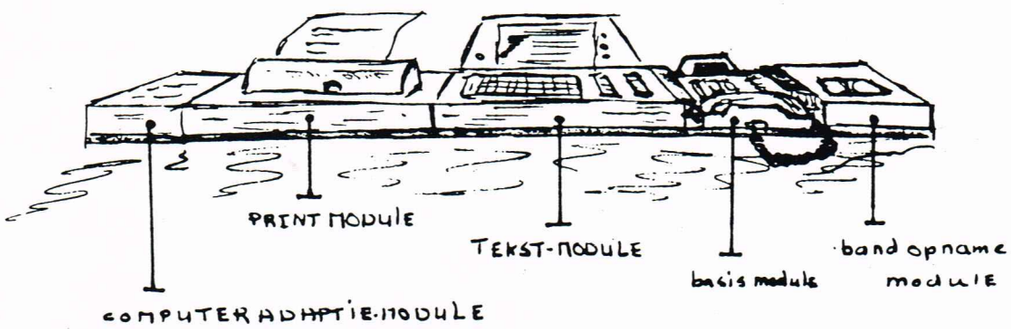
UNICOM-3 SCHAAL 1:1,25 3

C. J. Pappelaars, Enschede, groep B

Figuur I: De vorm der toetsen (dwarsdoorsnede en bovenaanzicht)

Van het gehele systeem is in figuur VI. een globale schets gegeven.

Hopend U hiermee aan een redelijk amusante inzending geholpen te hebben,

F. van der Horst, Utrecht, groep C

Telefoon en computer gaan hand-in-hand

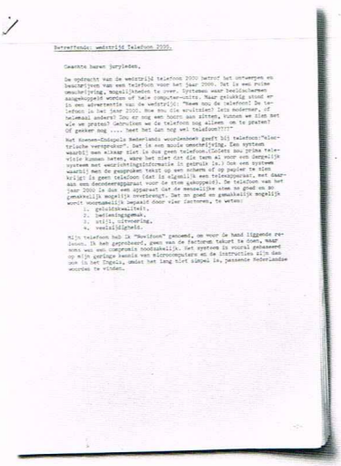
Bij de snelgroeiende datacommunicatie, waarmee de moderne maatschappij zijn informatiehonger probeert te stillen, zullen telefoon en computer steeds meer hand in hand gaan.

Een voorbeeld daarvan is de teksttelefoon, waarmee bijvoorbeeld doven, zowel met doven als niet-doven kunnen communiceren.

Wie thuis een viewdata-televisietoestel heeft, kan er eenvoudig een computerterminal van maken, door het telefoonnummer van de 'Viditel'-computer te draaien, waardoor de TV aan deze computer wordt verbonden. Met Viditel kun je via de telefoon informatie uit de geheugens van de computer zichtbaar maken op het TV-scherm. Viditel is te vergelijken met een soort grote encyclopedie, die – tot de dag van vandaag volledig – bijgewerkte informatie kan verstrekken en dat is met een gedrukte encyclopedie nooit mogelijk.

Plaats je nu bij Viditel een toetsenbord met cijfers en letters, dan is ook elektronisch posten betalingsverkeer mogelijk.

In de nabije toekomst hoef je om geld over te maken, zelfs niet meer naar de brievenbus te lopen. Op je toetsenbord kies je eerst de girobank en vervolgens tik je het nummer van de begunstigde in. Je kunt ook te weten komen hoeveel geld er op je rekening staat. Je zou eventueel je handtekening aan de computer kunnen laten zien...

Betreffende: wedstrijd Telefoon 2000.

Geachte heren juryleden,

De opdracht van de wedstrijd telefoon 2000 betreft het ontwerpen en beschrijven van een telefoon voor het jaar 2000. Dat is een ruime omschrijving. Mogelijkheden te over. Systemen waar beeldschermen bijgeplaatst worden of hele computer-units. Maar gelukkig staat er in den advertentie van de wedstrijd: "Neem nou de telefoon! De telefoon in het jaar 2000. Hoe zou die eruitzien? Iets moderner, of helemaal anders? Zou er nog een hoorn aan zitten, kunnen we zien met wie we praten? Gebruiken we de telefoon nog alleen om te praten? Of gekker nog .... heet het dan nog wel telefoon???"

Het Koenen-Endepols Nederlands woordenboek geeft bij telefoon: "electrische verspreker". Dat is een mooie omschrijving. Een systeem waarbij men elkaar ziet is dus geen telefoon. (Zoiets zou prima televisie kunnen heten, ware het niet dat die term al voor een dergelijk systeem met eenrichtingsinformatie in gebruik is.) Ook een systeem waarbij men de gesproken tekst op een scherm of op papier te zien krijgt is geen telefoon (dat is eigenlijk een telexapparaat), met daaraan een decodeerapparaat voor de stem gekoppeld). De telefoon van het jaar 2000 is dus een apparaat dat de menselijke stem zo goed en zo gemakkelijk mogelijk overbrengt. Dat zo goed en gemakkelijk mogelijk, wordt voornamelijk bepaald door vier factoren, te weten:

1. geluidskwaliteit,
2. bedieningsgemak,
3. stijl, uitvoering,
4. veelzijdigheid.

Mijn telefoon heb ik "Nivofoon" genoemd, om voor de hand liggende redenen. Ik heb geprobeerd, geen van de factoren tekort te doen, maar soms was een compromis noodzakelijk. Het systeem is vooral gebaseerd op mijn geringe kennis van microcomputers en de instructies zijn dan ook in het Engels, omdat het lang niet simpel is, passende Nederlandse woorden te vinden.

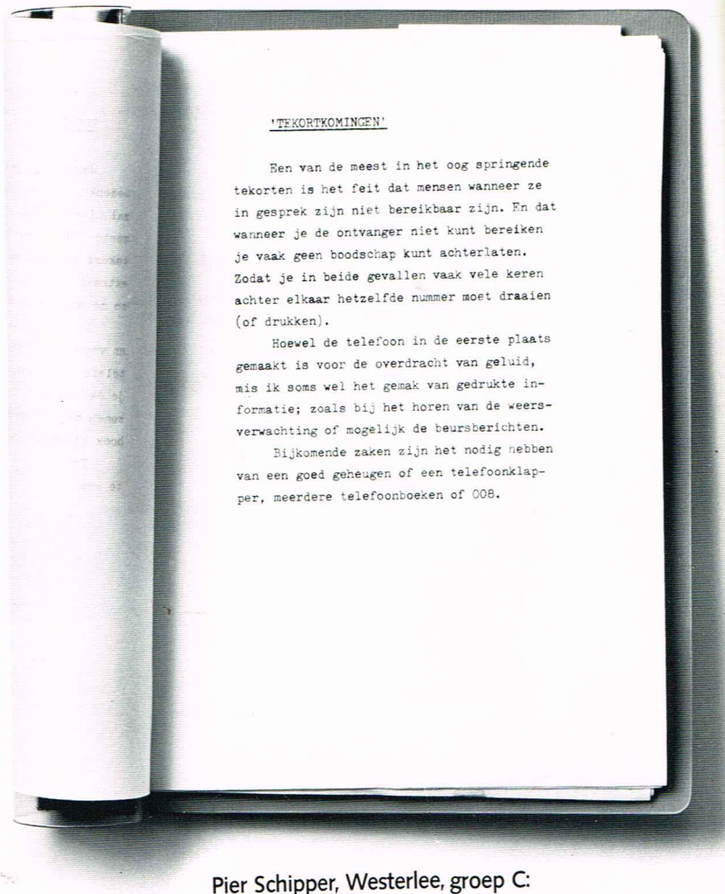
Eric van der Schilden, Wageningen, groep A

"Neem nou de telefoon! De telefoon in het jaar 2000. Hoe zou die eruitzien? Iets moderner, of helemaal anders? Zou er nog een hoorn aanzitten, kunnen we zien met wie we praten? Gebruiken we de telefoon nog alleen om te praten? Of gekker nog... heet het dan nog wel telefoon???"

Het Koenen-Endepols Nederlands woordenboek geeft bij telefoon: "electrische verspreker". Dat is een mooie omschrijving. Een systeem waarbij men elkaar ziet is dus geen telefoon. (Zoiets zou prima televisie kunnen heten, ware het niet dat die term al voor een dergelijk systeem met eenrichtingsinformatie in gebruik is.) Ook een systeem waarbij men de gesproken tekst op een scherm of op papier te zien krijgt is geen telefoon (dat is eigenlijk een telexapparaat), met daaraan een decodeerapparaat voor de stem gekoppeld). De telefoon van het jaar 2000 is dus een apparaat dat de menselijke stem zo goed en zo gemakkelijk mogelijk overbrengt. Dat zo goed en gemakkelijk mogelijk, wordt voornamelijk bepaald door vier factoren, te weten:

1. geluidskwaliteit,
2. bedieningsgemak,
3. stijl, uitvoering,
4. veelzijdigheid.

Mijn telefoon heb ik "Nivofoon" genoemd, om voor de hand liggende redenen. Ik heb geprobeerd, geen van de factoren tekort te doen, maar soms was een compromis noodzakelijk. Het systeem is vooral gebaseerd op mijn geringe kennis van microcomputers en de instructies zijn dan ook in het Engels, omdat het lang niet simpel is, passende Nederlandse woorden te vinden.

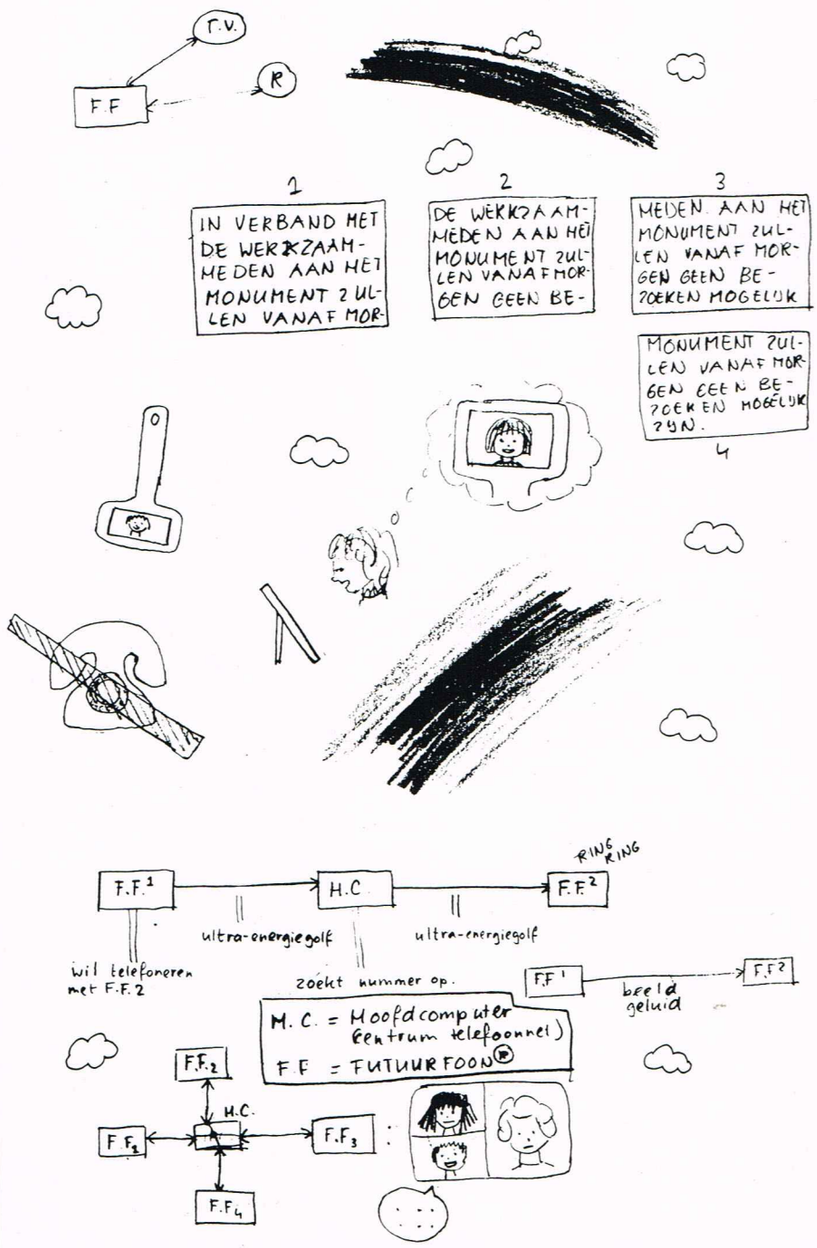
'TEKORTKOMINGEN'

Een van de meest in het oog springende tekorten is het feit dat mensen wanneer ze in gesprek zijn niet bereikbaar zijn. En dat wanneer je de ontvanger niet kunt bereiken je vaak geen boodschap kunt achterlaten. Zodat je in beide gevallen vaak vele keren achter elkaar hetzelfde nummer moet draaien (of drukken).

Hoewel de telefoon in de eerste plaats gemaakt is voor de overdracht van geluid, mis ik soms wel het gemak van gedrukte informatie; zoals bij het horen van de weersverwachting of mogelijk de beursberichten.

Bijkomende zaken zijn het nodig hebben van een goed geheugen of een telefoonklapper, meerdere telefoonboeken of 008.

Pier Schipper, Westerlee, groep C:
Telefoon met computer en printer

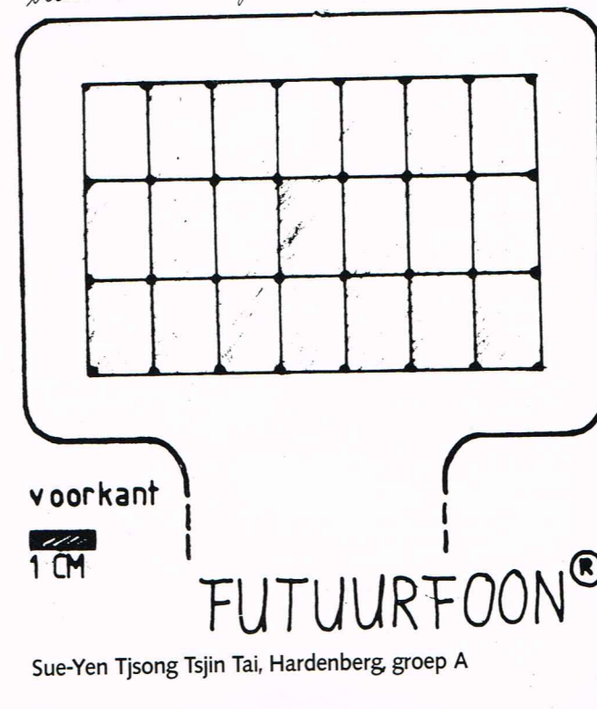

FUTUURFOON®

De futuurfoon® is de telefoon van de toekomst. Met is een computer met veel mogelijkheden. Tegen die tijd zijn de computers allemaal aangesloten op het ultra-energiegolfnet. Zo ook de futuurfoon.
In deze map zijn foto's en transparant ontwerpen opgenomen, die een beeld van deze futuristische telefoon moeten geven.

transparant 1: (voorkant)

Het beeld is opgebouwd uit rechthoekjes van kunststof, die sensoren bevatten die het beeld ontvangen en een beeld uitzenden. Een dubbel taak dus.
De stippen zijn een soort luidsprekers en zenders gelijk.
Dit beeldscherm is een aardig voorbeeld van hoogwaardige elektronica.

Sue-Yen Tjsong Tsjin Tai, Hardenberg, groep A

PRINT DD. 14-12-99 TELETEKST BLADZIJDE 332 INFORMATIE IDENTIFOON

ZOALS U ONGETWIJFELD EERDER VIA UW SCHERM HEBT VERNOMEN, WORDEN IN DE EERSTE WEEK VAN DE KOMENDE EEUW ALLE DAN VOORMALIGE SPREEKINSTALLATIES ALS TELEFOON, ERICOFOON, DIAVOX EN - BEHALVE BIJ GROTE INSTELLINGEN EN BEDRIJVEN - UNIFOON INGENOMEN.

IEDERE BEWONER BOVEN DE TIEN JAAR ONTVANGT DAARVOOR IN DE PLAATS EEN IDENTIFOON. ELKE IDENTIFOON HEEFT EEN EIGEN NUMMER, BEHOREND BIJ DE PERSOON VOOR WIE DE IDENTIFOON BESTEMD IS.

ALLE IDENTIFOONS WORDEN GELIJKTIJDIG IN WERKING GEBRACHT OP 1 JANUARI 2000 OM 00.00 UUR. DAN TREED OOK DE NIEUWE FOONGIDS IN WERKING.

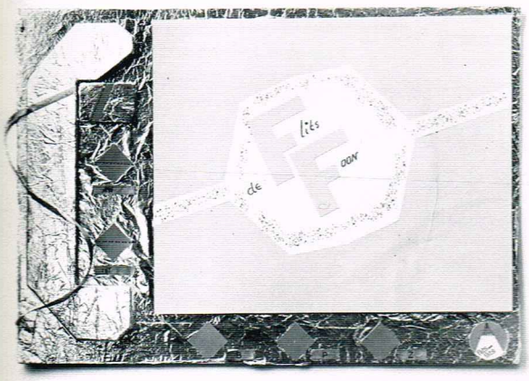

Schaal 1:3

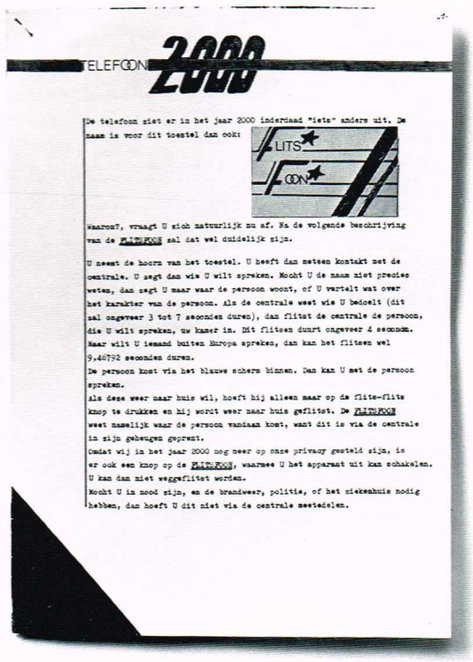
NADERE INFORMATIE OP BLADZIJDE 333 VAN TELETEKST.

EINDE BERICHT

De persoonlijke telefoon van **Ina Bakker, Utrecht, groep C**

Guido Wallagh, Amsterdam, groep B, schrijft in zijn beschrijving van de "Flitsfoon" onder meer:

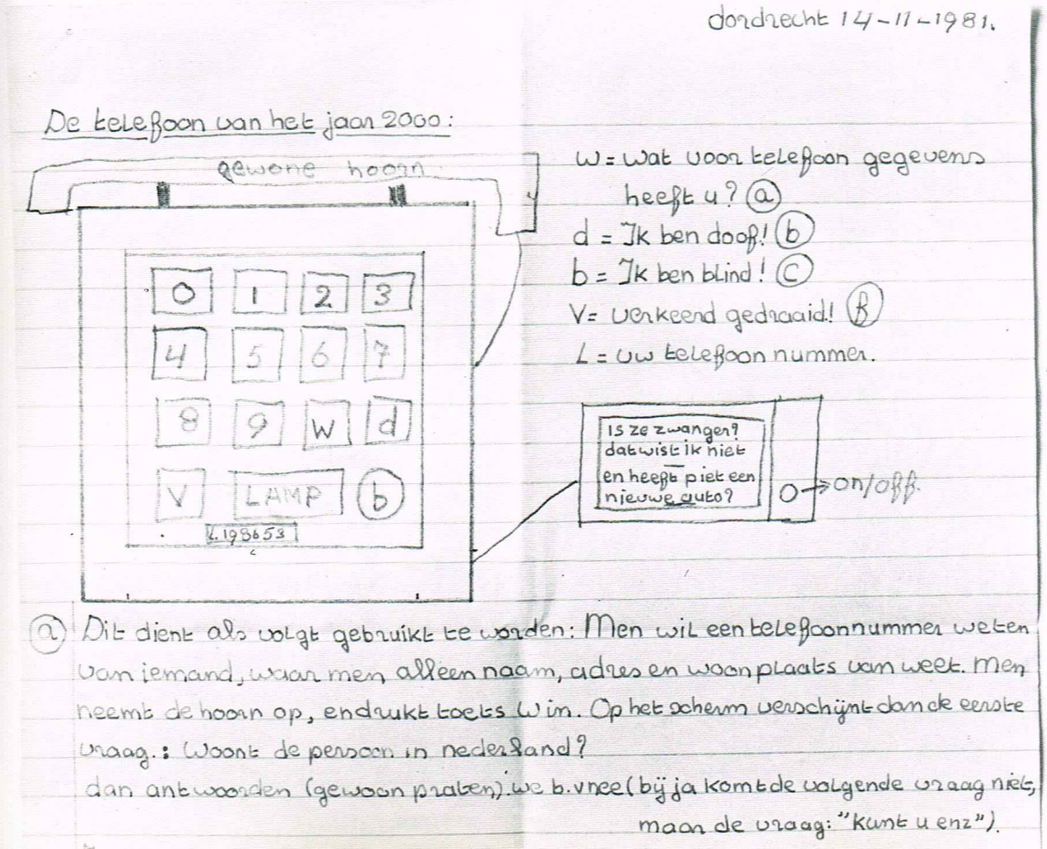
TELEFOON 2000

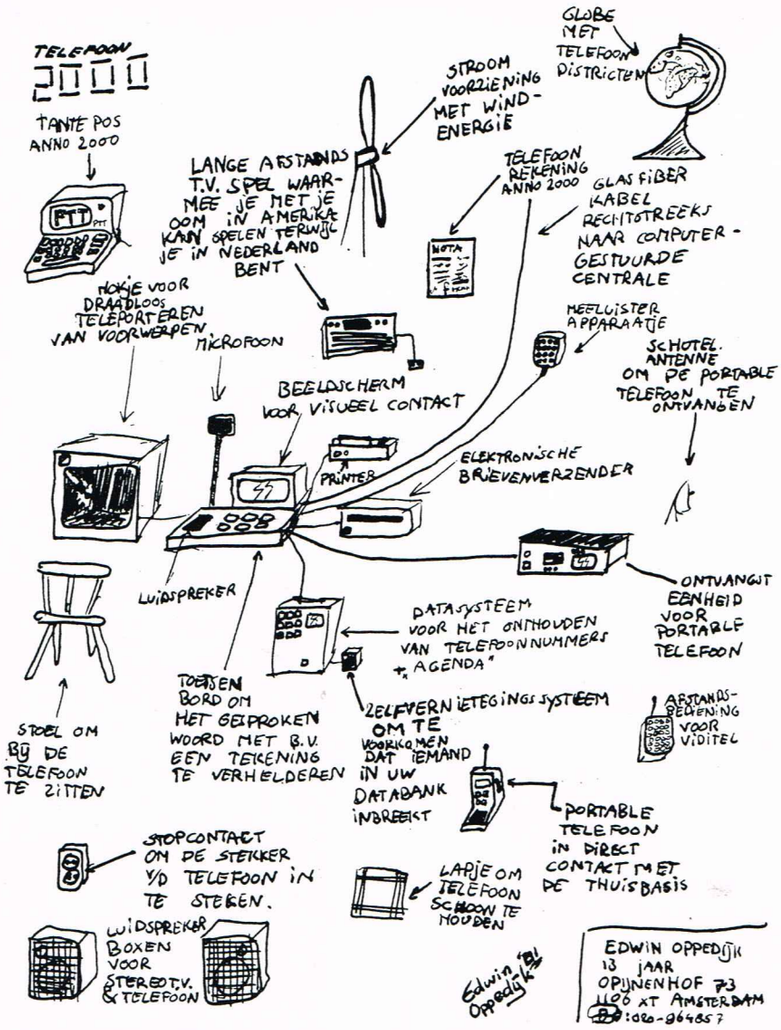
De telefoon ziet er in het jaar 2000 inderdaad "iets" anders uit. De naam is voor dit toestel dan ook:

Waarom?, vraagt U zich natuurlijk nu af. Na de volgende beschrijving van de FLITSFOON zal dat wel duidelijk zijn.

U neemt de hoorn van het toestel. U heeft dan meteen kontakt met de centrale. U zegt dan wie U wilt spreken. Mocht U de naam niet precies weten, dan zegt U maar waar de persoon woont, of U vertelt wat over het karakter van de persoon. Als de centrale weet wie U bedoelt (dit zal ongeveer 3 tot 7 seconden duren), dan flitst de centrale de persoon, die U wilt spreken, uw kamer in. Dit flitsen duurt ongeveer 4 seconden. Maar wilt U iemand buiten Europa spreken, dan kan het flitsen wel 9,40792 seconden duren.
De persoon kost via het blauwe scherm binnen. Dan kan U met de persoon spreken.
Als deze weer naar huis wil, hoeft hij alleen maar op de flits-flits knop te drukken en hij wordt weer naar huis geflitst. De FLITSFOON weet namelijk waar de persoon vandaan komt, want dit is via de centrale in zijn geheugen geprent.
Omdat wij in het jaar 2000 nog meer op onze privacy gesteld zijn, is er ook een knop op de FLITSFOON, waarmee U het apparaat uit kan schakelen. U kan dan niet weggeflitst worden.
Mocht U in nood zijn, en de brandweer, politie, of het ziekenhuis nodig hebben, dan hoeft U dit niet via de centrale aantevragen.

Een telefoon voor alle mensen van **Carla Klarenbeek, Dordrecht, groep B**

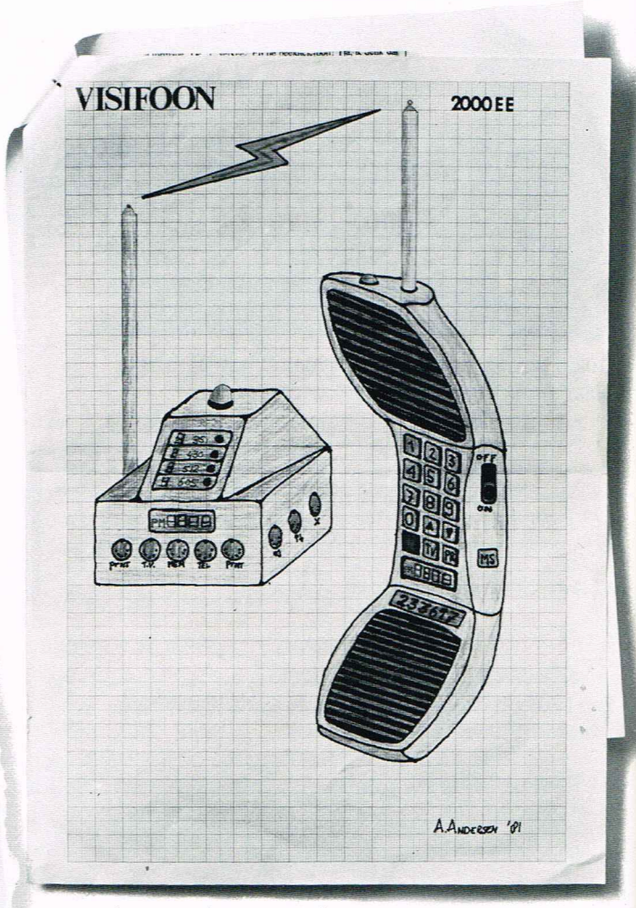

Edwin W. Oppendijk, Amsterdam, groep A

VISIFOON 2000

het toekomstbeeld voor de 21ste eeuw!!De nieuwe generatie draadloze spraakgestuurde computertelefoonsxxxx waarmee U de wereld binnen handbereik haalt.Door een eenvoudig kabeltje van uw kleurentelevisie naar de microprocessor-gecontroleerde ontvanger,zo hoort U niet alleen de stem van de telefoneerder maar ziet U hem ook nog!Door aansluiting van de printer van uw eigen personal computer op de ontvanger K kunt u van ieder gesprek een uitgetypt verslag krijgen. De hypermoderne ontvanger is bovendien uitgerust met een 32 K ram geheugen zodat U de naam en het nummer van van vaakgebelde kennissen kunt opslaanxx en oproepen via een van de maximaal 4 aangesloten pocket-eindstations;simpelweg door de naam van degene die U wilt opbellenin te spreken in de microfaon,terwijl U de knop [MS] indrukt.maar ook kunt U natuurlijk gewoon xxxx het gewenste nummer intoetsen.Ook hebt Ugeen last meer van niet voor U bestemde telefoontjes want de ontvanger neemt alle telefoontjes eerst aan en roept dan de gevraagde gesprekspartner op.
XXXKortom,U blijft helemaal bij de tijd met deze ultramoderne communicatiemachine want natuurlijk is het toestel voorzieh van de superprecieze quartzklok.

Inlichtingen bij:Adriaan Andersen
Oosteinde 219
2271 EG Voorburg

Adriaan Andersen, Voorburg, groep B

T E L E F O O N 2000

Deel 1
Werking van het "Free Air Telephone" toestel

Het Free Air Telephone toestel lijkt in eerste instantie op dat, nu in de vliegtuigsector gebruikte,(cockpit) spreekinstallatie die gebruikt wordt bij contact leggen van het vliegtuig met het vliegveld(voor vb. te landen).
Men zet het toestel aan (en op) als men iemand of een bepaalde instantie wilt"bellen". Door de naam of een bepaalde code te zeggen kan men dan contact krijgen met de gevraagde persoon(of instantie). (Dit contact leggen kan via een centrale lopen) De opgeroepene wordt geallarmeerd door een luidsprekertje dat aan het apparaat is bevestigd en dat bij een bepaalde code (te vergelijken met een telefoonnummer) vanzelf geluid (vb. een piep) begint te maken ook al staat het toestel van de opgeroepene niet aan.)

Deel 2
Beschrijving van het toestel

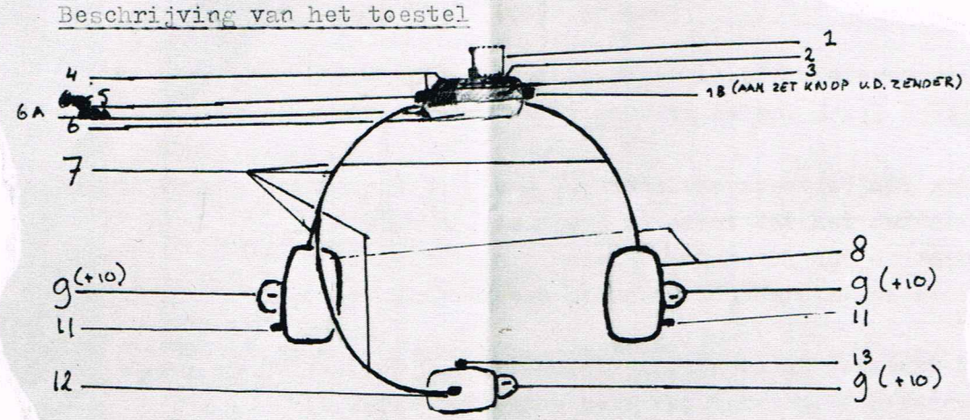
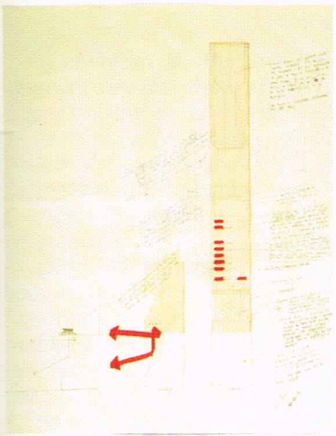

fig 1 :(onderdelen van)Free Air Telephone

De Free Air Telephone van Th. van Leeuwen, groep B

A. C. Bos, Eindhoven, groep C

Inleiding.

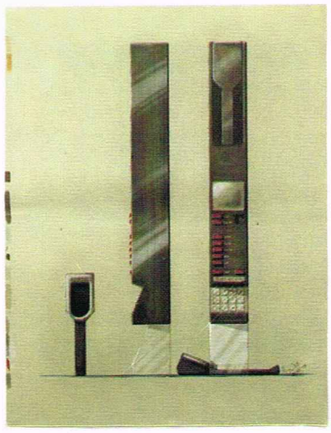
De graad van ontwikkeling van de techniek laat toe dat er op een telefoontoestel over enkele decennia technische snufjes worden toegepast welke momenteel nog niet te verwezenlijken zijn. Binnen het volgende ontwerpconcept is de fantasie inzake deze snufjes onbeperkt ruimte gelaten om zo via een lateraal denkproces zoveel mogelijk ideeën te kunnen vormen.

De microcomputer speelt, ev. aangesloten op een grote centrale PTT-computer, een belangrijke rol in het communicatieproces van de toekomst. Dataverwerking is een zaak van de processor geworden en derhalve kunnen velerlei interaktieve funkties binnen het communicatieproces aan elkaar gekoppeld worden. (De benaming 'telefoon' zal in de toekomst verouderd raken; het is een informatie-apparaat geworden.) Hieronder volgen een aantal gekoppelde funkties.

Voor wat betreft de vormgeving ben ik uitgegaan van de volgende gedachte: Nu reeds is merkbaar dat de vormgeving een steeds grotere rol gaat spelen in het aanschaffingsproces. Vanwege dat de kwaliteit altijd goed kan zijn, koopt men op uiterlijk en stijl. Men raakt ook veel meer bewust van vormgeving, zowel op de professionele als de de consumenten markt. Dit vindt zijn verklaring o.m. in de toenemende differentiatie op het gebied van vormgeving.

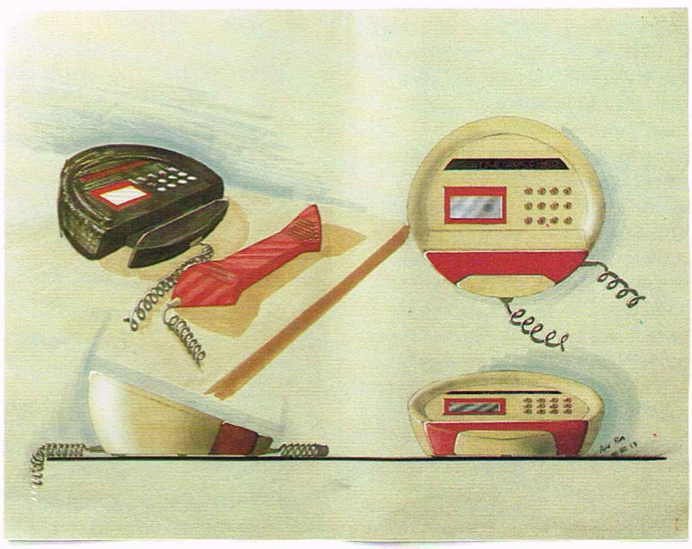
In dit model is getracht de waarde van de technische en communicatie funkties en mogelijkheden binnen een aanvaardbare en moderne vormgeving te integreren, met optimalisering van de gebruiksfunkties. Dit houdt in: draadloze hoorn, leidingen van onzichtbaar glasvezel, zowel met als zonder hoorn te gebruiken.

Lijst van mogelijke funkties:
- spreken; luisteren.
- zien; gezien worden.
- gebruik met of zonder hoorn.
- digitaal geheugen, waar zowel een aantal andere telefoonnummers in kunnen worden opgeslagen als gesprekken, die via een aansluiting op een thermische printer kunnen worden geprint.

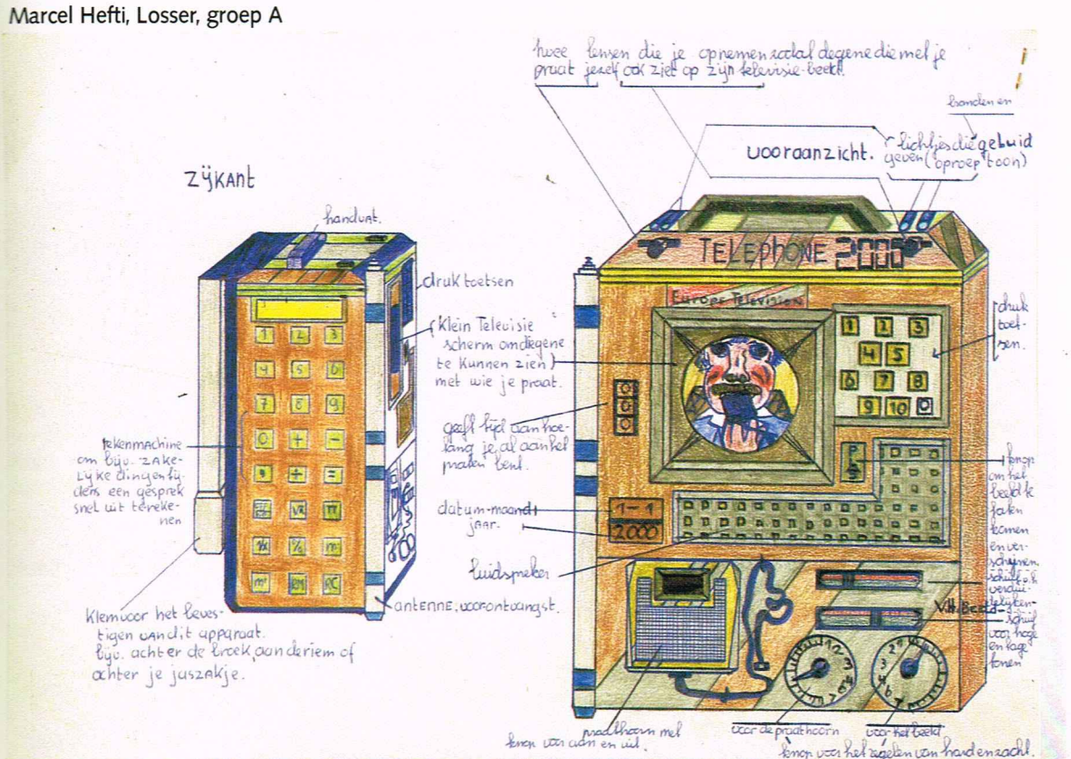

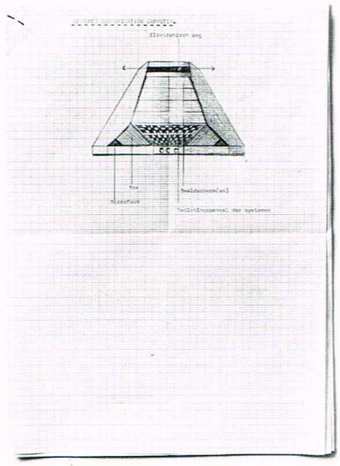
- klok, datum, dag, maand, alarmfunkties.
- aangesloten op teletekst (viewdata).
- holografisch beeldscherm.
- automatische aansluiting op 008.
- ingebouwd antwoordapparaat (in digitaal geheugen).
- mogelijkheid voor een electronische agenda.
- automatische oproepherhaling van een in gesprek zijnde abonnee.

arie bos
marconilaan 23
5612 HM Eindhoven

Marcel Hefti, Losser, groep A

Job Nelck, Loon/Assen, groep C

COMBINEDCOMMUNICATION-COMPUTER (CCC).

Het apparaat wordt als een individu benaderd; door vergevorderde communicatie-systemen is een direktere primaire benadering mogelijk. Het aanwezig toetsenbord dient alleen nog ter programmering der computergestuurde systemen.

I – De vibratie-sensor herkent de menselijke stem; een bepaalde code-stem kan op band opgenomen, door een vreemde als breekijzer gebruikt worden. Daartegen is er speciale extra nauwkeurige stemontleding aangebracht, het apparaat zou horen dat de stem op een cassette staat. De primaire communicatie met het apparaat geschiedt via het "oor" en de "mond." Programmering van de structurele systemen, het brein, geschiedt via het toetsenbord.

II – Het apparaat "spreekt" via een elektronisch gevormde "stem"-vibatrie. Zo kan het apparaat gevraagd worden "op te bellen"; als de "beller" een nummer niet weet, wordt dat natuurlijk automatisch via het eigen register, of via (een) extra informatie opgezocht. Tijdens het zoeken kan het apparaat bepaalde "live" informatie vragen of doorgeven. "Hij/zij is niet direkt aanwezig." Is de bedoelde persoon aan de andere zijde niet thuis, dan fungeert het apparaat aan de ontvangende kant als plaatsvervanger of simpelweg als boodschapper, via een ingevoerd bericht (driedimensionale videopresentatie). Een soort zeer veredeld antwoordapparaat, dus. De "beller" geeft nu via de eigen weer informerende telefoon eventuele boodschappen door, die de apparaten dan onderling uitwisselen. De ontvanger CCC kan de eigenaar oproepen via een draagbare simpele unit (alleen de basisfuncties) of de CCC kan de boodschap overbrengen, zodra de eigenaar thuiskomt. De eigenaar betreedt het gezichtsveld van zijn CCC.
"Meneer, er is nog een bericht voor u." Of: "Zeg, CCC, hou op met ruimteslagje en zeg me of er nog iemand gebeld heeft."
"Eh, ja, sorry, meneer" (grapje). Is jouw vraag erg dringend, dan kan jouw CCC een keer in het kwartier informeren of de "gezochte persoon" er al is. Dit is natuurlijk niet nodig als de boodschap van de afwezige duidelijk maakt dat hij voorlopig, of van dan tot dan niet aanwezig is. Maar je kunt dan natuurlijk toch doorzetten, bijvoorbeeld iemand die dienst heeft kan zo opgeroepen worden. De diensthebbende hoeft dan niet meer naar huis, naar het moedersysteem, want in bijvoorbeeld een auto, is een kleine unit aanwezig.
"Meneer"
"Ja, CCC"
"U bent dringend gewenst op het ziekenhuis, er is een spoedgeval."
"O, nee toch?"
"Pardon, meneer?"
"Ik ga meteen CCC, dank je."
"Geen dank, meneer, u laat me helemaal blozen" (alweer een grapje).

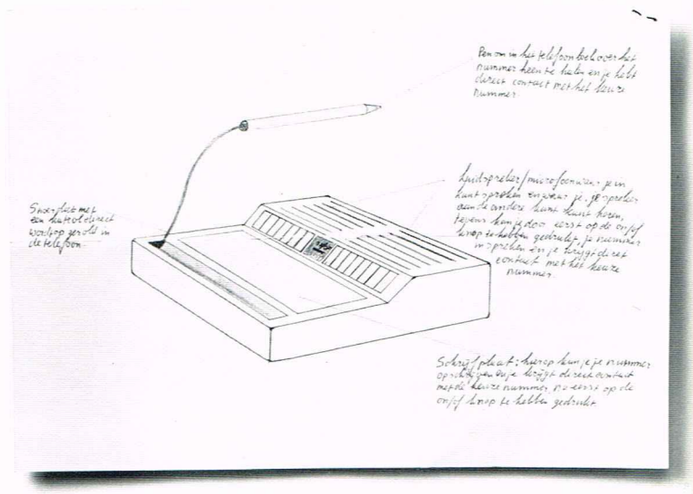
III – Beide of meerdere communicerenden, kunnen elkaar driedimensionaal, in kleur, zien op het aanwezige centrale geplaatste scherm. Eventueel bij de luxe-uitvoeringen, op een groot "bioscoop scherm" (voor massale discussies, wereldparlement). De doorsnee-"CCC" heeft een capaciteit van 8 visuele lijnen. Is het gewenst, dan gaat de "bellers"-gebruiker direkt voor het oog" zitten, maar als het niet zo belangrijk is, dan kan bijvoorbeeld een in de keuken geplaatste CCC de kokende persoon volgen, via een zoeker-camera, ook weer afgesteld op een bepaalde persoon (of meerdere natuurlijk). Zo kunnen eenzame thuisblijvers elkaar "gezelschap" houden.

Willen de gebruikers elkaar iets persoonlijks direkt laten zien, bijvoorbeeld 'n juist ontvangen ansichtkaart (zouden die er nog zijn?), dan wordt deze voor het beeld gehouden. Dit gezegd, om aan te tonen dat niet alles elektronisch overgebracht hoeft te worden, maar indirect ook life kan worden gedaan.
– Zelfs met deze hoge graad van perfectie op communicatie-gebied zullen veel mensen nog behoefte hebben om gewonere communicatie te plegen. Een mens is geen machine (nog niet). Via de multiverbindingen (elke doorsnee CCC heeft meerdere lijnen ter beschikking) kunnen ook diverse nieuwe programma's doorgespeeld worden. Jouw CCC neemt alles op wat maar toegezonden wordt. Alleen wat jij goedkeurt wordt doorgevoerd in de basissystemen. Verwachte boodschappen, informatieprogramma's worden automatisch door jou van te voren goedgekeurd opgenomen in de systemen, ook in het basissysteem.

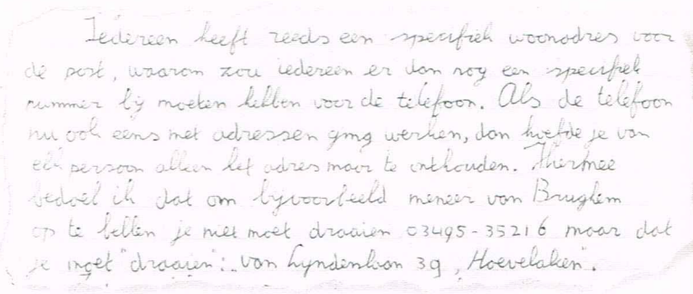
IV – Amusementsfuncties: televisie, spelletjes. Zelf gecomponeerde of geprefabriceerde, resp. van te voren opgenomen figuren, bijvoorbeeld personen om mee te praten, mee te spelen, misschien zelfs te vechten (verbaal). Discussie met een niet echt bestaand persoon. De televisie en de rest van de audiovisuele effecten kunnen in het daarvoor bestemde geheugen worden opgeslagen, dus niet op band. Wereldwijde en ruimtelijke communicatie, zeer goede kwaliteit door satelliet- en glasvezel-verbindingen, ruimtecommunicatie (met b.v. bemande ruimtestations) via laser.

De maan zal inmiddels beladen zijn met instrumenten, zo ook met camera's. Zo kan men met de maan "bellen", of eigenlijk "C"-drieën! Wat voor weer is het vandaag in... op de maan? Een lichte stofwind en geen neerslag. Het geheel moet ondanks de gecompliceerde bouw toch zo bewegelijk mogelijk zijn. (Alles wordt steeds kleiner door de computers. Misschien is mijn beeld dan, in 2000 al verouderd, en gaan de machines, robots, steeds meer overeenkomst tonen en wordt het een soort superras.) Wie zal het zeggen? Zelf hoop ik dat we ondanks al het goede van de techniek niet zullen vergeten dat we maar gewoon mensen zijn, met emoties. De oude telefoon, zoals wij deze nu kennen, zal in "armere" gebieden natuurlijk nog aanwezig zijn. Ik wil maar zeggen, ik geloof niet dat de wereld dan ineens een afspiegeling van een "Stars War"-film zal zijn. Het gaat natuurlijk toch geleidelijk, hier sneller dan daar. Het creatieve deel van de computer moet misschien geblokkeerd worden in verband met de concurrentie, die ontstaat met de film-industrie. Men kan film, decors en acteurs immers zelf synthetiseren. Er zal dan misschien met tegen per termijn betaalde, afgegeven, dure vergunningen worden gewerkt. Een soort vliegtuig-koptelefoon dient als communicatie-middel, wil de gebruiker de omringende niet horen, een koptelefoon met natuurlijk infrarode verbinding.

Ik heb (bewust) vele details weggelaten, en expres alleen de hoofdlijnen aangegeven, want de combinatie-mogelijkheden (met computer-systemen) zijn natuurlijk oneindig. Belangrijk is wel dat de te gebruiken systemen handelbaarder zullen zijn dan nu het geval is. (Denk aan ingewikkelde programmerings-systemen.) Het gevolg zal dan zijn dat een groter publiek toegang krijgt tot de technische vooruitgang.

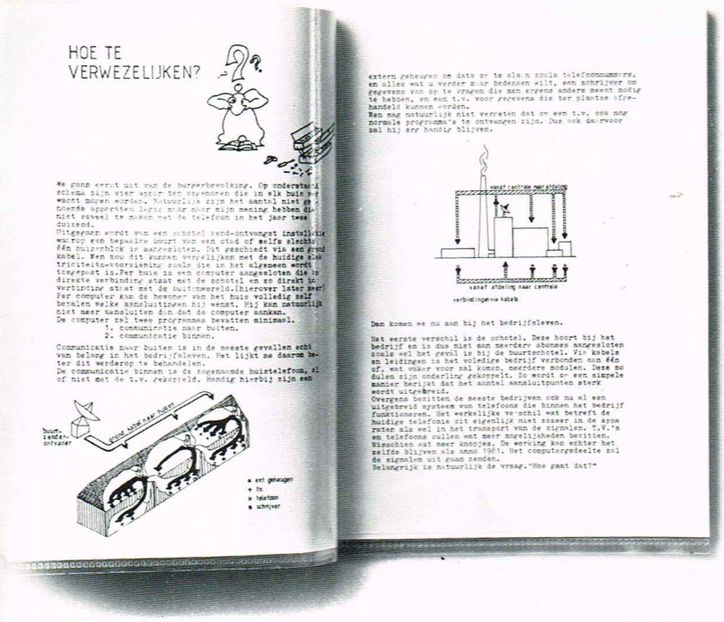

Hans Winter, Roden, groep B:
"Telefoon met alle gemakken voor zien, klein en kompakt."

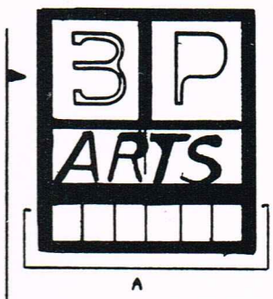

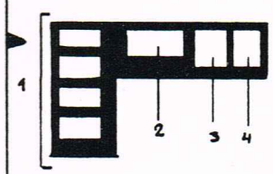

Detail uit de verhandeling over de "Parscripta- telefoon," het geesteskind van **Paul van der Molen, Hoevelaken, groep B.**

Henry Baars, Rhenen, groep C:
"De telefoon zelf zal niet veel veranderen. Geen revolutie dus wat dat betreft. Het apparaat funktioneert prima, toch. Mijn telefoon 2000 is een universeel apparaat dat al naar gelang de wensen zijn uit te breiden is."

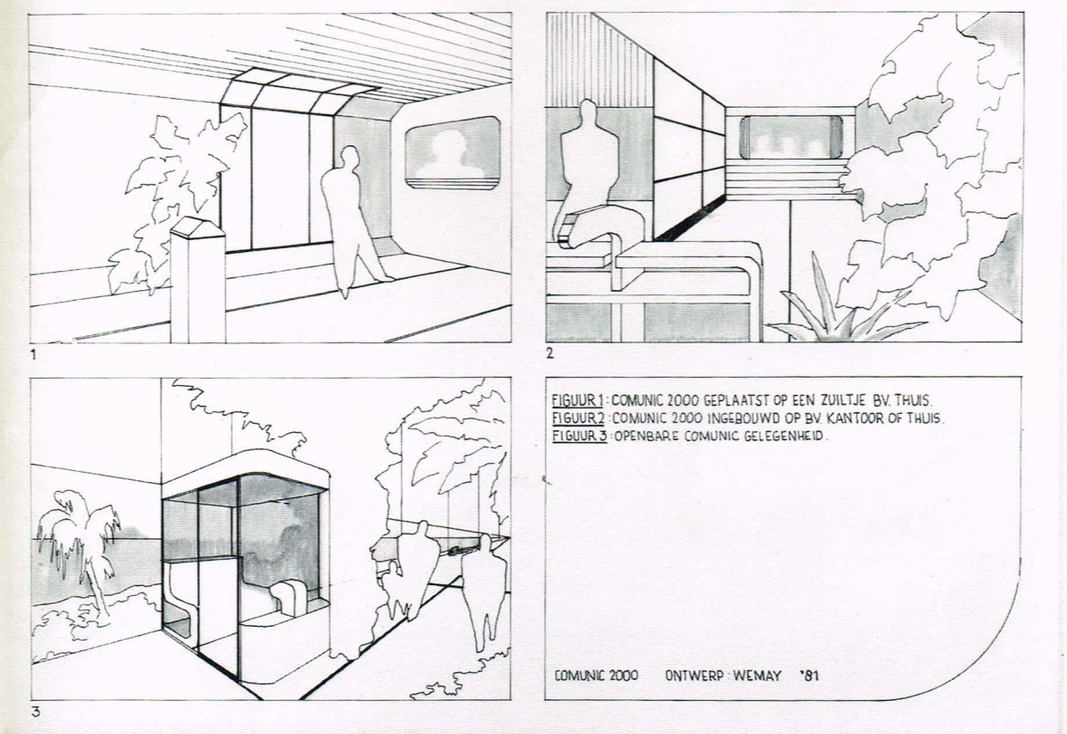

- Het L-vormige paneel aan de linkerkant van de printer wordt gebruikt voor het instellen van de lettergrootte en het automatische vertalen vanuit het Engels, Frans, Duits en nog een taal naar keuze waarvan het programma op een beeldplaat staat.

1=vertaaltoetsen
2=aan/uit-toets
3=vergroting v.d. letters.
4=verkleining v.d. letters.

Pascal van Dorssen, Elsloo, groep A
Uit de prospectus van zijn CCS-Computer Communication System

Marc Wemay, Tilburg, groep C, schrijft in de toelichting van zijn "Comunic 2000": "Mijn eerste opzet was een toestel ontwerpen dat voor iedereen toegankelijk is en dat alle afstandbarrières op deze wereld moet doorbreken."

Ruud den Hartog, Weesp, groep B, schrijft in de handleiding van zijn "Medium" onder meer:

De 'telefoon'(Betere naam : MEDIUM)komt er uit te zien als een computer. Een beeldscherm met toetsenbord,ook moet er een camera in zitten ,een luidspreker , een lens en een microfoontje.

Maar stel nou eens dat ze allebei hun eigen taal zouden spreken en elkaar toch zouden verstaan?

De techniek probeert al stap-voor-stap de taalbarrière op te heffen door computers in te schakelen. Het probleem is echter dat de computers eerst de taal goed moeten verstaan om daarna een juiste interpretatie van de woorden in hun zinsverband te geven, alvorens een perfecte vertaling mogelijk is.

Maar wat is taal eigenlijk? Taal is de verwoording van onze gedachten. Taal is er dan ook omdat wij woorden nodig hebben om onze gedachten uit te drukken. Maar zelfs de meest welbespraakte mensen hebben nog wel eens moeite om hun gedachten goed te verwoorden.

Het zou dan ook ideaal zijn, als mensen direct elkaars gedachten zouden begrijpen...

Erik van Mourik, Geleen, groep A:
"De Combi 2000 is uitgerust met een telefoon met draadloze verbinding, een rekenmachintje en dient ook als quartzhorloge."
"Hij heeft twee zeer precieze quartz verstellers, die werken verrassend goed en zijn zo groot als een dubbeltje. Eentje is om te zenden en de ander om te ontvangen. Voor de rest is het bijna één en al chip, maar enkele weerstandjes konden we niet omzeilen en daarvoor hebben we een nieuwe stof uit gevonden, die een zeer grote maar ook een zeer precieze weerstand heeft van 1 k ohm."

Paul Kersbergen, Lopik, groep B:
"Telefoon ter grootte van een betaalpasje van b.v. giro "ITT Telefoon 2000."
Speciaal zijn er voor de ITT Telefoon 2000 gebruikers door de PTT, 300 codes voor industrieel gebruik beschikbaar gesteld ter voorkoming van afluistering door concurrenten."

Roland Hendriks, Eindhoven, groep A
MDB-foon-combinatie: micro-doven-blinden-foon

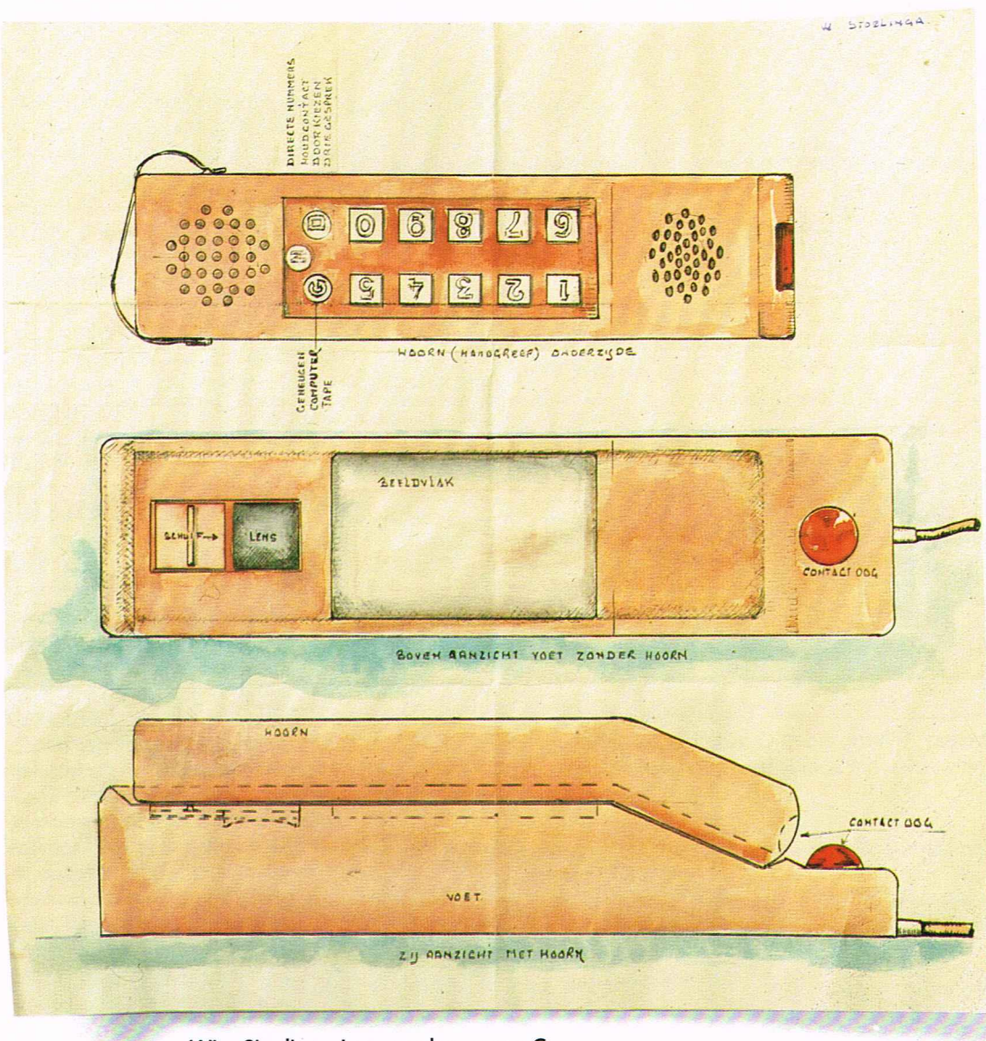
"Voor de doven en stommen," die zelf niet kunnen praten is de S-computer.
1 = S-computer: wat je niet kunt zeggen, dat tik je op de S-computer, via een draad gaat het getikte door naar de Chip van de MDB-FOON.
2 = het venstertje waarachter het ingetikte komt te staan.
3 = aan- en uitschakelen.
4 = toets voor ruimte tussen 2 woorden.
5 = aansluiting voor de S-computer.
6 = aansluiting voor de T.V.

In de MDB-FOON zit een spraakgevoelige Chip. Deze zet b.v. het gestotter van iemand om in fatsoenlijke spreektaal. Ook is deze Chip gevoelig voor taalfouten: gesproken en getikte met de S-computer. Maar er zijn ook nog andere mogelijkheden met de MDB-FOON-COMBINATIE. Namelijk:
1. Bibliotheek. Je noemt of tikt een naam van een boek, de schrijver, de druk, en het mogelijke jaar van uitgave. Dat boek wordt dan geprojecteerd op het T.V.-scherm. Je kunt dan op de T.V. een boek lezen. Heb je een bladzijde gelezen dan zeg je tegen de MDB-FOON dat je de volgende bladzijde wilt of je tikt het met de MDB-FOON.
   – Ook kun je in deze bibliotheek encyclopedieën vinden, die kun je ook opvragen.
2. Allerlei informatie kun je aanvragen d.m.v. de MDB-FOON-COMBINATIE.
3. Je kunt ook telegraferen en briefschrijven.
4. Elke gewenste wedstrijd kun je rechtstreeks volgen d.m.v. de MDB-FOON-COMBINATIE.
5. De beurs van New York of van Amsterdam bijhouden, rechtstreeks op de T.V. d.m.v. de MDB-FOON.
6. Het unieke is dat je via de MDB-FOON-COMBINATIE thuis op school kunt zijn. Je krijgt dan ook mondelinge overhoringen, via de MDB-FOON-COMBINATIE.
7. Ook is de MDB-FOON een spelcomputer die oneindig veel spelen inhoudt. De blinden zijn bij deze spelen benadeeld, want zij kunnen alleen meespelen met de gehoorspelen.

Dit was mijn idee voor Telefoon 2000. "Een telefoon voor iedereen."

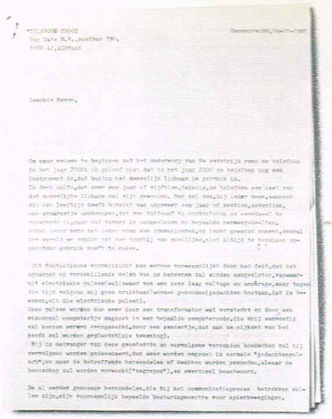

Marc Lohman, Enschede, groep A:
"De watch ò phone kan naast telefoneren ook nog de tijd laten zien en heeft een ingebouwde calculator, stopwatch en telefoondruktoetsensysteem."

Wim Stoelinga, Leeuwarden, groep C

Andreas van de Berg, Ossendrecht, groep B, wil de telefoon inbouwen in de hersenen:

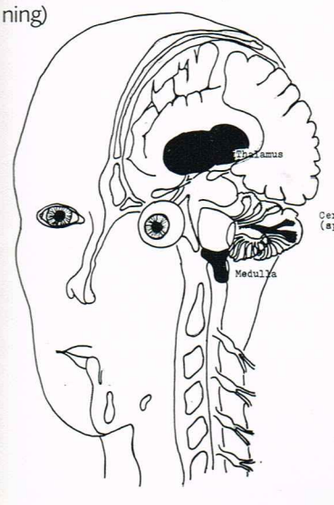

Geachte Heren,

Om maar meteen te beginnen met het onderwerp van uw wedstrijd rond de telefoon in het jaar 2000: ik geloof niet dat in het jaar 2000 de telefoon nog een instrument is, dat buiten het menselijk lichaam in gebruik is. Ik denk zelfs, dat over een jaar of vijftien, twintig, de telefoon een deel van dat menselijk lichaam zal zijn geworden. Men zal dan, bij ieder mens, wanneer dit een leeftijd heeft bereikt van ongeveer een jaar of zestien, zeventien, een apparaatje aanbrengen, dat van buitenaf te controleren en eventueel te repareren is, maar dat tevens is aangesloten op bepaalde hersengedeelten, zodat ieder mens met ieder mens kan communiceren, op ieder gewenst moment, overal ter wereld en zonder dat men daarbij van moeilijke, niet altijd te bereiken apparatuur gebruikt hoeft te maken.

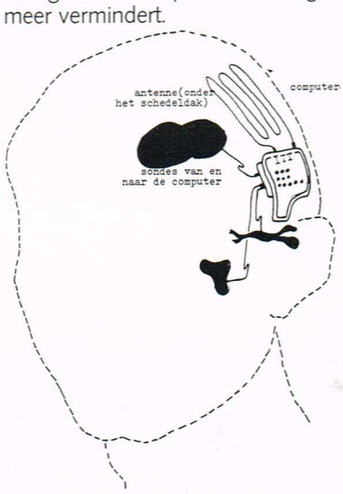
Dit fanfastische vooruitzicht kan worden verwezenlijkt door het feit, dat het apparaat op verschillende delen van de hersenen zal worden aangesloten, vanwaaruit electrische pulsen (weliswaar van een zeer laag voltage en ampèrage, maar tegen die tijd volgens mij goed bruikbaar) worden gezonden (gedachten bestaan, dat is bewezen, uit die electrische pulsen). Deze pulsen worden dan weer door een transformator wat versterkt en door een minuscuul computertje omgezet in een bepaalde computercode, die vrij eenvoudig zal kunnen worden overgeseind, door een zendertje, dat aan de zijkant van het hoofd zal worden geplaatst (zie tekening). Bij de ontvanger van deze gecodeerde en vervolgens verzonden boodschap zal hij vervolgens worden gedecodeerd, dus weer worden omgezet in normale "gedachtenpulsen", en naar de betreffende hersendelen of kwabben worden gezonden, alwaar de boodschap zal worden verwerkt ("begrepen"), en eventueel beantwoord.

De al eerder genoemde hersendelen, die bij het communicatieproces betrokken zullen zijn, zijn voornamelijk bepaalde besturingscentra voor spierbewegingen, vooral de spraakcentra zullen een belangrijke rol gaan spelen. Ook de hersenkwab Thalamus (zie tekening)

is belangrijk. Deze verdeeld namelijk de binnenkomende informatie over de ter zaken doende hersenhelften.

De computer, die gedeeltelijk binnen het hoofd en gedeeltelijk erbuiten is aangebracht (een deel van de computer steekt in de vorm van een soort zeer klein controlepaneeltje een paar millimeter uit het hoofd: het apparaat is door middel van een soort opening in de schedel in de wand aangebracht) is met de hersendelen verbonden door bijna onzichtbare gouden sondes en draden, wat als voordeel heeft dat de draden niet kunnen corroderen (roesten), maar tegelijkertijd het feit dat goud een zeer goede geleider is, en dus het toch al lage voltage van de impulsen niet nog meer vermindert.

Uiteraard is het systeem grondig beveiligd; een dubbel beveiligingssysteem moet er voor zorgen, dat er geen gedachten worden verzonden, die niet voor verzending in aanmerking komen; bepaalde centra zullen hiermee worden belast. Natuurlijk worden er geen hersencentra gebruikt die een belangrijke functie hebben; het gaat om kwabben, die gemakkelijk een nevenfunctie kunnen vervullen, en waarvan eigenlijk alleen wat pulsen worden "afgetapt", (de gedachten die worden verzonden heeft men bij een normaal telefoongesprek, dus met behulp van externe apparatuur ook) of "toegevoegd" (de pulsen die van de computer komen, en die net ontvangen zijn).

Tot nu toe heb ik het nog alleen maar over de technische aspecten van de hele zaak gehad, maar bekijkt u ook de voordelen van het systeem eens; omdat niemand meer ingewikkelde externe apparatuur nodig heeft, kan iemand die (ik noem maar wat) op een bergtop in de Himalaya in nood is tijdens een bergbeklimming met gemak even een S.O.S. uitzenden, zonder dat hij ook maar een walkietalkie bij zich heeft. Omdat het systeem op de hersenen is aangesloten, kan men een sonde plaatsen in een van de twee geheugens die het menselijk brein bezit (we hebben allemaal twee geheugens; een voor het kort "bewaren" van informatie, en een voor het lang onthouden) of misschien zelfs in allebei; in het "korte" geheugen, voor het kort onthouden van bijvoorbeeld een oproep om zich ergens te melden (waarvoor men tegenwoordig "Biepers" gebruikt; de kleine zendertjes die mensen in een groot bedrijf in hun borstzak dragen) en in het lange geheugen, om bijvoorbeeld via een computer ergens in een bibliotheek interessante informatie over te nemen.

Nu ik wat over de eventuele mogelijkheden heb verteld, zal ik nog even wat verdere technische details vertellen. De implantatie van het geheel zal nogal een operatie worden, hoewel men tegen die tijd wel een flinke vordering met de chirurgie gemaakt zal hebben. Voor het inbrengen van de computer en de sondes naar de hersendelen, moet er in de schedelwand een nogal groot gat (± 2 bij 1 centimeter) worden gemaakt, waardoor dan eerst de sondes met een soort lange, dunne "kunstarm" naar binnen worden gebracht, en waarin dan hierna de computer wordt gezet. Deze zal, zoals gezegd, een klein eindje uit de schedelwand steken, ongeveer een millimeter, maar zal mooi en onopvallend van vormgeving zijn, dat kan men ITT wel toevertrouwen, dacht ik zo. Uiteraard zal het kleine computertje, dat dus een gedeelte van de zijwand van de schedel vervangt, volledig water-, stof- en luchtdicht zijn.

Het geheel zal waarschijnlijk niet zo heel goedkoop zijn, maar ach, het apparaat bevordert tenslotte het "mens tot mens" contact en bovendien, je spaart er een enorme telefoonrekening mee uit.

Andreas van der Burg,
Leemberg 22, Ossendrecht,
4641 TB, Noord Brabant.

P.S.: Gezien het feit dat mijn uitvinding wel iets in zich heeft van de gevreesde toekomstfantasie "Big Brother" verwacht ik op geen enkele manier in de prijzen te vallen, omdat ik mij niet kan voorstellen dat een multinational als ITT zich met iets dergelijks, dat zo aan kritiek onderhevig zou zijn, wil bezighouden.

De onvoorstelbare toekomst van de chip.

Hoewel in de meeste woordenboeken achter 'chips' alleen nog vermeld staat: "plakjes aardappel, in heet vet of hete olie gebakken", willen wij het toch hebben over de andere chips: de razend knappe stukjes micro-elektronica.

In zijn in 1979 verschenen boek 'Running Wild: The next industrial revolution', beschrijft de 'goeroe' van de micro-elektronica Adam Osborne, het onvoorstelbare toekomstbeeld van de kleine superbreinen.

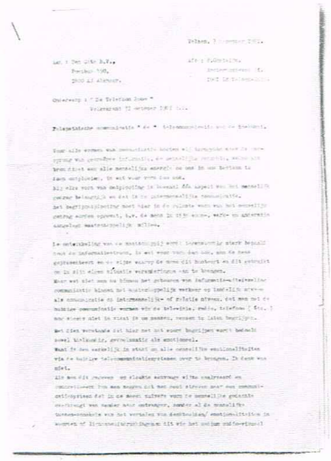
Een nieuwe technologie is het samengaan van de micro-elektronica en de biotechniek.

De ontwikkeling van de chip is nu zó ver gevorderd, dat de kleinste elementen de afmetingen van moleculen benaderen. Onderzoek is er nu op gericht, om de chips, direct te laten samen werken met stoffen zoals die in ons lichaam voorkomen. Daardoor zou een directe wisselwerking mogelijk kunnen worden tussen de elektronica in de chip en ons zenuwstelsel.

Indien men er achter komt hoe bijvoorbeeld het gehoorcentrum precies werkt, zou het mogelijk kunnen zijn om met de biochip in de hersenen direct met het gehoor- of spraakcentrum te 'communiceren'.

Zo kan het dan mogelijk worden doven te laten horen en mensen met spraakstoornissen te laten spreken. Telefoongenot, communicatie met andere mensen nabij of veraf, is dan ook voor hen weggelegd.

En dán is het nog maar een kleine stap voor de biochip naar de plek in de hersenen waar de gedachten worden geboren...

Peter Oortwijn, Velzen, groep C
ziet wel wat in telepathische communicatie

Telepathische communicatie "de" telecommunicatie van de toekomst.

Voor alle vormen van communicatie moeten wij teruggaan naar de oorsprong van gecreëerde informatie, de menselijke gedachte, welke als bron dient van alle menselijke energie om ons in ons bestaan te doen ontplooien, in wat voor vorm dan ook. Bij elke vorm van ontplooiing is bovenal één aspect van het menselijk gedrag belangrijk en dat is de intermenselijke communicatie. Het begrip ontplooiing moet hier in de ruimste vorm van het menselijk gedrag worden opgevat, b.v. de mens in zijn woon-, werk- en anderszins aangelegd maatschappelijk milieu.

De ontwikkeling van de maatschappij wordt tegenwoordig sterk bepaald door de informatiestroom, in wat voor vorm dan ook, aan de mens gepresenteerd en de wijze waarop de mens dit hanteert en dit gebruikt om in zijn eigen situatie veranderingen aan te brengen. Maar wat ziet men nu binnen het gebeuren van informatie-uitwisseling communicatie binnen het maatschappelijk verkeer op landelijk niveau als communicatie op intermenselijk- of relatie-niveau, dat men met de huidige communicatie vormen via de televisie, radio, telefoon (etc.) nog steeds niet in staat is om mensen, mensen te laten begrijpen.

Met dien verstande dat hier met het woord begrijpen wordt bedoeld zowel taalkundig, gevoelsmatig als emotioneel. Want is men werkelijk in staat om alle menselijke emotionaliteiten via de huidige telecommunicatiesystemen over te brengen. Ik denk van niet. Als men dit gegeven op slechts eenvoudige wijze analyseerd en concretiseerd kan men zeggen dat men moet streven naar een communicatiesysteem dat in de meest zuivere vorm de menselijke gedachte overbrengt van zender naar ontvanger, zonder al de menselijke tussen-schakels van het vertalen van denkbeelden/emotionaliteiten in woorden of lichaamsuitdrukkingen en dit via het medium audio-visueel over te brengen naar de ontvanger, waar het ontvangen moet worden via de uiterlijke tastzin en vertaald moet worden naar het innerlijke voorstellingsvermogen van de ontvanger. Hebben wij allemaal niet op één of ander vlak van onze intermenselijke relatie die tekortkomingen om onze ideeën, mening, emotie (enz.) over te brengen en daarbij ook nog volledig begrepen te worden of als ontvanger de geboden informatie op die wijze te interpreteren als de zender dat nodig acht om begrepen te worden.

Wil men dus echt een sprong voorwaarts maken binnen de wereld van de telecommunicatie dan moet men niet bezig blijven informatie op een zo snel of mooi mogelijke wijze aan de mens te presenteren zonder daarbij de genoemde barrières van menselijke absorbatie- en verwerkingsvermogen te nemen, maar moet men juist al deze barrières overslaan en de mens direct via de gedachte te laten communiceren. Noemde wij dat vroeger niet telepathie? Mijn gedachten gaan dus uit naar een telecommunicatiesysteem waarbij de menselijke gedachten direct worden overgeseind naar de gewenste ontvanger zonder dat daarbij gebruik gemaakt wordt van de uitdrukkingsvaardigheden van het fysieke lichaam. Ik denk hierbij aan een micro-electronisch instrument wat op dusdanige wijze bij zender en ontvanger op handzame of humanitaire wijze is aangebracht dat het door de hersenen bestuurd wordt om als zevende zintuig actief zijn werking als communicatie-middel te verrichten, zonder dat daarbij de noodzaak ontstaat om de motoriek tot uitdrukkingsvaardigheid te activeren, waarbij de zender de gewenste ontvanger in gedachte oproept via de nieuwe communicatieve schakel "de Telepaat" welke het signaal overseint naar een tussenstation in de leef-, woon- en werkruimte van de gebruiker welke dan via het huidige net gedistribueerd wordt naar de ontvanger, welke op zijn beurt kan beslissen of hij aangesproken zal worden per telefoon of anderszins of bij hem aangebrachte telepaat, welke het signaal direct voedt naar de hersenen zoals alle andere zintuigen dit normaal zouden doen.

We blijven dus in de toekomst gewoon gebruik maken van alle vormen van telecommunicatie met al zijn technologische vooruitgangen van verder, meer, sneller, mooier, enz., maar we voegen daaraan toe die schakel die informatie op de juiste wijze overbrengt zonder dat daarbij misinterpretatie kan ontstaan. De psyche dus kortgesloten via telepathifonie, de geest communiceerd "face to face" en wordt één.

Hoe sterk zullen de veranderingen dan wel niet zijn, maatschappelijk als men door dit systeem van communiceren werkelijk in staat wordt gesteld om gevoelens, emoties, gedachten, inzichten direct aan de andere psyche over te geven en daarbij alle mogelijke barrières over te slaan.

Bijvoorbeeld de emancipatie van de vrouw/man zal volledig overbodig worden omdat men nu in staat gesteld wordt om werkelijk elkaar te begrijpen, waardoor de telepathifonie in het teken komt te staan van de emancipatie van de mens. Zo kan ik nog wel een lijst van voordelen opnoemen van dit communicatieve middel, zoals het verbeteren van leerprocessen, psychologen t.o.v. hun patiënten, politici, wereldhervormers, wetenschappers en technici, maar het gaat om het elkaar leren begrijpen in de intermenselijke relatie, maar dat zou in dit verband te ver voeren en is geheel overbodig.

Deze telepathische communicatie geleidt door de micro-elektronica en bestuurt door de psyche zal die stap voorwaarts zijn in de geschiedenis van de mens, waarin welvaart en welzijn beide sprongen vooruit zullen gaan omdat de mens in staat wordt gesteld om zoveel meer te genieten van de dingen om ons heen ten behoeve van zijn eigen welzijn. Men moet zich hierdan bij voorstellen dat via de telepathifonie de zender als camera via zijn ogen, of via zijn verbeeldingskracht, door de projectie van zijn indrukken en/of gedachten gezamenlijk met zijn emotionaliteit naar de ontvanger kan doorgeven. Men kan zich nu niet alleen werkelijk in een ander zijn situatie verplaatsen, maar ook echt inleven of als het ware in een ander zijn huid kruipen en via zijn "ogen" de wereld om hem heen waarnemen. Hoeveel meer kan men dan beleven in deze wereld als men echt op deze manier kan gaan en staan waar men wil zonder van zijn plaats te gaan, of daar ooit geweest te zijn, de fantasie en werkelijkheid in optima forma vloeien in elkaar over en worden aanschouwelijk gemaakt.

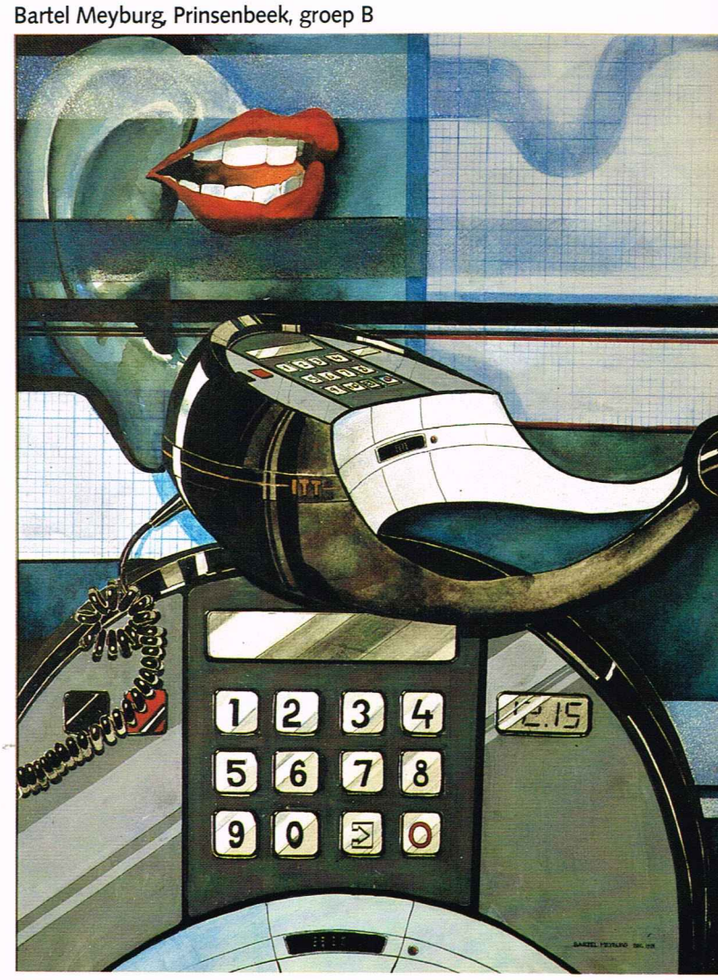
Mijn bijdrage aan deze prijsvraag is dus dit telecommunicatiesysteem die de telefoon in wat voor vorm dan ook laat verder bestaan, maar als applicatie heeft de telepaat waardoor het begrip telefoneren wordt of kan worden verruimt tot telepathifoneren.

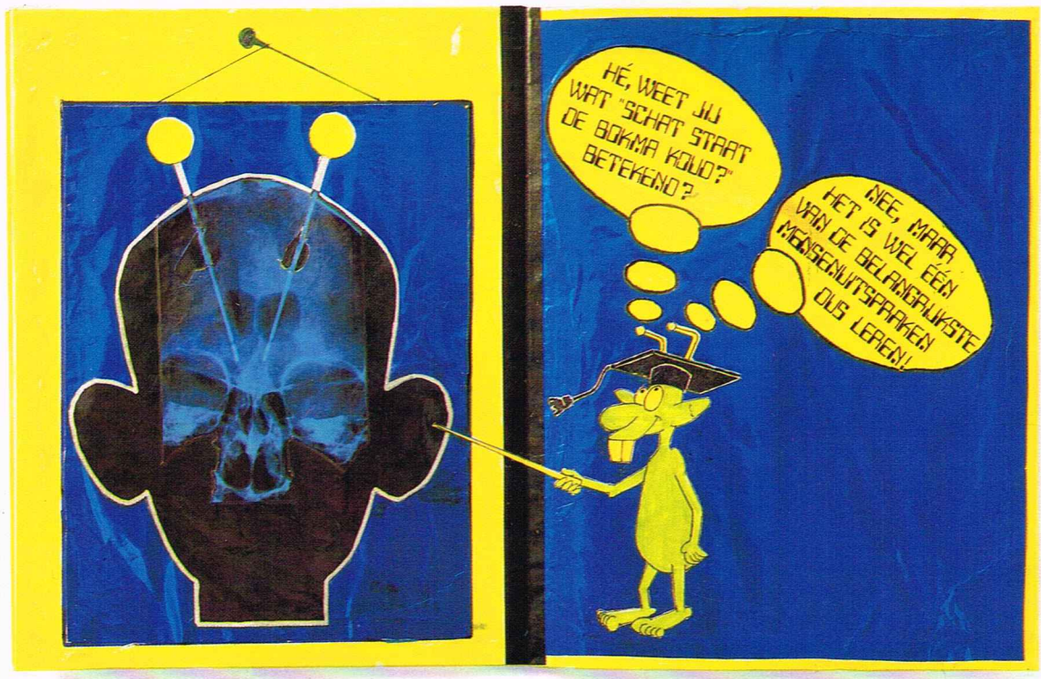
Hoogachtend,

Peter Oortwijn

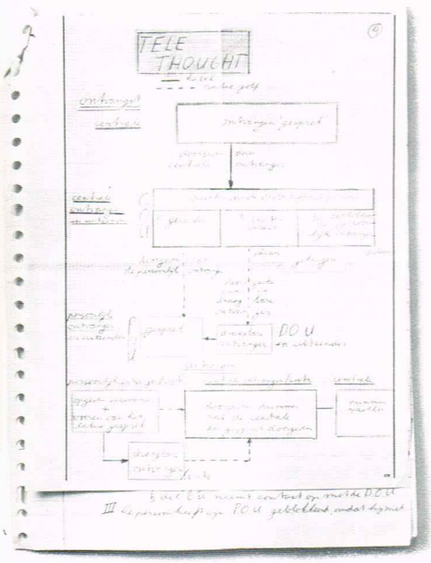
Linda Kegel, Contes, Frankrijk, groep B
Linda schrijft in haar brief dat ze de hoorn aan het oor wil houden "vanwege de intimiteit."

Bartel Meyburg, Prinsenbeek, groep B

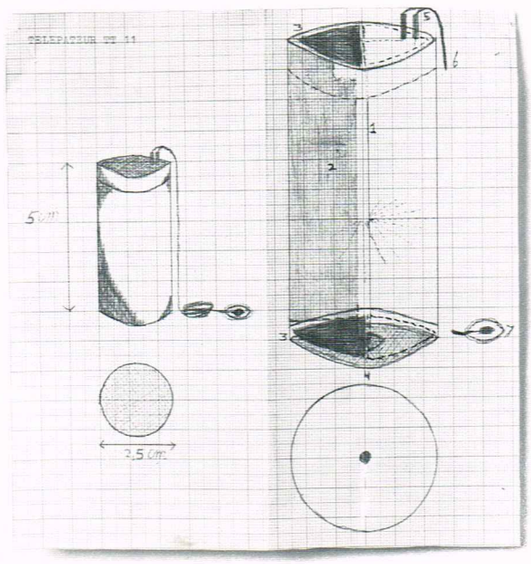
Telepathie speelt de hoofdrol in de kreatie van **Paul van Rooyen, Etten-Leur, groep B**

J. W. Egbertsen, Wierden, groep B, laat zijn gedachten gaan over de "Telethought":

"Het "gesprek" wordt dus als zodanig in de hersenen gevoerd. Ik gebruik de term thought, alhoewel men niet echt met gedachten werkt. Dit zou kunnen leiden tot gedachten lezen, daar het moeilijk zal zijn gedachten te scheiden in: bestemd voor de tele-thought en strikt persoonlijk.

De lekkage van gedachten, die niet voor een ander bestemd zijn, zal kunnen leiden tot vervelende situaties. Om deze reden is het waarschijnlijk verstandiger gegevens te putten uit het spraakcentrum, zodat "verdenkingen" niet zo gauw plaatsvinden."

De "Telepateur" van **Wolter Gerungen, Diemen, groep B**

Bart Lesman, Grijpskerk, groep B

Telepathie voor directe gedachten-communicatie.

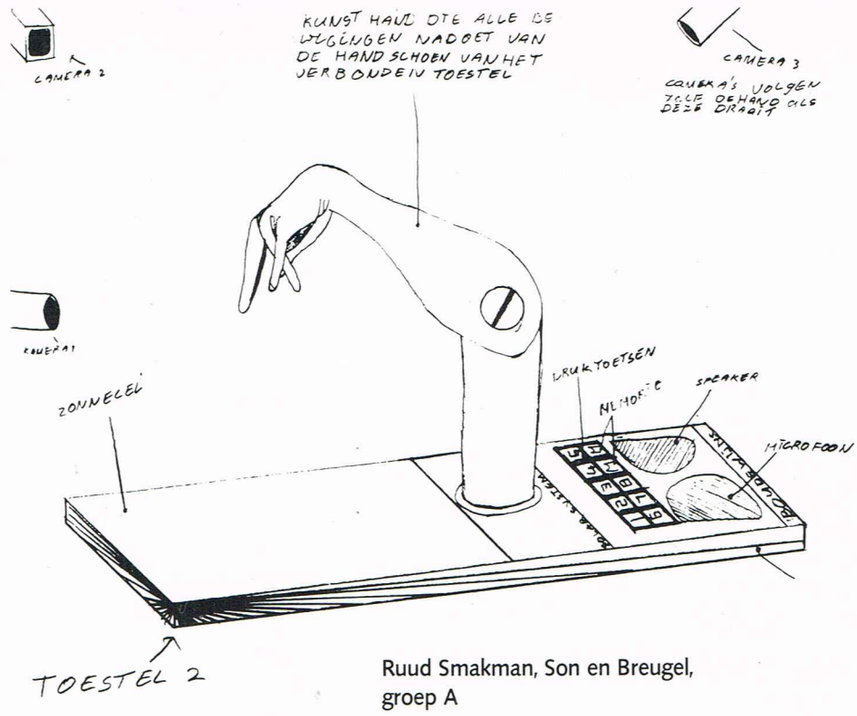
Zoals wij al eerder zeiden, is de functie van taal het overbrengen van gedachten. We moeten dat wel via de taal doen omdat het rechtstreeks overbrengen van gedachten zelden mogelijk is.

Een manier om rechtstreeks tot de 'bol' van de ander door te dringen is telepathie. Het betekent: het overbrengen van gedachten en gevoelens, zonder dat je iets ziet gebeuren. Om een voorbeeld te noemen: je denkt heel sterk aan iemand en op hetzelfde moment gaat de telefoon en is die ander aan de lijn.

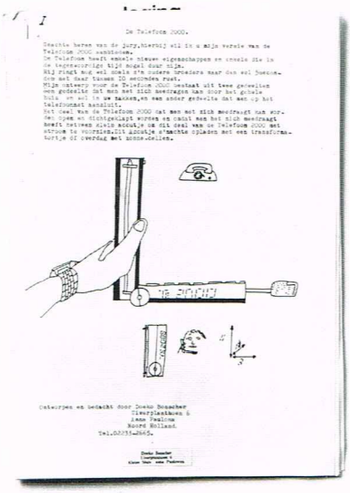
Telepathie is eigenlijk een gratis manier van telefoneren en beantwoordt ook volledig aan het toekomstbeeld van de telefoon, zoals uit deze wedstrijd naar voren kwam: een persoonlijke telefoon, die je altijd bij je kunt hebben!

Onderzoekingen hebben aangetoond, dat elk mens het vermogen heeft gedachten over te brengen naar een ander, onverschillig of die ander ruimtelijk of in tijd van je gescheiden is. Feit is dat wij deze telepathische gaven niet gebruiken. Of beter: niet kúnnen gebruiken, want ons cultuurpatroon – de manier waarop wij met elkaar leven – oefent een duidelijke remming op de hersenen uit.

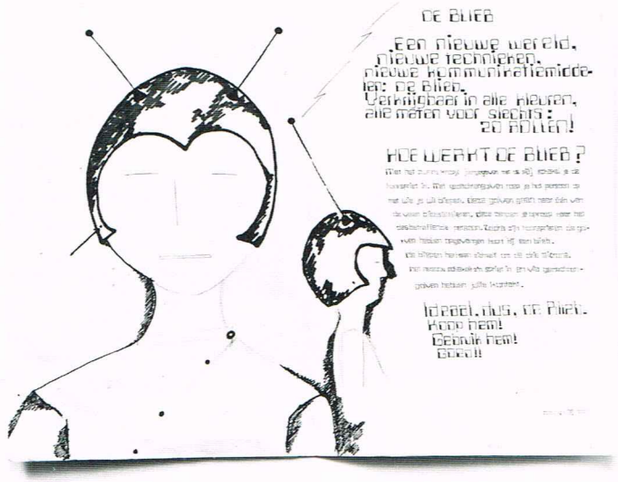
Zou men er bij het hersenonderzoek achter komen, hoe de remmende invloed op de telepathie kan worden opgeheven, zou je, bijvoorbeeld met een biochipje in je hoofd, constant van je telepathische gaven kunnen profiteren.

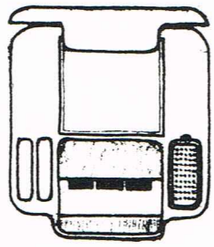
Ruud Smakman, Son en Breugel, groep A

Doeko Bosscher, Anna Paulowna, groep A

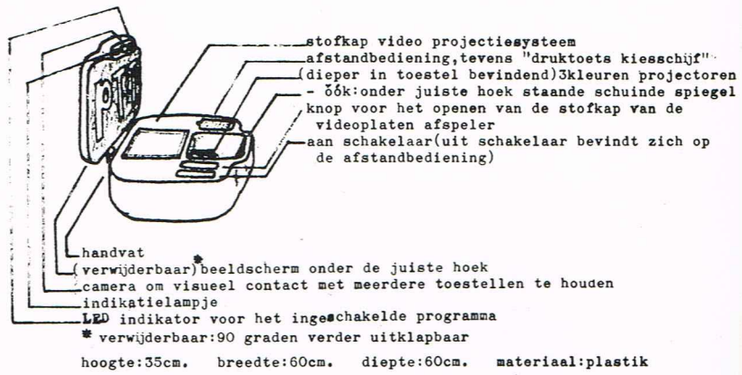
De Blieb van Angelie Sanders, Veldhoven, groep A

- Teletekst/viditel.
- Geluidsdekoder voor doven/slechthorenden(d.m.v. ondertiteling).
- Geluid naar versterker.
- Video platenspeler.
- Bijzetstoel.

Indien microcomputer is aangesloten:
- Dekoder voor "stomme mensen" (d.m.v. spraaksynthesizer).

Indien het projectiescherm is verwijderd,kan ook op b.v. muren worden geprojecteerd.
Geen turende ogen meer.
Geen "radio-actieve straling meer door de beeldbuis."

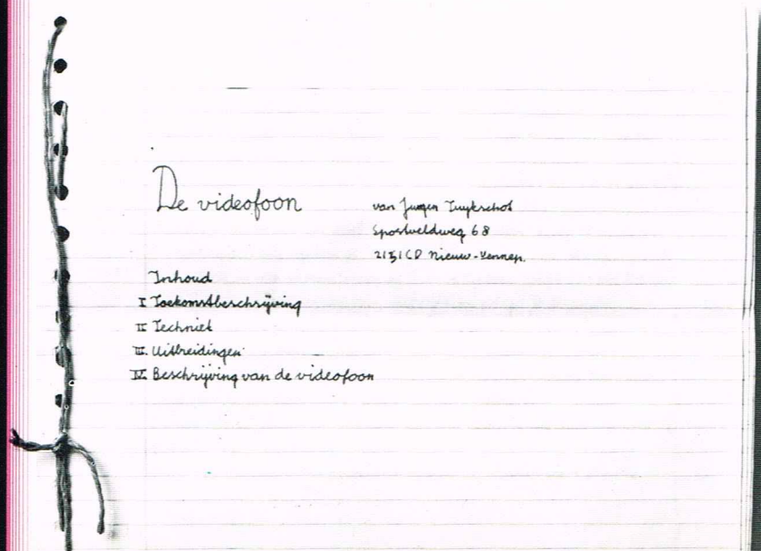

De Telefusie, een kreatie van **Joffrey Bach Kolling, Terwolde, groep A**

Wel zie ik een beeldscherm in het toestel, zodat je de sprekir kunt zien, en in kleur. Als dan een vriendin belt, kun je mijn nieuwe gordijnen, waarin die met een getekend kunnen worden.

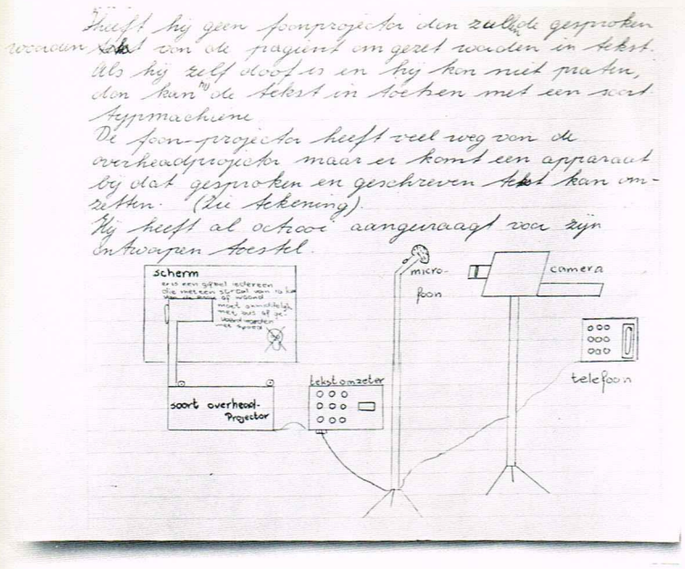
Uit de inzending van **E. W. R. Wendrich, Hellendoorn, groep A.**

Jurgen Jan Fuijkschot, Nieuw Vennep, groep A

Hans Aalbers, Utrecht, groep A

Erik de Bakker, Udenhout, groep B:

"De foonprojektor."

Een speciale uitvinding voor dove mensen. Dit is een uitvinding van de Engelsman James Afterbell. Hij is jaren bezig geweest met deze uitvinding. Hij heeft lang gezocht naar een goed communicatiemiddel voor zijn vrouw. Er is altijd wel een communicatiemiddel geweest voor slechthorende mensen. Maar hier kan een doof persoon niets mee doen.

"Het was een keer," aldus James Afterbell, dat zijn vrouw in levensgevaar verkeerde. Ze was onbereikbaar.

Het verhaal is als volgt: Mrs. Afterbell was alleen thuis gebleven, toen James Afterbell naar zijn laboratorium in Oxford was. Hij vernam via de radio een bericht dat alle mensen uit het district Wales onmiddellijk met bussen afgevoerd moesten worden. Hij schrok. Dit zou zijn vrouw niet gehoord hebben. Ze was immers doof.
Hij wilde haar bellen om te zeggen dat het levensgevaarlijk was om daar te blijven.
Het was een gifbel. Maar het bellen ging niet. Zijn vrouw zou hem niet verstaan. Zo belde James Afterbell de plaatselijke politie om zijn vrouw uit het huis te redden.

Het was net op tijd. Ze was gered. Het had geen tien minuten langer moeten duren. Nu vond James Afterbell het hoog nodig om een communicatiemiddel voor zijn vrouw aan te schaffen.
Dit was makkelijker gezegd dan gedaan. Zo kwam James Afterbell er toe zelf een communicatiemiddel te ontwerpen. De foonprojektor. De patiënt, die de telefoonprojektor nodig heeft zal thuis een scherm hebben staan. De patiënt zal via een lichtje bij zijn polshorloge zien dat er gebeld wordt. Dit lampje werkt via afstandsbediening. De patiënt zal nu vanaf het scherm de tekst kunnen lezen.

Als de beller thuis ook een foon-projektor heeft, zal hij de patiënt via het scherm en een camera zien.
Heeft hij geen foonprojector dan zullen de gesproken woorden van de patiënt omgezet worden in tekst. Als hij zelf doof is en hij kan niet praten, dan kan hij de tekst intoetsen met een soort typemachine.

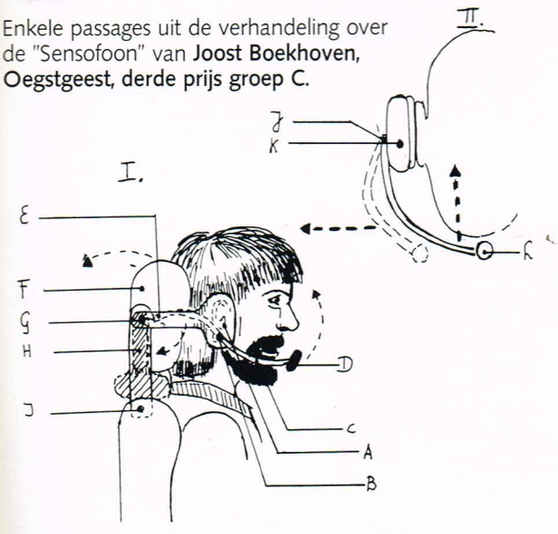
De foonprojector heeft veel weg van de overheadprojector maar er komt een apparaat bij dat gesproken en geschreven tekst kan omzetten (zie tekening).
Hij heeft al octrooi aangevraagd voor zijn ontworpen toestel."

Dan wordt het rechtstreeks communiceren via gedachten mogelijk. Net als bij de autotelefoon en de mobiele, persoonlijke telefoon-van-de-toekomst, zal de chip alleen mogen reageren als 'zijn naam' wordt aangeroepen.

Maar er moet wel een 'rustknopje' aan zitten, om te voorkomen dat iedereen te pas en te onpas je aandacht zou opeisen...

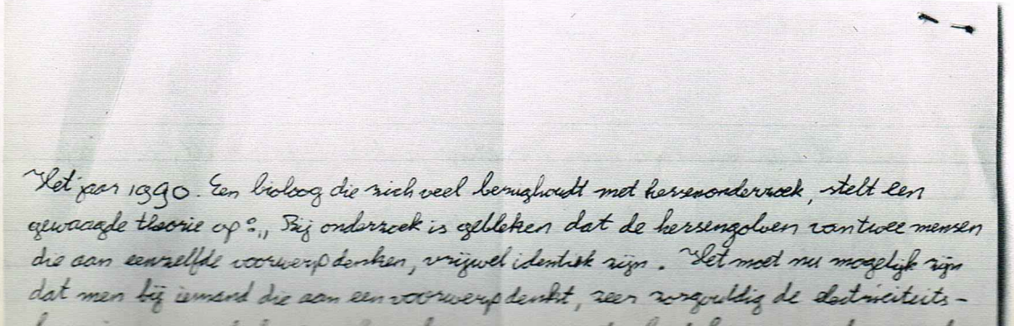
"Ik moet hem bellen. Ik durf het hem niet te zeggen. Ik vraag gewoon wat het huiswerk voor aardrijkskunde is voor morgen en dan voelt-ie vanzelf wel...
En wat zou-ie voor mij voelen...? Stel nou dat-ie me helemaal niet...
Als ik bel dan weet ik het, maar eigenlijk -eigenlijk durf ik niet goed...

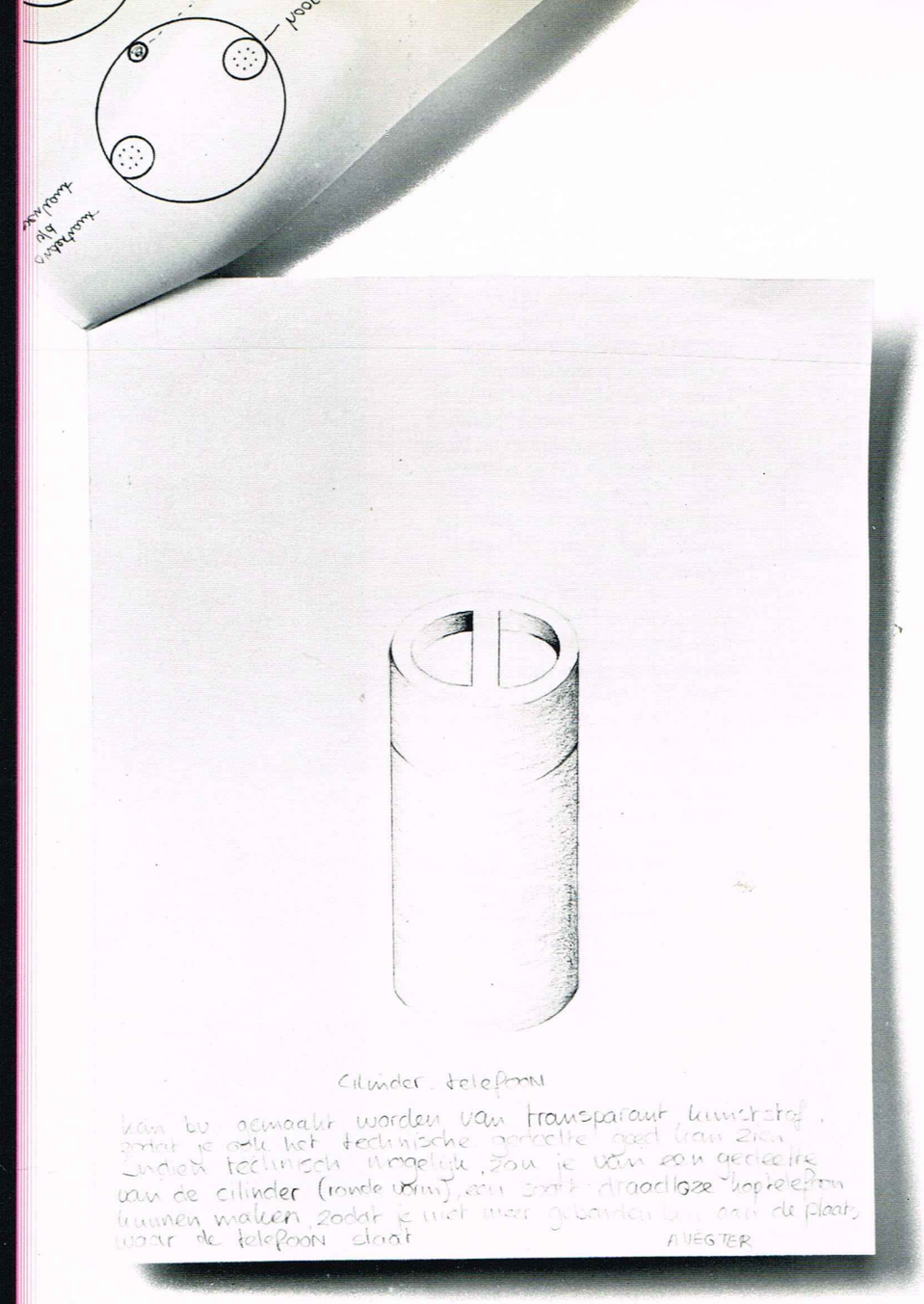
Enkele passages uit de verhandeling over de "Sensofoon" van **Joost Boekhoven, Oegstgeest, derde prijs groep C.**

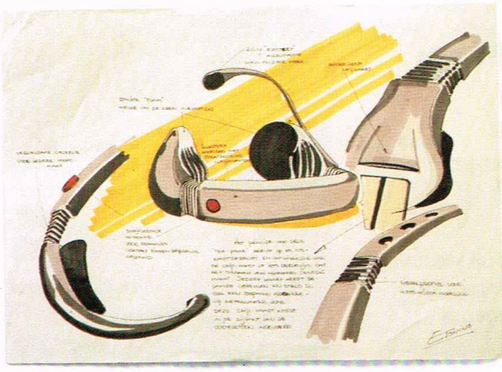
Willie Vessels, Zevenbergschehoek, groep B

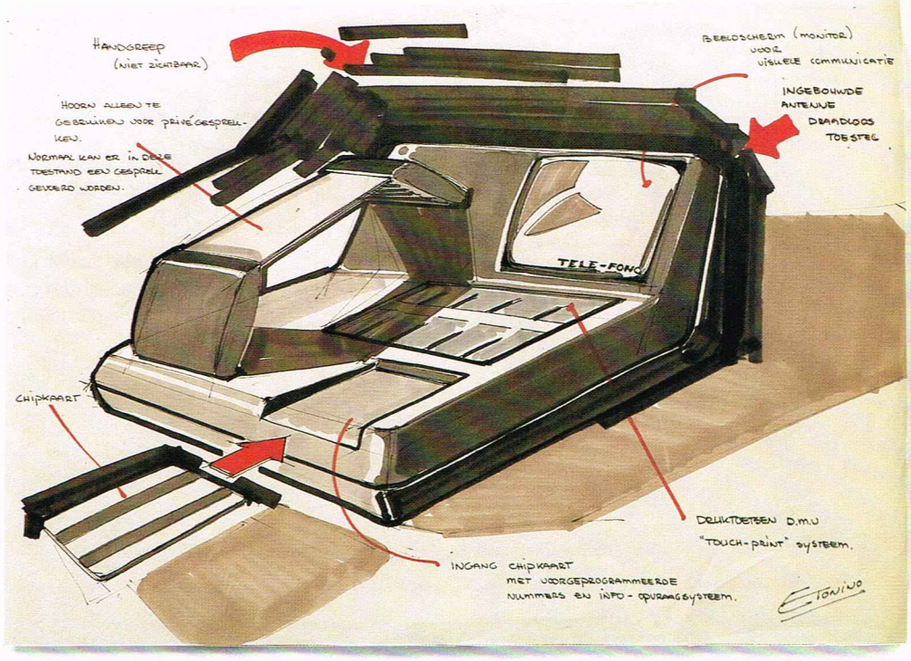
Hennie Groot Lipman uit Heeten wil gedachten overbrengen door hersengolfmetingen **groep B**

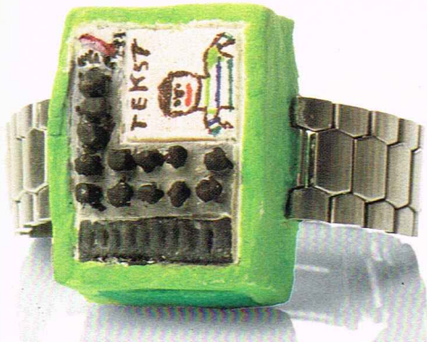

De cilinder-telefoon van **Annemiek Vegter, Lelystad, groep B**

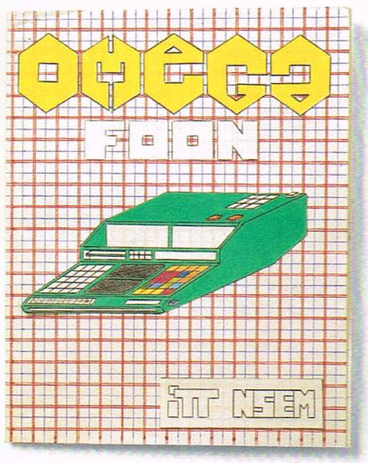
Edward Tonino, Eindhoven, groep C

André v.d. List, Delft, groep A
schrijft in zijn begeleidend briefje bij zijn horlogetelefoontje onder meer het volgende:
"Naast de drie toetsen voor tijdaanduiding, T.V. en telefoon, zit een voltsmeter om de stroomsterkte van de batterijen te meten. Aan het horloge zit een stalen band, die voor de ontvangst en voor het uitzenden zorgt. De straal voor het uitzenden is zo krachtig dat men via één satelliet kan bellen met Cape Canaveral. Het volume regelt men via de geluidsgevoelige chip. Dus zegt u: "Geluid harder," dan loopt het volume op van b.v. 2 tot 4 of zegt u "Geluid zachter," dan vermindert het volume van b.v. 4 tot 2."

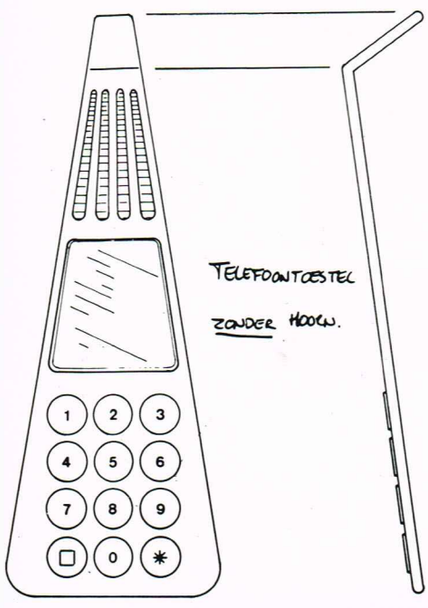

Raymond van Duykeren, Amstelveen: groep B:
beeldtelefoon met draadloze hoorn en gekozen abonneenummer zichtbaar op display

Meindert Nijboer, Groningen, groep A
"De funktie van het linkertoetsenbord is het winkelen zonder uit te gaan. Hulpstukken hiervoor zijn de 2 beeldschermen en de cassette."

Marcel Teheux, Eindhoven, groep C

Uit de verklaring van
Patrick Dierdorp, Amsterdam, groep A:
"Mijne Heren,
Mijn inzending is het beeld van een "telefoon," zoals ik die omstreeks het jaar 2000 ongeveer verwacht. Toch weet ik heus wel, dat de knoppen en toetsen er wel wat anders uit zullen zien, maar het leek me wel leuk er ook wat lampjes te laten branden en de camera een draaibeweging te laten maken en daar had ik natuurlijk hedendaags materiaal voor nodig. De afmetingen en kleuren laat ik aan U over. U moet het zien als een beginmodelletje."

HALLO... JE SPREEKT MET DE TOEKOMST!